

Notes du mont Royal

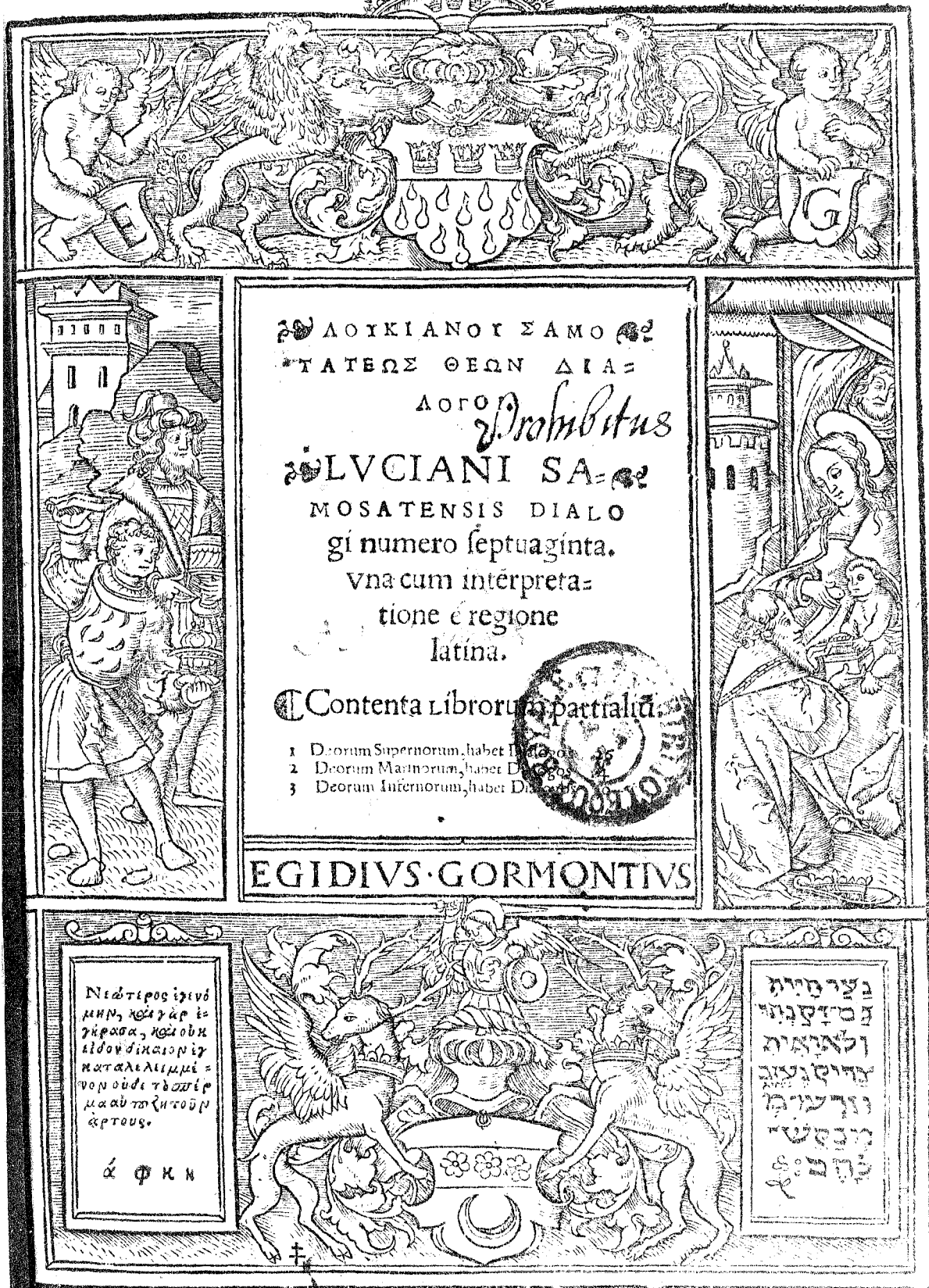
www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟ

ΤΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑ

ΔΟΓΟΝ *Prohibitus*

ΔΟΥΚΙΑΝΙ ΣΑ

MOSATENSIS DIALO

gi numero septuaginta.

vna cum interpreta

tione e regione

latina.

Contenta Librorum partiali.

- 1 Deorum Supernorum, habet D.
- 2 Deorum Masinorum, habet D.
- 3 Deorum Infernorum, habet D.

EGIDIVS GORMONTIVS

Νιότιρος ἰνὸν
μιν, καὶ γὰρ ἐ
γύρασα, καὶ οὐκ
εἶδον δίκαιον γ
καταλειμμένον
πορὸς τὸ πᾶν
μαὐτὸν ζήτοῦν
ἄρτους.

ΑΦΚΗ

Νιότιρος ἰνὸν
μιν, καὶ γὰρ ἐ
γύρασα, καὶ οὐκ
εἶδον δίκαιον γ
καταλειμμένον
πορὸς τὸ πᾶν
μαὐτὸν ζήτοῦν
ἄρτους.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΧΕΡΑΔΑΪΜΟΣ ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΥΣ
 τῷ ραυλίνῳ σεγουερίῳ εὐπράτῃ.

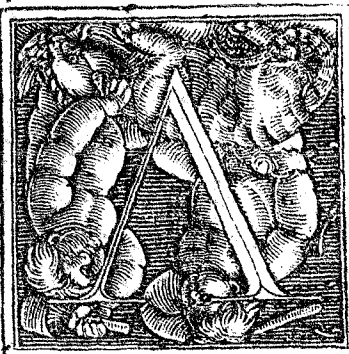
ΙΣΤ' ΩΦΙΔΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΕ
 οτιπερ'καλὸν ἐστὶ καὶ γεράον τὸ ἀεὶ
 βόλεσθαι μακρόν καὶ δεινὸν τὰ ἔσπευ
 δαίωρ ἐπιτκιδεύματα καὶ σοφίας με
 τέχην μέρος ἀληθῶς φιλοσοφούντων
 διορ πάντες, σὲ γινώσκουσ· πρόσ τ'
 πλῆσιάζοντες σόφους ὁμιλήντων τρὶς
 πῶ ἀλλὰ μὴ σεμνῶ γίγνεσθαι, καὶ μάλι
 στα πρόσ ἐλλογιμωτάτους ὧν παθώτις ὑποκαθῆται τοῖς χείλεσιν
 καὶ κηλὶ καὶ τὸ κέντρον καταλείπει ἄρετῆς σοὶ καὶ βῆμα βυλομύω
 μνημονεύει, δ' ἴω μοι δοκῆς ευρηῶν πρὸ θεοῦ πλῆρεια εὐδοκίμειν,
 πόθεν δ' καὶ πῶς τίς μᾶλλον ἂν εὐδοκίμοι, ἢ θεοῦ, τ' ἄνδράς πῶς
 δαίους μετρία ἀπολάυσθαι ὑπάρχοντων ἀγαθῶν ευρηῶν, ὅ θεοῦ, ὃ πρὸ
 βαλλύσκει κτήσας, μητροπόλεις, πόλεις κακίας, ἢς οὐδὲν τέσμα πε
 φας μένον ἄνδρασι, ἀθλίοις χαλεπὸν γήματα πρὸς αἰετὶς πορνῆς
 γυναικὺς ἔνπερ καταίροντα συναγερομύοις ὅ χαλεπὸν περὶ
 φυλακῶν ταυτοῖς πρὸς τῶν, ὁλιγορῶν, δ' ἡ οὐκ ὑπάρχει οὐσία
 φιλοῖς πῶς δαίους δ' οὐκ ἐστὶν ἐκείνοις, καὶ λόγῳ τολμῶν τῶν πρὸς
 τὸ ἀρετῶν οὐκ ἀνεργεῖν ἀνδραμένους, ἀλλὰ μανδραγίστραν πεπω
 κᾶσι ἢ τ, φθιμακὸν ἄλλο τοῖς τοῖς ἐκείνοις ἀνδρώποιοις, ἐπιμύσαι
 οὐδ' ἀδύνατόν ἐστι τ' εἰς μικρὰ οὐτω καὶ εὐδ' ἐνός ἀξία τοσάντων φρον
 τίς ἀκαταμάτευτος, ὃ πρὸς μεγάλων τινῶν πῶς ἀσας, πῶς ἂν ἂν
 τῶν οὐδ' ἐνός ἀξίων οὐδὲν μᾶλλον ἢ μὴ ζῶντος τὸ Διάνοιαν εἰς ἐκείνα
 ἀποτεθῆσιν ἀνάγκη τῶν ευτραπελωτάτῳ καὶ γρησιμωτάτῳ ὅρ
 σοὶ ευτραπέλω δ' ὧρὸν πέμπω, νοῦν προσεχόντων, ὁλιγορῶν.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α. Προμνηθεώς, καὶ Διός. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΓΙΣΟΝ με ὦ Ζεῦ, Διὸς γὰρ ἦδ' ἔκ
πέπονθα. Ζ. Λύσω σε φησὶ ὁρ
ἐχρύν' βαρυτέρας πένθας ἔχοντα,
καὶ τὸν καύκασον ὅλον ὑπὲρ κε-
φαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἐκκαίδε
κα' γυνῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ
ἦπαρ, ἀλλὰ ἐπὶ τῷ φθαλμῷ ἐ-
ξορύττεσθαι, ἵαν δ' ὦρ' τοῖσιν ἡμῖν

ζῶα τ' ἄνθρωποις ἐπλάσας, ἐπὶ τὸ πῦρ ἐκλεψας, ἐπὶ τὰς γυ-
ναῖκας ἐδ' ἡμιούργησας ἃ μὲν ἔμε' ἐξήπαθ' ἔχοντα ἐν τῇ Διαι-
νομῇ τῶν κρεῶν, ὅσα τιμελῇ κεκαλυμμένα μοι πρῶταίης καὶ
πλὴν ἀμείνω ἦ μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττω, τί χρὴ λέγειν;

Π. οὐκοῦν ῥίκανόν ἦδ' ἡ πλὴν Δίκηρ' ἐκτέττα τοσοῦτον χρόνον
ῥεῖ καυκάσῳ προσκλωμένος ἐν κένιστά, ὀρνέων ἀπολούμε-
νον ἅτερ τρέφω ῥεῖ ἥπατι. Ζ. οὐδὲ πολλοσὴ μόριον τοιο-
ῦτον σε δεῖ παθεῖν. Π. Ὀ μὲν οὐκ ἀμισθὶ με λύσεις ὦ Ζεῦ,
ἀλλὰ σοὶ μὲν ὅσον πάντ' ἀναγκάϊον. Ζ. κατασφίξῃ με ὦ προ-
μνηθεῦ. Π. καὶ τί πλέον ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσῃς αὐθιγὲς ἔνθα ὁ
καύκασος ἔστι, οὐδ' ἀπορήσῃς Δεισμῶν ἦν τι τεχνάζωμαι ἀλί-
σκωμαι. Ζ. εἰπέ πρότερον ὅντινα μισθὸν ἀηρτίσας ἀναγκάϊον
ἡμῖν ὄντα. Π. ἢ ἔγωγε φ' ὅτι βαδίζεις νῦν ἀξιόπιστος ἔσομαι
σοὶ ἐπὶ τῷ ὑπ' αἰθέρα μαντευόμενος. Ζ. πῶς βού; Π. πρῶ-
τον θέτιμ' συνεσόμην ἐπὶ αὐτῇ. Ζεῦ. τίς τ' ἔγνω; τί δ' οὖν
ἐπὶ τούτῳ δοκῇς ἅτι ἀλκὴς ἔσθ' ἐμ. Π. μηδὲν ὦ Ζεῦ κοινω-
νῆς τῇ Νηρείδι, ἢ ἢ αὐτῇ κυοφορῶσιν ἑκσού, δ' ἐπεὶ χθὲρ ἴσα ἔρ-

LVCIANI SAMOSATENSIS

DEORVM DIALALOGI.

Promethei, & Iouis.

PROMETHEVS.

OLVE ME IUPITER, GRA
uia enim iā passus sum. I. Soluā
te ais: quē oportebat grauiiores pe
dicas habētē/ & Caucasum totū
super caput incūbentē/ à sexdecī
vulturibus nō solū corrodi epar:
sed & oculis carere effossis, eo q̃
hec nobis animalia homines ef
finxeris, & ignem furtim surrīpuisti: & mulieres fabricat⁹
es. quibus equidē me decepisti in distributione carniū: ossi
bus pinguedine obductis, mihi appositis/ meliorē partē ti
bi ipsi seruās. Quid opus est dictis. P. Igit̃ sufficiētē iā pe
nā exolui, tm̃ tēpus Caucaso affixus/ pessimā auīū perde
dā aquilā, nutriens in epate. I. Neq; momētū particule
hoc eorū quē te oportet pati. P. Atqui nō sine mercede
me solues Iupiter: sed tibi significabo valde necessariū. I.
Blādiēdo decipis me prometeu. P. Et quid plus habeo?
Nō em̃ ignorabis rursus vbi caucasus es? neq; idigebis vi
culis, si quō versutias agēs deprehēdar. I. Dic pri⁹ quā
mercedē exolues, necessariā nobis existētē. P. Si dixero
ad quē locū vadis nunc, fide dignus ero tibi, & de reliquis
vaticinās. I. Quō em̃ nō? P. Ad rheti, coitur⁹ cū ipsa.
I. Hoc quidē nosti. Quid igitur ob hoc? videris enim
quid veritatis dicturus. P. Nihil iup. cōmunicaueris
nereidi, si em̃ ipsa grauida reddat, ex te: fet⁹ similia faciet.

γράφεται σε, δια καὶ σὺ ἐδράσας τὸν χρόνον. Ζ. τοῦτο φῆς,
ἐκπίσθηθαί με τῆς ἀρχῆς. Π. μὴ γένοιτο ὡς εἶπλὺν τοι
οὐτότι ἡ μίξις ἀντὶς ἀπελθῇ. Ζ. χαίρειτω τοι γὰρ ὡς ἡ θε-
τις, σὲ δὲ ὁ ἡφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

Β Διός, καὶ ἑρμῶν. Ζ ΕΥΣ.

τίλιν ἤ ἰνάχῃ παῖδα τίλιν καλῶν οἶσθα ὡς ἑρμῆ. Β.

καί, τίλιν ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνῃ ἐστὶν, ἀλλὰ Δάμα-
λις. Β. τεράσιον ἦτο ὡς πρόπῳ δ' ἐν ἡλλάγκῃ; Ζ. ξηλοτυπήσας
ἐκείνην ἤρα μετέβαλεν αὐτῷ, ἀλλὰ ὁ καινὸν ἀλλότι Δανὸν
ἐπιμεμνήσθηται, τῇ κακῇ δαίμονι βουκόλορτινὰ πολυόμμε-
τον ἀργον τούνομα ἐπέσκησεν, ὅς νέμει τίλιν Δάμαλιν ἄνθρω-
πῶν. Β. τί οὖν ἡμῶς χρηὴ ποιεῖς; Ζ. καταπτάμενος ἐς τὴν Νέ-
μεα, ἐκείνῃ δὲ πρὸς ἡργὸς βουκολῆς, ἐκείνον μὲν ἀπόκτενον, τὴν
δὲ ἰὼ Διὰ τῇ πελάγῳ ἐς τίλιν Αἰγυπτὸν ἀπαγαγῶν, ἵσιν
ποίησον, καὶ τοῖσι πόρῳ ἐσωθεὶς τοῖς ἐκείνῃ, τὴν νῆλιν ἀναγέ-
τω. Β. ἄνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τὴν πλέοντας.

Γ Διός, καὶ γανυμήδους. Ζ ΕΥΣ.

Αγε ὡς γανυμήδης, ἥκομεν γὰρ ἐνθα ἐχρήμ, φίλῃ σὺν με-
νῇ, ὅπως εἰδῆς οὐκ ἔτι ῥάμφορ ἀγκύλορ με ἔχοντα, οὐδ' ὅ-
νυχας ὀξείας, οὐ πτερά οἷος ἐφανόμην σοι πτηνός εἶναι Δο-
κῶμ. Γ. ἄνθρωπε, οὐκ ἄετος ἄρτι ἦσθα, καὶ καταπτά-
μενος ἦρπασας με ἀπὸ μέσσης ποιμνίης, πῶς οὖν τὰ μὲν
πτερά ἐκείνα σοι ἐξεβρύκεις, σὺ δ' ἄλλος ἥδ' ἡ ἀναπέφηνας;
Ζ. ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπος ὅρ' ὀρᾷς ὡς μῆδ' ἀκίον, οὔτε ἄετος ὅ-
ς ἐ πάντων βασιλεύς, ἢ ἢ θεῶν οὐτός εἰμι, πρὸς τὸν καὶ ὅρ'
ἀλλάξας ἐμαυτόν. Γ. τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ πᾶν ἐκείνῳ εἶτα
πῶς σέθεντα οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κέρατα, οὐδὲ λάσιος εἶ τα σκέλη;
Ζ. μόνον ἐκείνον ἡ γῆ θεός; Γ. ναὶ ὁ θύο μὲν γε αὐτῷ ἔνορχι,

tibi, qualia & tu fecisti saturno. I. Hoc ais expulsum me à regno. P. Ne fiat iupiter, verum tamen tale quid coitus ipsius minatur. I. Valeat igitur Thetis, te vero Vulcanus ob hæc soluat.

ij. IOVIS, & MERCURI.

Iupiter.

Illam Inachi puellam pulchrã nosti mercuri. M. Etiam Iò dicis. I. Non amplius puella est, sed iuuenca. M. Monstruosum hoc. Quomodo mutata est? I. zelotypia mota Iuno, transformauit ipsam. Sed & nouum aliud quoddã molestum fabricauit: miserę bubulcũ quẽdã mul
tioculare, Argũ noie prefecit qui pasceret iuencã, insomnis. M. Quid igit nos oportet facere? I. Deuolãs in nemeã syluã, illic alicubi Argus pascit: illũ quidẽ interficito, ipsam verò Iò per pelagus in egyptũ abductã, Isim facito: & in posterũ sit deus incolis: & nilũ reducat, & ventos relaxet & seruet nauigantes.

iii. IVPITER, & GANYMEDES.

Iupiter.

Age ò ganimedes, peruenimus enim quo oportebat, osculare me iam, vt videas non amplius rostrũ aduncũ me habentẽ: neque vngues acutos, neq; alas, qualis videbar tibi volatilis esse. G. Homo nũ aquila nuper eras, & deuolãs rapuisti me à medio ouili. Quo pacto igitur alae illae tibi ablatae sunt? Tu alius iam apparuisti. IVPIT. Sed neque homo quem vides adulescentule, neque aquila sed omnium rex deorum ego ipse sum, ad occasionem mutans me ipsum. GANYM. Quid ais tu? Pan ille es? deinde, quomodo fistulã nõ habes: neq; cornua: neq; hirsutus es crura? I. Solũ enim illũ existimans deũ. G. Certe & solũ illũ cognosco, sacrificauimus quidẽ ipsi coleatum

τράγοι ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔσκε σύ δὲ ἄνδρα
 ποδιστὴς τις εἶναι μοι δοκῆς. Ζ. εἰπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ
 ἦκασας ὄνομα, οὐδὲ βωμόν ἔιδες ἐν ᾧ γαργάρω τῶν
 τοῦ καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπαῆς ποιῶντος; Γ. σύ ὦ βελ-
 τι, σε φῆς εἶναι, ὃς πρῶτον κατέχεας ἡμῶν πλὴν πολλῶν χά-
 λαζαμ, ὃ δὲ κῆρ ὑπὲρ ἕνω λεγόμενος, ὃ ποῖον τὸν φόρον, ὃ
 τὸν κριόρ' οὐ πατήρ ἔθυσεν, εἴτα τί ἀδικήσαμ τά με ἀνῆρ πα-
 σας ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι δι-
 κηπάσαντο, ἥδη ἐρήμοις ἐπιπιδόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγεννημένῳ, ὃ ἐν ταῦθα συνε-
 σομνύω μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξας με
 ἥδη ἐς πλὴν ἰδὲν τήμερον; Ζ. οὐδ' αὖτως, ἥπει' πᾶτ' ἄε
 τὸς εἴλω ἀντίθεον γεγεννημένῳ. Γ. οὐκοῦν ἐπιζητήσῃ
 με ὁ πατήρ, καὶ ἀγανακτήσῃ μὴ εὐρίσκω, καὶ πλεονέξῃ ὕψι-
 ρον λήφομαι καταλιπὼν τὸ ποιμνιον. Ζ. ποῦ γὰρ ἐ-
 κθνος ὀφείταί σοι; Γ. μηδ' αὖτως, ποδῶ γὰρ ἥδη αὐτὸν, ἥδη
 ἀπάξας με, ὑπισχιδύμαι σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριόρ'
 τυθήσεται λντράν περ ἐμὸν, ἔχομεν δὲ τὸν τριετή τὸν
 μέγαρόν, ἡγῆται πρὸς πλὴν νομῶν. Ζ. ὥς ἀφελὴς ὁ
 παῖς ἐστὶ καὶ ἀπλοικός, καὶ αὐτὸ δὴ τοιοῦτο παῖς ἐστὶ ἀλλ'
 ὦ γὰρ μηδ' ἐκείνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπιλάθου
 αὐτῶν, τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς ἰδης, σύ δὲ ἥδη γὰρ ἐπουρά-
 νιος εἶ, πολλὰ ἔν ποιήσεις ἐν τεύθειρ ὃ τὸν πατέρα, καὶ τὸ
 πατρίδα, καὶ ἀντί μὲν τυρόν καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν ἔ-
 δη, ὃ νέκταρ πίνῃ, τοιοῦτο μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐ-
 τοῖς παρξέας ἐγχείω. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ, καὶ ἀστέρα σ' φαίνεσθαι κηρύσσω καλ-
 λιστον, καὶ ὅλως εὐδαιμόνῳ ἔσῃ. Γ. ἦν δὲ παῖς ἐπι-

hircum ad speluncam ducentes, vbi stat. Tu vero man-
 go quispiam esse mihi videris. I. Dic mihi, Iouis ne
 audisti nomen: neque aram vidisti in Gargaro pluen-
 tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu ne ò bo-
 ne vir, ais te esse: qui paulo ante effudisti nobis copiose grā-
 dinē: q̄ habitare superne diceris / quiq; facis strepitū: cui
 arietē pater sacrificauit. Preterea cur me insontem sur-
 ripuisti ò rex Deorū? Oues forsitan lupi ra-
 puerūt iā per solitudines impetu facto. I. Adhuc ne curæ
 tibi sunt oues immortalī facto, & hic conuersaturo
 nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
 modo in Idā hodie? I. Nequaquā quoniā frustra aquis-
 la fuīsem pro deo factus. G. Igitur inquirēt me
 pater: & indignabitur, me non reperto: verberaq; post-
 ea capiam relicto ouilī. I. Vbi nam il-
 le videbit te? G. Neq; vero desydero iā ipsum. Si autē
 hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
 tem immolaturū, prēmia de me. Habemus equidē triēnē
 magnū, qui præcedit ad pabulū. I. quā simplex hic puer
 est, & incōsyderat⁹. sicq; se habet res: puer est adhuc. Sed
 Ganymedes / illa quidē omnia valere sine: & obliuiscere
 ipsorum: ouilis / & Idę, quandoquidē tu iam coele-
 stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
 patriæ. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
 comedes: & nectar bibes. hoc insuper alijs dijs nobis ipse
 prebebis infundēs. Hoc vero maximū: non amplius hō /
 sed immortalis effectus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
 cherrimū: prorsusq; foelix eris. G. Si vero ludere cu-

θυμίσω, τίς συμπαίξεταί μοι; ἐν γὰρ τῇ ἰδίῃ πολλοὶ ἦλθε
 κινῶται ἡμεῖς. **Ζ** ἔχεις κάρταυτα τὸν συμπαίζόμενον
 σοι ποτομ ἔρωτα, καὶ ἄσφαγάλους μάλα πολλούς. ἄρα
 ρει μόνον καὶ φαιδρός ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει ῥῶν κά-
 τω. **Γ** τί δὲ ὑμῖν χησίμος; ἄν γενοίμην ἢ ποιμαί-
 νειν διεήσθῃ καὶ ταῦτα; **Ζ** οὐκ, ἀλλ' ἐνοχοήσῃς, καὶ
 ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τῷ συμποσίου.
Γ ποτο μὲν οὐχαλεπὸν, οἶδ' αὖ γὰρ ὡς χρὴ ἐγχεῖν τὸ γάλα,
 καὶ ἀναδούραι τὸ κισνύριον. **Ζ** ἰδοῦ, πάλιν οὐτὶ γὰρ
 λακτὶ μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποις διακονήσεσθαι οἴε-
 ται, ταυτὶ δ' οὐρανόεσσι, καὶ πόνομεν ὥσπερ ἐφύω τὸ νέ-
 κταρ. **Γ** ἡδίστον ὦ ζεῦ τῷ γάλακτος; **Ζ** εἴση μετ' ὀλί-
 γον, καὶ γευσόμενος οὐκ ἔτι ποθήσῃς τὸ γάλα. **Γ** κοί-
 μήσομαι δὲ πού ποτε νυκτός; ἢ μετὰ τῷ ἡλικιώτῳ ἔρω-
 τος; **Ζ** οὐκ, ἀλλὰ διὰ τὸ τόσος ἀνὴρ πασσαὺς ἄμα κα-
 θένδοιμεν. **Γ** μόνος γὰρ οὐκ ἂν δάωαι, ἀλλ' ἡδίστον σοι
 καθένδον μετ' ἐμοῖς; **Ζ** ναί, μετὰ γε τοῖον του οἷος εἶσθαι
 γαῖν' μηδὲς οὕτω καλός. **Γ** τί γὰρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνί-
 σθαι τὸ κάλλος; **Ζ** ἔχει τί θέλγῃ τρον ἰδύ, καὶ μαλακώτε-
 ρον ἐπάγει αὐτόν. **Γ** ὦ μὲν ὅγε πατήρ ἤχθετό μοι, σὺ κα-
 τεύδοντι, καὶ δὴ γῆτο ἔωθερ ὡς ἀφ' ἑλὸν αὐτ' εἰς ὕπνον σρε-
 φέμενος, καὶ λακτίζων, καὶ τι φθιγγόμενον μετὰ ζῦ ὀπά-
 τε καθεύδον, ὥστε παρὰ πλὴν μητέρα ἐπιπέμεναι καὶ κα-
 θεύδοντες τὰ πολλά ἄρα δὴ σοι εἰ διὰ ποτοῦ ὡς φησὶ ἀνὴρ
 πασσάς με, καταθεῖναι αὐτὸς ἐς πλὴν γλῶν ἢ πράγματα ἐ-
 ζεῖς ἀγρυπνῶμεν, χαλίσω γὰρ σὲ συνεχῶς σρεφόμενον. **Ζ**
 ποτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσῃς, εἰ ἀγρυπνήσαιμι με-
 τὰ σόν, φίλῳ γὰρ διατελέσω πικράτης καὶ περιπτύσσων.

piam: quis colludet mecum? In Ida enim multi coe-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinem / & ludos plurimorum. Con-
fide solum: & letus sis: & nihil desyderes inferio-
rum. G. In quo vobis vsuero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Non: sed ministrabis potum et
ad nectar mox ordinaberis: & curabis conuiuium
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ vt opteat effundere lac
& coronare poculum pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc vero coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius d̃ Iupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: & cū gustaueris / non amplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui / vt simul dor-
miremus. G. Solus ne poteris, sed suauius
dormire mecum? I. Profecto, cum tali, qualis es tū
Ganymedes / adeo pulcher. G. quid em̃ te ad somnū iuuā-
bit pulchritudo? I. Habet qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ipsum. G. Atq; pater me⁹ idignabaſ mihī cōdor-
miētī: & narrabat mane qđ priuassē ipsum somno vo-
lutādo p̃ lectū calcitrādo, & aliquid loquēdo interim dū
dormirē. quapropter ad matrem remittebat me dormi-
turum sepiuscule. Vide ergo si ob hoc vt ais / rapui-
sti me: vt hinc demittas rursus ī terrā: aut molestias habe-
bis vigilans, turbabo enim te frequenter volutando.
Hoc quidem mihi suauissimum facies: si vigilauero te-
cum, exosculando enim perficiam sepe & amplectendo.

Γ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης, ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ καταφίε-
 λούντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί, πρᾶκτέον νῦν δὲ ἅπαγε.
 ἀνδρὶ ὦ εἰμῆ, καὶ πτόντα τῆς ὀθανασίας ἄγε ὀνοχοήσου-
 τα ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὥς χρὴ ὀρέγεραι δὲ
 σκύφαρ. Δ. ἔρωτες, καὶ Διός. ΕΡΩΣ.
 ΑΛΛ' εἰ καὶ τί ἡμᾶρτον ὦ Ζεῦ, σύγνωθί μοι. παιδίον γὰρ
 εἰμι καὶ ἐτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὦ ἔρως; ὅς ἀρχαίοτε-
 ρος εἶ, πολὺ τοῖα πετοῦ, ἢ Διότι μὴ πάγωνά μὴ δὲ πο-
 λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι.
 γέρωρ καὶ πανούργωρ ὦ; Ε. τί Δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρωρ;
 ὥς φῆς ἐγώ, Διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῆς; Ζ. σκόπε
 ὦ κατάρτατε εἰ μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν οὕτως ὠτρυνφᾶς, ὥς
 τε μηδ' ἐρῆς ὃ μὴ πεποίηκας με, σάτυρον, ταῦρος, χρυσόμ,
 κύκνον, ἄετον. ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδ' ἐμίαν ἦντιλα ἔρασθῆναι.
 πεποίηκας, οὐ δὲ συνῆκα ἡδ' ὅς γυναικὶ διὰ σέ γε γενικμέ-
 νῳ. ἀλλὰ με δ' εἰ μαγγανένειν ἐπ' αὐτὰς, καὶ κρύπτειν ἐν
 μαντόν. αἰδὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν. ἐμὲ δὲ
 ἢ ῥ' ἰδῶσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέου. Ε. ἐκότῳ, εὐγὰ φέ-
 ρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ ὄνσαι πλὴν πρόσοφι. Ζ. πῶς οὖν δὲ
 ἀπόλλω ὁ βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ε. ἀλλ'
 ἢ Δάφνη καὶ κῆνον ἔφευγε καὶ τοι κομήτιν καὶ ἀγένορον ὄντα.
 εἰδ' ἐθέλεις ἐπ' ἔρασος εἶναι, μὴ ἐπίσθαι πλὴν αἰγίδα, μὴ δὲ
 τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὥς ἡδίστον ποίησε αὐτόν, ἐκατέρω-
 θερ καθεύμενος βορρύχους τῇ μήτρᾳ τῶν ἀνελκμυλῶος.
 προσφυσίδα ἔχει. ὑπὸ δ' εὐ χερσίδας ὑπ' αὐλῶ, καὶ τυμ-
 παίοις εὐρυθμά βᾶϊνε. καὶ ὅφθ' ὅτι πλείους ἀκολουθήσασ-
 σιν τῶν Διονύσου μαινάδων. Ζ. ἅπαγε, οὐκ ἂν Δεξαίμην
 ἐπ' ἔρασος εἶναι τοιοῦτος γενόμενῳ. Ε. οὐκοῦν ὦ Ζεῦ μὲν

G. Ipse videris, ego vero dormiam te deosculante. I. Videbimus tunc quid agendum. Nunc vero abduc ipsum Mercuri: & ubi biberit immortalitatem/duc ut mihi staret nobis: docēs prius quemadmodum oporteat porrigere scyphum. Amoris, & Iouis. AMOR. Sed & si quid peccaui Iupiter /ignosce mihi. puerulus enim sum & adhuc demens. I. Tu puerulus Amor, qui antiquior es multum iapeto. An' quoniam non barbaram/neque canos perduxisti: propter hęc & infantem dignum putas existimari: senex & veterator quum sis. A. quod pro te iniuria effeci senex ut ais ego/propter quod me et vincere affectas? I. Considera de perfide / si sint parua: qui mihi sic deliciaris: quapropter nihil est quod non effeceris me: satyrum, taurum, aurum, cygnum, aquilam. me vero prorsus nullam quempiam amare fecisti: neque intellexi me gratum mulieri per te factum. Sed me oportet lacerari ipsas / & abscondere me ipsum. Hæc vero quidem taurum/vel cygnum amant: me vero si viderint/moriuntur præ timore. A. Merito, non enim fecerunt Iupiter/mortales existentes/aspectum. I. Quomodo igitur Apollinem Brachus / & Hyacinthus amant? A. Sed Daphnis & illum fugiebat / utique comatum et iuberbe exstantem. Si vero vis amabilis esse: non concutias clypeum: neque fulmen feras. Sed quam suauissimum fac te ipsum: utraqueque parte demissum capillos/in mitra his resumptis. purpuram habe, subliga aureas crepidas ad tybiam, et tympano sonoro incede: & videbis quod plures sequentur te Bacchi menadum. I. Sile. non probauerim amabilem talem extare factum. A. Igitur Iupiter/ne-

δὲ ἔρᾱρ θέλει, ῥάδιον γὰρ τούτῳ. ζ. οὐκ, ἀλλ' ἔρᾱρ μὲν
ἀπραγμοιέστερον Δ' αὐτοῦ ὠνιπυχάειν, ἐπὶ τούτοις αὖτε
τοῖς ἀφίημί σε.

Ε'

ἦρας

καὶ Διός.

Η

Ρ

Α.

ἐξ οὗ μερῶκιον τῆτο ὦ ξένε, τὸ φρονέειν ἀπὸ φιλοφροσύνης ἄρα
πάσας δένειρο ἀνέγαγες, ἐλαττόν μοι προσέχες δὲ νοῦν.
Ζ. καὶ τῆτο γὰρ ὦ ἦρας, κλοπῆς ἢ δὴ ἀφελῆς οὕτω καὶ ἄλλοι
πότατοι, ἐγὼ δὲ ὥμῳ ταῖς γυναῖξιν μόναις χαλεπῶς σε
εἶναι ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Η. οὐδ' ἐκείνα μὲν
εὐποιεῖς, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῷ, ὅς ἀπάντων θεῶν Δεσπότης
ὦρ, ἀπολιπὼν ἐμὲ πῶς νόμος γαμεῖν, ἐπὶ πῶς γὰρ
κάτα, μοιχένωρ, χρυσίον ἢ ταῦτα γενόμεναι. πλὴν ἀλλ'
ἐκείνα μὲν σοι ἢ ἂν ἐν γῇ μένῃσι, τὸ δ' ἰδιῶτον τὰ τι παῖς
δίου ἄρπάσας ἀνέπτῃς ὥς γενναϊότατε θεῶν, καὶ σωοικῆ
νοῦ ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθέμενον οὐχοοῦν, δὴ ἢ τοῦ λόγου, οὐδ' ἔτι
ἠπόρῃς οὐνοχόων, καὶ ἀπκγορεν κασίμ, ἄρα ἢ τε ἠβη καὶ ὁ ἦε
φαισος διακονέμενοι. Σὺ δὲ καὶ τὸ κνλικά βουκ ἄρ ἄλλως
λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν ἀπάντων ὁ
ρώτων, καὶ δ' φίλημά σοι ἦδ' ἰον τῶν νεκταρῶν, καὶ δὴ
τῶτο οὐ δὲ Διφῶν πολλάκις αἰτῆς πιῆν, ἐννίοτε δὲ καὶ
ἀπογευσάμενος μόνον ἐδῶκας ἐκείνῳ, καὶ πίνοντες ἀπο-
λαβὼν πῶς κνλικά, ὅσον ὑπόλιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὅθι
καὶ αὐτὸς ἔπειρε, καὶ ἐνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνῃς ἅμα καὶ φιλήῃς. πρῶτον δὲ ὁ βασιλεύς καὶ ἀπάντων
πατὴρ, ἀποδέμναι πῶς ἀγίδα καὶ τὸν κεραυνὸν, ἐκάθη
σο ἄσφαγαλίζων μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τηλικούτον καθήμε-
νος, πάντα οὐδ' ὄρω τανύτα, ὥστε μὴ εἶου λαυθάνειν. ζ.

Εἰ τί δ' αὖτε

q; amare vis. facile quidē hoc est. I. Nō. sed amare quidē:
expeditius vero ipso frui, ob hæc ipsa remitto te.

Iunonis & Iouis.

I V N O.

Ex quo adulescentulum hunc Iupiter/phrygiū ab ida rap-
ptum / huc introduxisti, minus mihi adhibes mentem,
I. Et ob hoc Iuno inuides iam syncero huic & minime
molesto? Ego vero rebar mulieribus solis molestam te
esse, quotquot cōuersaturis mecū. IV. Neque illa qdē
recte facis, nec cōuenientia tibi sunt, qui omniū deorū do-
minus quū sis, relicta me legitima vxore, ad terram
descendis, moechando, aurum/vel taurus factus. Verū tñ
illæ mulieres tibi in terra manent: hoc vero troiano pue-
rulo rapto, huc aduolasti gñosissime, deorū & cohibitat
nūc icaput mihi intrusus, pot⁹ minister, haud dubio fama,
adeo idigebas pocillatoribus:& defessi erāt vtiq; Hebe &
Vulcanus seruientes. Tu vero & calicem non alioqui
excipies ab ipso/q. osculatus fueris pri⁹ ipm omnibus vi-
dentibus:& osculum tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq; sitiēs sepenumero petis potū. Interdū vero vbi
degustasti solum/dedisti illi.& vt bibit, appre-
henso calice/quantum reliquum est in ipso bibis: vnde
& ipse bibit:& vbi admouit labra: vt &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnium
pater/posito clypeo & fulmine sedi-
sti talis ludendo cum ipso: barbam tantam demis-
sus. Omnia igitur video hæc: quare ne putes me latere. I.

Et quid graue

ὦ ἦρα μετ' ἄκρον οὕτω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἡδέεσθαι ἀμφοῖν καὶ θεῖ φιλήμαί, καὶ θεῖ νέκταρι. ἢ μ
γοῶν ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄπαξ φιλήσάι σε, οὐκ ἔτι μέμ
νη μοι προτιμότερον τοῦ νέκταρος. οἷο μὲν τὸ φίλημα εἶ
ναι. **Η.** Παιδείας ὧν οὗτοι λόγοι ἐγὼ δ' ἢ μὴ οὕτω μακρῶ
κρῶς τὰ χεῖλη προσενεγκεῖν θεῖ μαλθακῶ τούτῳ φρυγί
οὕτως ἐκτεθλυμμένῳ. **Ζ.** μή μου λοιδωροῦ ὦ γενναιοτά
τη τοῖς παιδικοῖς, οὐτοσί γὰρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος.
ὁ μαλθακὸς ἡδέϊω καὶ ἡδονῇ περὶ, οὐ βύλομαι δὲ εἰπεῖν,
μή σε προξύνω ἐπιπλέον. **Η.** εἴτε καὶ γαμήσεις αὐτῷ
ἐμοῦ ἔνεκα, μέμνησο γοῶν οἰάμοι. Διὰ δ' ὁ νοχόου τοῦ
δ' ἐμπαροινεῖς. **Ζ.** οὐκ, ἀλλὰ δ' ἠφαισοῦ εἴθε τὸν σὸν
υἱὸν οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ φη καμίνου ἦκοντα,
ἔτι, τῶν σπινθηρῶν ἀνάπλεων, ἄστ, πλὴν πυράγραμ ἀποδ
θήμενον. καὶ ὅτε ἐκείνων αὐτῶν ὧν δακτύλων λαμβάνει
ἡμᾶς πλὴν κύλικα, καὶ ἐπισπασσάμενους φιλήσαι, μεταξὺ,
ὃν οὐδ' ἄν ἡμῆτης σὺ ἡδέως φιλήσεις, ὑπὸ φη ἀσβό
λου κατηθαλωμένον δ' ὡς ὁσώπορ ἡδέως ταῦτα, οὐ γὰρ
καὶ παρὰ πολλὸν ὁ οἰνοχόος ἐκείνῳ ἐμπρέπει θεῖ συμπο
σίῳ τῶν θεῶν. ὁ γανυμήδης δὲ καταπεμπτέος αὐτοῖς ἐστ
πλὴν ἴδην. καθαρὸς γὰρ καὶ ῥοδὸδ' ἀκτύλῳ, καὶ ἐπισαμέ
νω ὀρέγει δ' ἐκπομα. καὶ ὅσε λυπεῖ μάλισα, καὶ φιλεῖ ἢ
οἷον τοῦ νέκταρος. **Η.** νῦν καὶ χολόεω ζεῦ ὁ ἠφαισος, καὶ
οἱ δακτύλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ ἀσβόλου με
σός ἐστι, καὶ ναυτιᾶς ὄρωρ αὐτὸν. ὅλ' οὗτον τὸν καλὸν κομῆ
τῶν τοῦτορ ἡ ἴδ' ἀνέδρεψε. πάλα δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα, ὅ
δ' οἱ σπινθηρες, οὐ δ' ἡ κάμινῳ ἀπέτρεπόν σε μὴ οὐχὶ πῖ
ναιμ παρ' αὐτοῦ. **Ζ.** λυπεῖς ὦ ἦρα σε αὐτῶν, οὐδὲμ ἄλλο

ò Iuno/quod adulescentulū adeo pulchrū , inter bibendū
osculer & leter ambobus & osculo/& nectare? Si igitur cō
mittam ipsi vt semel osculetur te: non amplius conquere
reris mihi/ prestantius nectare putanti osculum esse.

IV. Pediconum sunt hi sermones, Ego vero non vsque
adeo insana sum: vt labra admoueam molli huic phrygio,
intātum effœminato. I. Ne me obiurges generosissima/
pediconum, hicce enim effœminatus / barbarus / mollis,
iucundior & desyderabilior, nolo dicere, ne te irriter ma
gis. IV. Vtinam & in vxorem duxisses ipsum mei
causa. Memineris igit / qualiter me ppter pocillatorē hūc
ludibrio habes. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tu
um filium pocillari nobis claudicantem, ex fornace veniē
tem, adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipe depo
sita ab illis ipsis digitis recipere nos calicem: & ample
ctantes osculari interim quam neque mater tu / iucun
de osculata fueris: a fuligine exustum facie, Delectabilia
ne hæc? non enim, & præter multa alia/pocillator hic de
corat conuiuium deorum. Porro Gany. mittendus ite
rum in Idam, purus/& roseos digitos habens: docteque
fundit pocula: & (quod te male habet in primis) osculatur
iucundius nectare. IV. Nunc & claudus ò Iupiter Vul.
& digitī ipsius indigni tuo calice, & fuligine plē
nus est: & nausea afficeris videndo ipsum: ex quo
illum pulchrum/commatum hunc Ida educauit. olim ve
ro non respiciebas hæc: neque fauille/ neque caminus ab
duxerunt te quo minus biberes ab ipso.

IVP. tristitia afficis Iuno teipsam, nihil aliud.

ΔΙΑΔΟΧΙΚΑΝΟΥ

καὶ μοὶ ἐπιτείνεις δὴ ἔρωτα ζηλοτυποῦσα, εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 παιδὸς ὥραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ ὕψος οἶνο-
 χοεῖται σὺ δὲ ὧ γανύμεσθε ἐμοὶ μόνῳ ἀνασθ' ὄντων κύλικα,
 καὶ ἐφ' ἑκάστη δις φίλημι, καὶ ὅτε πλήρη ὀφείγῃς καὶ αὖτις
 ὁπότε παρ' ἐμῶν ἀπολαμβάνοις. τί τοιοῦτο δακρύεις; μὴ δ' ἐδὶ
 δι, οἰμῶζεται γὰρ ἢν τις σε λυπεῖν ἐβέλῃ.

5

Ηρας καὶ Διός.

HPA.

τὸν ἱζίονα τοιοῦτον ὄραξ ᾧ Ζεῦ, ποῖόντινα τὸν τρέπον
 ἦγῃ; Ζ. ἀνθρώπων ἔνθα χρυσὸν ὦρεα καὶ συμποικίλον,
 οὐ γὰρ ἂν συνῶ ἡμῖν ἀνάξιός τοι συμποσίου ὦρ. Η. ἀλλ'
 ἀνάξιός ὅστιρ ὑβρισθῆς γε ὦρ, ὅσ τε μὴκέτι συνέσται. Ζ.
 τί δαί ὑβρισεῖ; χρὴ γὰρ, ^{δοιοσάν} οἶμαι, κάμει εἰδέναι. Η. τί δ'
 ἄλλο; καὶ γὰρ ἀσχάνομαι ἐπεὶ αὐτό, τοιοῦτον ὅστιρ ὃ
 ἐτόλμυσε. Ζ. καὶ μὲν διὰ τοῦτο καὶ μάλλον ἔτι οἷς
 ἂν ὅσον καὶ ἀσχροῖς ἐπεχείρησε. μᾶρ' αὖ ^{ἐπειρά} ἐπειρά τίνας; σὺν ἡ
 μι γὰρ ὁ ποῖόντι τὸ ἀσχρόν ὅπερ ἂν ὀκνήσῃας ἐπεῖρ.

Η. αὐτῶν ἐμὲ δοκᾷ ἄλλω τινὶ ὡς Ζεῦ πολλῶν ἥδη χρόνον,
τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἄτενες ἀφείρα
ἐς ἐμὲ, ὃ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπέδρακυν, καὶ εἰ ποτε ποιοῦ=
σα παρὰ δόλῳ ῥεῖ γανυμῆδαι τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἦτις ἐν ἄν=
τῳ ἐκείνῳ πιῆν καὶ λαβῶν ἐφίλη μετὰ Ζηνί, καὶ πρὸς τοὺς ὁ
φθαλμοὺς προσῆγε καὶ αὐτὸς ἀφείρα ἐς ἐμὲ, ταῦτα ἥδη=
συνίην ἐρωτικά ὄντα, καὶ ἐπιπολὺ μὲν ἠδούμην λέγειν
πρὸς σέ, καὶ ἄμην πάνσασθαι φθιμανίας ἐν ἄνθρω=
ποις, ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμωσέ μοι προσεγγεῖν, ἐγὼ
μὲν ἀφῆσα ἄρ' ἐν ἔτι δακρυόντα καὶ προκυλινδόμενον,
ἐπιφραξάμεντα ὦτα, ὥς μὴ δὲ ἀκούσασθαι αὐτοῦ ὑβρι=
στικά ἱκετένουντα, ἀπῆλθον σοὶ φράσσονσα, σὺ δὲ αὐτὸς

200 78 1/2 1/2 1/2

Law. Th. College
pro. ex. cur. v. c.
pro. ex. cur. v. c.

9. 16. 63

was sich
hat zu
Stimmung

and Kw

014448

ADPHU m7
a capital letter
prescribing to absolute
epine, permit
fraternal accords
of justice

Enigmalogon obhwa

A quo effusio sanguinis facta est nimis. Interdum armis corporali ab Europaeis dat. anonym.

Et mihi exaggeras Cupidinem zelotypia mota. Si vero tristeris/a puero pulchro accipies poculum: tibi quidē fili-
lius tuus pocilletur: tu vero Ganymedes mihi soli redde
calicē: & toties bis osculare me: & quādo plenū calicē por-
rexeris & rursum qñ a me receperis. Quid ob hoc lachry-
maris? Ne timeas. Lugebit em̄ si quis te tritari voluerit.

vi Iunonis & Iouis.

IVNO.

Ixionem hūc vides Iupiter: quibus nā moribus p̄ditū
putas? I. Hominem esse vtilem Iuno/ & conuiuiam, non
enim intellexi nobis indignū symposio existere. IV. Sed
indignus est: iniuriosus qdē exñs, qua ppter nō amplius
interfit. I. Quid aut cōtumelię itulit? oportet em̄ (vt pu-
to) & me scire. I. quid vero aliud, Eten̄ erubesco dicere ip-
sum: tale quod p̄sumpsit. I. Atqui ob hoc & poti⁹ dixeris
quodcūq; turpi conatu tetauit. nūq̄d igit̄ adnix⁹ ē aliquo
mō? itelligo em̄ cuiusmodi turpe sit qd reformidaueris di-
cere. I. Ipsam me: nō aliā quāpiā Iupiter/ lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rē/ ob quā attēte respiciebat in me
ille vero gemebat et sublachrymabatur. Et si quando
in quo bibissem, tradidissemq; ganymedi poculū, hic pe-
tebat ex eo ipso bibere, & eo capto osculabatur interim:
& ad oculos admouebat, & rursum prospectu in me intēde-
bat. hęc intelligebā amatoria esse, & multo quidē tēpore
verebar dicere apud te: putabāq; cessaturū ab insania ho-
minem. Postq; vero & sermones ausus est mihi adijcere:
ego vbi remisi ipsum adhuc lachrymantē & voludentē/
obthuratis auribus, ne audirem ipsius contumeliosa sup-
plicātis, accessi tibi dictura.

Tu verò ipse

c ij

μελέειαν, καὶ οὐδένα
 μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ
 αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

τέλει
 καὶ ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς
 ῥῖν, ἡμεῖς οὐδ' ἡμεῖς

ὄρα, ὅπως μέτει δὲν ἄνδρα. Ζ. Εὐγε δὲ κατάρσατο ἔωξ
 με αὐτόν, καὶ μέχρι τῶν ἡρας γάμων τοσούτον ἐμεθύσθη
 τοῦ νέκταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τῶν τῶν αἰτίων καὶ πέρα τοῦ
 μετρίου φιλάνθρωποι, οἱ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποίη-
 σάμεθα, συγγνωστοὶ οὖν εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
 τες οὐράνια κάλλη, καὶ διὰ οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύ-
 μισαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρωρ, βί-
 ασις τί οἶσι, καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχη, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
 αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοὺ μὲν καὶ πάνυ ὅντος γε Δεσπότης
 ὅστις, καὶ ἄγειρε, καὶ φέρε φθιόντες, φάσις, ἔλκωρ, καὶ ἔπει-
 αὐτῶν εἶδα ἀν' ἡγήταισιν, καὶ ἀλλάττει ῥαδίως ἐς ὅτι
 ἀν' κελευσῇ, καὶ ὀλοκατῆμα καὶ παιδίᾳ τοῦ ἔρωτος συν-
 γε, καὶ νῦν τοῦ ἰζίου οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις.
 ἄτε καὶ αὐτὸς μοι χενόσας ποτε αὐτοῦ πλὴν γυναικᾶ, ἥ σοι
 τὸν περὶ θάνατον ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰ τι
 ἐγὼ ἐπαίξα ἐς γῆν καθελθὼν, ἀτὰρ οἶσθα ὅμοι, δόκει περὶ
 τοῦ ἰζίου, κολλάξαι καὶ μὴ ἀμῶς αὐτὸν, μὴ δ' ἀπωδῆρ
 τοῦ συμποσίου, σὺ καὶ γὰρ, ἐπεὶ Δ' ἔρξαι καὶ ὡς φῆς δ' ἀκ-
 ρυε, καὶ ἀφ' ὧν πάσχει. Η. τί ὦ Ζεῦ; Δεῖ δ' αὖ γὰρ μὴ
 τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἶπες. Ζ. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' εἰδὼλον
 ἐκ νεφέλης πλάσσειν ὅμοιον, ἐπεὶ δ' ἂν λυθῇ δ'
 συμπόσιον, καὶ κενὸν ἀγρυπνῆ, ὡς τὸ εἶκόρ, ὑπὸ τοῦ ἔ-
 ρωτος, παρὰ κατακλίνωμεν αὐτῶν φέροντες, οὕτω γὰρ παν-
 σαιτο ἀνιόμενοι, οἰκθεῖς τεταχῆναι φθιέμεναι. Η. ἄπαγε,
 μὴ ὤφραισιν ἴκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ.
 ὅμως ὑπόμεινον ὦ ἡρας, τι γὰρ ἄμ' ἐπ' ἀποίᾳ δ' ἐνὸς ἀπὸ
 τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ ἰζὺς συνέσαι; Η. ἀλλὰ ἦ νε-
 φέλ' ἐγὼ εἶναι Δόξω, καὶ τὸ ἀσχερόν ἐπ' ἐμὲ ποιήσῃ δ' ἰα

vide quō aggrediaris virum. I. Euge sceleratus in me
 ipsum/& vsq; ad Iunonis nuptias tantum inebriatus ne-
 ctare. Sed nos horum authores:& vltra modum amato-
 res hominū: quī quidē & conuiuas ipsos fecimus, venia di-
 gni sunt igitur si vbi biberint equaliter cum nobis:& visis
 celestibus pulchritudinibus, quales nūq̃ viderūt in terra:
 desyderauerunt frui ipsis/amore capti. Hic vero Cupido-
 violentū quiddā, & nō hoibus solū imperat: sed & nobis
 ipsis interdum. IV. Tuus quidem & valde hic dominus
 est:& dūcit te:& tert nalo (vt aiunt) trahens:& lequeris ip-
 sum quo duxerit te: & immutaris facile in id quod iusserit:
 rit:& prorsus possessio & ludibrium Cupidinis tu es. Et
 nunc Ixioni scio, quam obrem veniam tribuis: quandoqui-
 dem & ipse stuprasti olim ipsius vxorem: quæ tibi Peris-
 thon peperit. I. Adhuc enim tu meministi illorū si quid
 ego lusi in terrā profectus infimā. Sed nūc noueris qđ mi-
 hi videt de Ixione, mulctare quidē nequaq̃ ipsum: neque
 expellere a cōuiuio, rusticū em̄ esset: eo qđ amat, & vt ais
 lachrymatur & itolerāda patit̄. I. quid Iupiter: timui em̄
 ne quid iniuriosum dicas. I. Nequaquā. Sed simulacro ex
 nube ficto tibi simili, postquā solutum fuerit conuiuium,
 & ille vigilat (vt par est) prę amore: adhibeamus ipsi affe-
 rentes. Sic enim cessauerit: putans se consecutum esse de-
 syderium. IV. Apage, ne ad maturitatem perueniat
 id ipsum desyderans. IVP. Tamen sustine Iuno,
 quid enim & passa fueris molesti a fictione: si cum nube
 Ixion coibit? IVP. Sed nubes
 ego esse videbor: & turpitudinem in me faciet per

πλὴν ὁμοιότητα. Ζ. οὐδὲμ τοιοφής, οὐτὲ ἤνεφέλη κητε ἤρα
 γένοιτ' ἄμ, οὐτε σὺ νεφέλη. ὁ δ' ἰξίωμ μόνον ὄζα πατακρήσει
 ται. Η. ΑΛΛ' ὅσοι πάντες ἀνδρωποὶ ἀπερόκαλοι εἰσιν,
 αὐχῆσαι καρτελῶν ἴσως, καὶ δ' ἠγῆσεται ἅπασι, λέγων
 συγγενῆσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ σὺν λεκτροῖς εἶναι τοῖς Διὶ, καὶ
 που τάχα ἐρᾶμ με φήσεμ αὐτοῖς, οἱ δὲ πισένσουσι, οὐκ εἰς
 δότες ὡς νεφέλη σπυλῶ. Ζ. οὐκοῦν ἦν τι τοιοῦτον εἶπη,
 ἐσπὸν ἄδην ἐμπέσωμ, τροχῶ ἄθλιον προσδέθει, συμ-
 περινεχθῆσεται μετ' αὐτοῖς αἰεὶ, καὶ πόνον ἄπασιν ἐξεῖ,
 δ' ἰκλῶσι τοῦ ἐρωτῶ. Η. οὐ γὰρ δ' ἐνὶ τούτῳ τό-
 γε, ἀπὸ φθι μέγα λυγρία. ΔΙΑ. Ζ. Απολλωνίῳ, καὶ ἠφαιστῇ.
 Η. Εἰς αὐτὸν ὡς πολλοὶ δ' ἐφ' ἡμῶν βρέφον τὸ ἄρτι τεχ-
 θέμ, ὡς καλὸν ὅστις, καὶ προσγελαῖ πᾶσι, καὶ Διολοῖ τι ἡδὴ
 ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον. Α. ἐκ ἐνόγε φῶ βρέ-
 φος ὡς ἠφαιστῇ ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῖς ἀπαιτοῖς προσβντε-
 ρόν ὅστις ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ. Η. καὶ τίνα ἄμ ἀδύκη-
 σαι δύναίτο ἄρτίτοκον ὅμι. Α. ἐρώτα τὸν προσέδ' ὦνα, οὐ
 πλὴν τρία ἴνα ἐκλεφεν, ἢ τὸν ἄρην, καὶ τοιοῦτον ὅστις ἐλκν-
 σε λαθὼν τοῖς κλεῖν δ' ἐξίφον, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὅμ' α-
 φώπλισε τοῖς τόξου καὶ τῶν βελῶν. Η. δ' νεογνὸν ταῦ-
 τα, ὃ μὲν ἐκινῆτο ἐν τοῖς πατρῴοις. Α. εἰς ἡμῶν
 ἠφαιστῇ, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον. Η. Ὡς μὲν προσῆλθε
 ἡδὴ. Α. τί οὖν πάντα ἔχῃς τὰ ἐργαλῆα, καὶ οὐδὲμ ἀπόλω-
 λεν αὐτῶν; Η. πάντα ὡς πολλοῖς. Α. ὅμως ἐπίσκεψα
 ἀκριβῶς. Η. νῦν δὲ πλὴν, πυράγαν οὐχ ὄρω. Α. ἀλλ' ὅτι ἄν-
 τλὴν πρὸς τοῖς πατρῴοις τοῖς βρέφους. Η. οὕτως ὁ ζυγὶς
 ὅστις, καὶ ἀπὸς ἐν τῇ γαστρί ἐκμελετήσας πλὴν κλεωτικῶν. Α.
 οὐ γὰρ ἠκασας αὐτὴν καὶ λαλοῦντος ἡδὴ κωμῶν καὶ ὑπὸ ἔροχα;

συγγενῆσθαι

προσδέχεται

τέχνη

ἀκριβῶς εἰδέναι
πρὸς τὸν

εἰς λαλῆν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

οὐκ ἔστιν αὐτῷ

similitudinem. I. Nihil hoc quod ais. neque enim nubes aliquando Iuno fuerit: neque tu nubes. Hic vero Ixiō solū decipietur. IV. Sed (quales omnes homines insolētes sunt) gloriabitur ubi descēderit forsitan & narrabit omnibus: dicendo coīuisse cum Iunone, & corrualem esse Ioui: & alibi forsitan amicā me dixerint ipsius, illi vero credēt: nō visa nube cū qua coīuerit. Igitur si quid tale dixerit: in infernum lapsus, & in rota miser victus circumferetur cū ipsa semper, & laborē irrequietum habebit, ultionē dādo amoris. IV. Non enim graue hoc quidem: ob iactantiam. ⁷ Apollinis, & Vulcani. V. Vidisti Apollo, maiā infantem nuper natum, quā pulcher est, & arridet omnibus, præsagit quippiam iam utpote magnum bonum aduenturum? A. Illum quidē dicā infantem Vulcane vel magnum bonum, qui iapeto senior est quantū in versutia? V. Quem nā iniuria afficere posset nuper genitus quum sit. A. Roga neptunum: cui tridentem furatus est: aut martem, nam huius detraxit ubi latuit, ex vagina ensem. Ut non me ipsum dicam, quem destituit arcu & sagittis. V. Illum nuper genitum hec fecisse ais: qui vix mouebatur in fasciis. A. Scies Vulcane: si te accesserit solum. V. Atqui accessit iam. A. Igitur omnia habes instrumenta: & nihil perditum est ipsarum? V. Omnia Apollo. A. Tamen inspicere diligenter. V. per Iouē, forcipē nō video. A. Certe videbis ipsam alicubi in fasciis infantis. V. vsq; adeo ad uncis manibus est: quasi in utero matris calluisset furandī artē. A. Nūquid lepida audisti ipsū: & loquētē iā lepida & inuolucra?

ὃ δὲ καὶ διακονήσθαι ἡμῖν ἐθέλει, χθὲς δὲ προσκαλεσά=
 μεν^Θ τὸν ἔρωτα, κατεπάλαισεμ ἐνθὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ὕ=
 φέλκων τῷ πόδι, εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμεν^Θ, ὅτι Αφροδί=
 τῆς μὲν τὸν κιστόν ἐκλεφεῖ, προσπτύζαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ
 κ/κῃ, τῷ Διὶ δὲ γελῶντος ἡλθὲν ἐπὶ τὸ σκήπτρον, εἰ δὲ
 μὴ βαρύτερ^Θ ὁ κεραινός ἦν, ἢ πολὺ δ' πῦρ εἶχε, κἀκε=
 νομ^Θ ὑφείλετο. Η. γοργόρτινα δ' ἐπ' αἰδέα φῆς. Α. οὐ μὲν
 οὐκ, ἀλλ' ἡδὲ καὶ μουσικός. Η. ὦρ' τοῦτο πεκμαίρεσθαι
 ἔχεις. Α. χελώνη που νεκρὰν ἐνθάδε, ὄργανον ὅπως αὐτῆς
 σύνεπ' ἦξατο, πῆχες γὰρ ὀνυχόσας καὶ ζυγώσας, ἐπ' ἡται
 καλάμου ἐμπήξατο, ἢ μάγαν ἰορὺ ποθεῖς, ἢ ὅτι ἐν τεινὰ με=
 νορ ἔπειτα χορδαί, μελωδία πάντα γλαφυρόν ὡς ἡφαιστε ἢ
 ὀνυχομόνιον, ὡς καὶ μετ' αὐτῇ φθονεῖν ἐν πάλαι κυθαρίζου
 ἀσχοῦντα, ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὡς οὐ δὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν
 ὦρ' οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ἄδου κατίοι, κλέ=
 ψων τί καὶ ἔθου δ' ἡλαδ' ἢ, ἐπὶ πόπτερ^Θ δ' ἐστὶ, καὶ ῥά βδομι τι=
 νὰ πεποιήται θαυμασίαν πλὴν δύναμιν, ἢ ψυχὰν γὰρ ἢ ἢ
 κατάγει τοὺς νεκρούς. Η. ἐγὼ ἐκείνῳ ἐδῶκα αὐτῷ παίγ=
 νιον εἶναι. Α. τοι, γὰρ οὐκ ἀπέδωκέ σοι ἐν μισθῷ πλὴν
 πυράγραμ. Η. εὐγε ὑπέμνησας, ὥστε βαδισῶμαι ἀπο=
 ληφόμεν^Θ αὐτῷ, ἐπὶ οὗ ὡς φῆς εὐρεθείη ἐν τοῖς σπαργά=
 νοις. Ε' Ηφαιστου. καὶ Διὶ Ε' ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 τί με ὦ Ζεῦ Δεῖ ποιεῖν, ἢ κω γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχωρ' ἔμ
 πέλεκυρ ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους Δεῖοι μῖα πληγὴ διατέ=
 μεν. Ζ. εὐγε ὦ Ηφαιστε, ἀλλὰ δὲ ἰστέ μου πλὴν κεφαλῶν
 εἰς δύο κατενεγκώμ. Η. περ' αἶμου εἰ μέμνηται, πρὸς αὐτ=
 τε δ' οὐκ ἀλκῆς ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. Διαίρει=
 σθ' ἡναι μοι δ' κρῆνιον, εἰ δὲ ἀπεθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὄργι=

φθονεῖν τοῦ
 ὅτι ἡσυχία
 ὑπὸ τῷ
 ἀποθνήσκον
 ἢ καὶ αὐτῷ.

ὅτι ὁ Ζεὺς
 καὶ ὁ Ἡφαιστὶς

hic quidem & seruire nobis vult. heri verò prouocato Cupidine / superauit eū lucta: subito nescio quo modo subtrahendo pedes. deinde interim dum laudabatur Veneris quidem cestum furtim abstulit dato amplexu illi ob victoriam: ioue verò ridente aggressus est sceptrum, nisi grauius fulmen fuisset, & multum ignis habuisset, illud surripuisset. V. Terrificum quendam puerum narras. A. Nō solū / sed iā & musicū. V. Quomodo cōiungere id possis. A. Testudine alicubi mortua iuuēta / organū ex ipsa cōpegit. cubitibus eū adaptis / & appposito manubrio. deinde calamis compositis / & magadio supposito & extensis septem chordis: canit valde suaue Vulcane / & valde cōcinnū, ita vt ipse qui dudū artē canēdi cythara calleo inuideā illi. dixit vero maia: q̄ neq; maneat noctes in coelo: sed prę sedulitate, vsque ad infernū descendat: furaturus quippīā & illic videlicet, Alatus vero est. Et virgam quandā fecit mirabili virtute: qua animas ducit & deducit mortuos. V. Ego illam dedi ipsi pro ludicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem forcipem. V. Euge, recordari me fecisti, quapropter vado recepturus ipsam, sicubi (vt ait) inuenta fuerit in fasciis.

⁸ Vulcani. & Iouis. V V L C A N V S. Quid me ò Iuppiter. oportet facere venio enim vt iussisti: habēs securim acutissimā, etiā si lapides oporteat vna plaga discicare. I. Euge Vulcane / diuide meū caput in duas partes, Vbi deieceris. V. Tentas me si insanus sum? precipere ergo verum quod velis tibi fieri. i. Diuide mihi caluariam, Si vero inobediēs fueris: nō nūc quidem primū ira-

ζομένην περάσῃ μου, ἀλλὰ χρὴ καθικιῖσθαι παντὶ ᾧ
 θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν, ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῷ ἀδίνῳ,
 ἅμουν τὸν ἐγκέφαλον ἀνασφύουσί μ. Η. ἔρα ᾧ ζεῦ μὴ
 κακόν τι ποιήσωμεν, ὅζυν γὰρ ὁ πῆλεκνε ὅστι, καὶ οὐκ ἀναιμα-
 τί, οὐ δὲ κατὰ πλὴν, ἐλείθυιαν μαίωσεται σε. Ζ. κατένευ-
 κε μόνον ᾧ ἠφαισε βαρύνω, οἷδ' αὖ γὰρ ἐγὼ δ' συμφέρον. Η.
 ἄκωρ μὲν κατοίσω δὲ. τί γὰρ χρὴ ποιῆν σου κελεύοντος;
 τί τοῦτο; κόρη κένοπλος. μέγα ᾧ ζεῦ κακὸν ἔιχες ἐν τῇ κε-
 φαλῇ, εἰκότως γ' οὖν ὅζυν θυμῷ ἡσθα τηλικαντήν ὑπὸ πλὴν
 μήνι γὰρ παρθένον ζωογονῶν, καὶ τὰντα ἐνοπλον, ἥπου-
 σσάτο πέδον ἐν κεφαλῇ, ἐλελήνης ἔχωρ, ἥ δὲ περὶ ἅλῃ πυρ-
 ριχίξει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ Δόρυ πάλῃ, καὶ
 εἰδουσίᾳ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πᾶν, καὶ ἀκμαία γεγέ-
 νηται ἥδ' ἡν βραχὺ, γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ το-
 τοῦ κόρυς, ὥστε ᾧ ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος, ἐγγνήσας
 μοι αὐτῷ. Ζ. ἀδυνάτα αἰτῆς ᾧ ἠφαισε, παρθένος γ'
 αἰεὶ θέλει μένειν, ἐγὼ γ' οὖν τόγε ἐπ' ἐμοί, οὐδὲ μ' ἀντιλέγω.
 Η. τοῦτ' ἐββλόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ, καὶ ἥδ' ἡ σὺ-
 νερπάσω αὐτῷ. Ζ. εἴ σοι ῥάδ' ἴσιν οὕτω ποίει, πλὴν οἷδ' αὖ
 ὅτι ἀδυνάτωρ ἔρᾳς.

θ' ΠΟΣΕΔΩΝΟΣ. καὶ ΕΡΜΟΥ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΕΣΤΙΝ ᾧ ΕΡΜΗΝΩΝ ἔντυχον τῷ Διὶ. Ερ' οὐδ' αὖ μῶς
 ᾧ ποσειδόν. Π. ὅμως προσάγγελον αὐτῷ. Ε. μὴ ἐνό-
 χλη φημι, ἀκαίρον γὰρ. ὥστε οὐκ ἂν ἴδ' οἱς αὐτὸν ἐν τῷ πα-
 ρόντι. Π. μῶν τῇ ἡρᾷ σύνεστιν. Ε. οὐκ, ἀλλ' ἐπεροῖον
 τί ἐστι. Π. συνήκη. ὁ Γανυμήδης ἐνόον. Ε. οὐ δὲ τοιο-
 ῦτον, ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός. Π. πόθεν ᾧ Ερμῇ; Διόν γ'
 τοῦτο φῆς. Ε. ἀσχύνομαι εἰπέν, τοῦ τὸν ἐσι,

tum probabis me. Verum tamē oportet cedere omni irē,
neque curare. pereo eim ob parturigines quæ meum ca-
put subuertunt. V V L C A N V S. Vide Iupiter ne ma-
li quippiam faciamus. acuta enim bipennis est: & non sine
sanguine: neq; per Lucinā, obstetricabitur tibi. I. Deice
solum Vulcane confidens. noui ego conducibile. V V L.
Inuitus quidem deiiciā. quid enim oportet facere te iubē-
te? qd hoc? Puella armata, magnū ò Iupiter malū habui-
sti in capite, merito igitur concitato animo fueras/ tantam
in cerebri pāniculo virginē producēs, & ipsam armatam.
certe exercitū, nō caput latueras habens. Hæc verò puella
tripudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat: debacchatur
& quod maximum, pulchra valde & adulta facta est iam
in breui tempore/ glaucis oculis. scd decorat & hoc galea.
quapropter Iupiter præmia obstetricis mihi exolues: pro-
missa mihi ipsa. I. Impossibilia petis Vulcane, virgo em
vult manere. ego quidē (quod ad me attinet) nihil cōtra-
dico. V V L. Hoc volebam, mihi cure erunt reliqua, &
nunc rapiam ipsam. I. Si tibi facile hoc modo fuerit/
fac. verumtamen noui quod impossibilia amas.

IX. NEPTVNI & MERCVRII. NEP:
Est ne mercuri modo locus cōueniēdi Iouē? M. Nequaquā
neptune. N. Verūtamē prenūtiā ipsi. M. Ne cōturbes
aio. intēpestiuū enim est, quare nō videbis eū in presenti.
N. Nunquid cū Iunone coit? M. Nō sed aliud quippiā
est. N. Intelligo, ganymedes intus est. N. Neque
hoc, incōmoda est valetudine, N. Vnde mercuri? gra-
ue enim hoc est quod ais. M. Vereor dicere quale est.

Π. ἀλλ' οὐχ ἡ πρός ἐμὲ θείον γε ὄντα. Ε. τέτοκεν ἄρτι
 ὡς ᾧ πρόσθεν. Π. ἅπαγε, τέτοκεν ἐκ ἐπιτοῆς, ἐκ τίνος; οὐ
 κοῦν ἐλελήθη ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὦρ, ἀλλ' οὐδὲ ἐπεσήμεαι
 νεν αὐτῷ ἡ γαστήρ ὀγκοῖ τινά. Ε. εὐ λέγεις, οὐ γὰρ ἐκεῖν
 εἶχε τὸ ἔμβρυον. Π. οἶδ' αὖ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτίς,
 ὥσπερ τὸ Αθηναῖον, τοκάδ' αὖ γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ε. οὐκ,
 ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύνει τὸ ἐκ φθι σεμέλης βρέφους. Π. ἐν γε
 ὀγενᾶτος ὡς ὅλθ' ἡμῖν κυφορεῖ, καὶ πανταχόθι το σώ=
 ματι, ἀλλὰ τίς ἡ σεμέλη ἐστίν; Ε. οὐβαία, ἥν' κἀδ=
 μου θυγατέρων μία, τάντ' ἡ σωελθῶν ἐγκύμονα ἐποίησε. Π.
 εἴτα ἔτεκεν ὡς ἐρμῇ αὐτὴ ἐκείνης; Ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
 παράδοξον εἶναι σοι δοκεῖ, πλὴν γὰρ σεμέλῳ ὑπελ=
 θούσα ἡ ἥρα, οἰσθα δὲ ὡς ξηλότυπός ὄξι, πείθει αὐτῆσ=
 παρὰ τοῦ Διός, μετὰ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ ἥκει παρ'
 αὐτῶν, ὡς δ' ἐπείσθη καὶ, ἥκει ἔχωρ καὶ τὸν κεραιονόρ, ἀνε=
 φλέγη δ' ὀροφους, καὶ ἡ σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ=
 ρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα φθι γυναικός
 ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνῶν,
 καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν δ' ἐν αὐτῷ μηρὸν ἐντρίψισιν,
 ὡς ἀποτελεσθῆναι, οὐταῦθα καὶ νῦν τρίτῃ ἡδὴ μηνὶ ὄξ' ἔτε=
 κε αὐτὸ, καὶ μαλακῶς αὖτ' ἥν' ὠδίνων ἔχει. Π. νῦν οὖν
 ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; Ε. ἐς πλὴν νύσσαν ἀποκομίσας πα=
 ρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπονομασ=
 θέντα. Π. οὐκ οὖν ἀμφοτέρωτ' Διονύσου τούτου καὶ μη=
 τῆς καὶ πατὴρ ὁδὲ ἐστίν. Ε. εἰκεν, ἀπειμίδ' οὖν ὥδ' ὡς
 αὐτῷ πρός τὸ τραῦμα οἴσων, καὶ τ' ἄλλα ποιήσω ὡς ἂν νο=
 μίζεται ὡσπερ λεχέϊ.

Sed nō oportet apd̄ me vereri diuinū quū sit. **M.** Peperit nuper neptune. **N.** Apage, peperit ille, ex quo? Igitur latuerat nos/hermophrodyta ex n̄s. Sed neque indicauit ipsi venter tumorem quendam. **M.** Bene dicis, non enim ille habuit embryon. **N.** Noui, ē capite peperit rursū quem admodū Mineruam, parturiū enim caput habet. **M.** Non sed in coxa peperit ex Semele infantem. **N.** Euge, ille generosus, solus ex nobis pregnās est, & in omni parte corporis. Sed quæ Semele est? **M.** Thebana, Cadmi filiarum vna, cum hac vbi concubuit / grauidam fecit. **N.** Deinde peperit Mercuri pro illa? **M.** Etsi valde id inopinatum esse tibi videatur: hanc quidem Semele latēter aggressa Iuno (nōsti vero vt zelotypa est) persuadet ei: vt petata Ioue / cum tonitru & fulguribus accedere ad se. Vt vero persuasus est: & venit / habens fulmen: combustum est tectum domus: & Semele quidem dirumpitur pre igne. Me vero iubet: resecto ventre mulieris / vt inferam imperfectum adhuc ad se, foetum septem mensium. Et postquam feci: diuisa sua coxa imponit vt perficeretur, nunc tertio iam mense peperit ipsum: & egrotat ob dolores. **N.** Nunc igitur vbi infans est? **M.** in Nyssam montem delatum / prebui nymphis nutriendum, Dionysium nominatum. **N.** Igitur utrovis modo Dionysij huius, & mater & pater hic est. **M.** Videtur. Accedo igitur / aquam ipsi ad vulnus laturus: & alia factururus ei, quæ approbabitur puerperæ.

Γ' ΕΡΜΥ. καὶ ἡλίου.

ΕΡΜΗΣ,

ὦ ἡλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὃ ζεῦς φκοῖ, μὴ δὲ αὐριον, μὴ
 δ' ἐς τρίτῳ ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδομ μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τις ἔστω νύξ μακρὰ, ὥστε λυέτωσιν μὲν αἰῶρα αὐδῆς
 τοῦς ἵππους, σὺ δὲ σβέσῃς τὸ πῦρ, καὶ ἀναπνεύσῃς διὰ μα-
 κροῦ σεαυτὸν. Η. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ερμύ, καὶ ἀλλόκοτα
 ἤκεις παραγγέλω, ἀλλὰ μὴ παραβάνῃς τί ἐδ' ὄρα ἐν ῥῶτι
 δρόμον, καὶ ἐξω ἐλάσαι ὥν ὄρωρ, κατὰ μοι ἄχθεται, καὶ
 πῶν νύκτα τριπλάσιον φθι ἡμέρας ποιῶσαι Διέγνωκεν.

Ε. οὐδὲν τοιοῦτον, οὐ δ' ἐξ ἀεί τούτο ἔσται, δέχεται δ' ἐτι
 νῦν αὐτὸς ἐπιμνηστέραν γενέσθαι ὃ, πῶν νύκτα. Η. πῶ
 δὲ καὶ ἐστὶν ἡ πόρῃς ὅτε πέμφθῃς ἀγγέλωρ ταῦτά μοι:

Ε. ἐκ βοιωτίας ὦ ἡλιε παρὰ φθι ἀμφιτρύωνι γυναικὶς,
 ἡσάουεστί νύξ αὐτῆς. Η. εἴτα οὐχ' ἱκανὴ νύξ μία; Ε.
 οὐδ' αὖτως, τεχνῶναι γάρ τινα δέξεται ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης
 μέγα καὶ πολὺ ἀθλοῦ δέον, τοῖς αὖ ἐν μῆ νυκτὶ ἀπο-
 τελεσθῆναι ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν
 ἀγαθὴ τύχη, τὰντα δ' ὡς ὦ Ερμύ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρό-
 νου, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐς μὲν, οὐδ' ἀπύκοιτο ἐκείνῳ παρὰ
 τῆς δεξιᾶς ἡμ', οὐδ' ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν δίκαις ἐ-
 κοιμᾶτο, ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἡμ' ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
 τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις, ξένον δ' ἐπὶ παρὰ κλ-
 λαγμένον οὐδέ μιν, οὐδ' ἂν ἐκοινώνησε ποτε ἐκείνῳ δυνήτῃ γυ-
 ναικί, νῦν δ' ἐ Διὸς ἡνιόκου ἕνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπτεσέμεν μὲν γενέσθαι, τοῦς ἵππους ὑπὸ φθι ἄρ-
 γίας, δ' ὕσπορον δ' ἐπὶ πῶν ὁδόν, ἀτρεκέλιν μὲν ὄνσαν ἐξῆς τρι-
 ῶν ἡμερῶν, τοῦς δ' ἀνδρώπους ἀδλίως ἐν σκότεινῳ Διαβί-
 οῦν, τοιαῦτα ἀπολάνθονται ἢ Διὸς ἐξώϊον, καθεδ' ὄνται,

Διόνος, ἡ γὰρ
 τῶν ἐξῆς γένος
 ἀφ' αὐτοῦ

XI. MERCVRII. & PHOEBI. MERCVR.

Ophebe/ne aurigā agas hodie, ait Iupiter, neq; cras, neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea vna quædam sit nox longa, quapropter dissoluent horæ rursus equos: tu verò extingue ignem, & quieti trade aliquandiu te ipsum. P. Noua hæc mercuri/& aliena venis annuntians. verum nec trāsgredi quippiam vīsus sum in cursu: extra'que agitare montes. Deinde mihi indignatur: & noctem triplicem à die facere decreuit. MERCVRIV.

Nihil tale, neque semper hoc erit, Rogat autem quippiā nunc ipse, vt longissima sibi fiat nox. P. Vbi verò est? vel vnde emissus es nuncians hæc mihi. MERC.

Ex Boetia phcebe / ab Amphitryonis vxore, cum qua coit: amans ipsam. PHOEBVS. Deinde nō sufficit nox vna? MER. Nequaq; gigni enim quendā oportet ex cōiūctu hoc magnū & bellicosum deū. hūc igitur in vna nocte perfici impossibile est. PHOE. Igitur perficiatur bona fortuna hæc verò mercuri nō fiebāt tēpore saturni, ipsi enim nos eramus, neque adulter ille à rheia erat, neq; relicto coelo in Thebis dormiebat. Sed dies quidem erat dies, nox vero secundum mensuram suam proportionabilis horis. peregrinum porro aut errabundum nihil. neq; communicauit aliquando ille se mortali mulieri. Nunc vero infelicis mulieris causa oportet subuertere omnia: & inflexibiliores quidem fieri equos præ ocio.

Difficile iter, inuium quippe esse futuris tribus diebus, homines autem misere in caligine viuere. Taliter ipsi fruentur Iouis amoribus: & dormient.

περιμένοντες ἔστ' ἂν ἐκένθῃ ἀποτελέσῃ τὸν ἀδελφεὶν ὅμ
λέγετε ὑπὸ μακρῷ ῥῳ ζόφῳ. Ε σιώπα ὧ ἦλιν, μή τι
κακὸν ἀπολαύσῃς ῥῳ λόγων, ἐγὼ δὲ παρὰ πλὴν σελήνῳ
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγελῶ, κακείνοις ἄπερ ὁ
ζεὺς ἀπέπεσε, πλὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνδρώπου, ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γεγεννημένῳ.

ΔΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. καὶ σελήνης. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

τί ταῦτα ὧ σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὁπότ' ἂν κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαρ ἔσ' εἰς
Εὐθυμίωνα κατενδόντα ὑπαίθριον ἄτε κυνηγέτην ὄντα, ὅντο
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης φθιόδος. Σ.
ἔρώτα ὧ Αφροδίτη εἰ σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτων αἴτιος.

Α. ἔα ἐκένθῃ, ὑβριστὴς ἐστίν, ἐμὲ γοῶν αὐτοῦ τὴν μητέρα
δία Δεδίρακεν, ἄρτι μὲν ἐς πλὴν Ἰδὴν κατὰ γῶν Αἰχίσθου
νεκά τοι Ἰλιέως, ἄρτι δ' ἐς πλὴν Λιβάνου ἐπὶ τὸ ἄστυριον ἐς
κῆνο μετράκιον, ὃ καὶ τῇ Περσεφάτῃ ἐπέραςον ποιήσας,
ὅς ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον, ὥστε πολλάκις,
ἡπείλησα, εἰ μὴ πανσέται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσεν μὲν
αὐτὸν τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσεν δὲ καὶ τὰ
πτερεὰ ἥδ' ἡ δὲ, καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα. εἰς τὰς πυ-
γὰς ῥῳ σάνδαλῳ, ὃ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως εἰ παραυτίκα Δεδίῳ
ἔκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλῃς ἀπάντων. Ατὰρ εἰπέ-
μοι καλὸς ὁ Εὐθυμίων ἐσίμ; εὐπαρὰ μύθητον γὰρ οὕτω τὸ Δα-
μόν. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὧ Αφροδίτη δοκῇ, ὅ
μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ φθιπέτρῃς τὴν χλα-
μύδα καθενύδῃ, τῇ λαίᾳ μὲν ἔχω τὰ ἀκόντια ἥδ' ἡ ἐκ φθι-
χερὸς ὑπορρέοντα, ἡ Δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem dicis/
per longam obscuritatem. M. Tace Phoebe: ne quid
mali consequaris verbis. Ego vero ad Lunam profe-
ctus, & Somnum, annuntiabo & illisqueunque Iupiter
prestituit. Illam quidem ocium producere: hunc vero Sō
num non demittere homines, vt ignorent longam adeo
noctem factam.

xi

Venus. & Luna.

VENVS.

Quid hec Luna aiunt facere te? quando aduersus Ca-
riam peruenis? sistere te iugum: respiciendo ad Endymio-
nem dormientem sub diuo tanquam venatorem, interdū
vero & descendere ad ipsum ex media via. L.

Interroga Venus tuum filium: qui mihi horum causa est.
V. Sine illum, iniuriosus est, mihi etiam suae matri qua-
lia fecit? Modo quidem in Idam deducens Anchise cau-
sa troiani: modo vero in Libanum ad assyrium illum ado-
lescentulum: quem & Proserpine amabilem vbi fecit ab-
stulit mihi amatum. Quapropter sepe numero minata
sum: si non cessauerit talia faciens: fracturam esse quidem
ipsius sagittas & pharetram, ablaturam vero & alas.

Nunc quidem & plagas ipsi intuli ad nates sandalijs, ve-
rum tamen non noui: quo pacto statim timens & suppli-
cans/ paulo post oblitus est omnium. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est? consolatorium enim hoc est
idoneum. LVNA. Mihi quidem valde pulcher Ve-
nus videtur: & maxime quando deiectus in saxum, su-
per chlamidem dormit: laeva quidem habens sagittas iam
ex manu decedentes: dextra vero circa caput superius

e

ωικεκλασμένη ἐπίπρεπῃ τῷ προσώπῳ περικλυμένη. ὁ δὲ
 ὑπὸ τοῦ ὑπνοῦ λελυμένη ἀναπνέει τὸ ἀμφρόσιον ἐκ τοῦ ὄσθ=
 μα, τότε τοίω ἐγὼ ἀφσφῆτι κατιῶσα. ἐπ' ἄκρων ἡ δ' α=
 κτύλων βεβηκῆναι, ὥς ἄρ' μὴ ἀνεγρόμεν. ἐκταραχθεῖν, οἷ
 θατίᾳρ εἰς σοὶ λέγοιμι τὰ μεταταύτα πολὺν ἀπόλλυμαι
 γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **Β'** Αφροδίτη. κῆρυξ. Α.

ὦ τέκνον ἔρωτες, ὅρα δὴ ποιεῖς, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω ὁπό=
 σα, τοὺς ἀνδρώτους ἀναπείθετε καὶ αὐτῶν, ἢ κατ' ἀλλή=
 λωμὲν γάξουσάι ἄλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῦ οὐρανοῦ, ὅς τιν' ἐμὴ Δία
 πολὺν μερφορ ἐπιδεικνύετε, ἀλλά ττωρ ἐς ὅτι ἄρ' σοὶ ἐπὶ
 τοῖς καίρου Δοκῇ πλὴν σεληνῶν δὲ καθαιρέτε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
 εἰς ἡλίου δὲ παρὰ τῇ κλυμένη βραδύνην ἐννοτε ἀναγκά=
 ζετε, ἐπιλελκόμενον τῆς ἱππασίας, ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὴ πλὴν
 μητέρας ὑβρίζετε θάρσυν ποιέτε, ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε,
 καὶ πλὴν γέαρ αὐτῶν ἡσυχῶν ἦδ' ἡ καὶ μητέρα τισούτωρ θεῶν
 ἀνέπεσας παιδεύαστέη, καὶ τὸ φρύγιον μεράκιον ἐκ τοῦ
 νοπέθερ, καὶ ἰῶν ἐκεῖνη μέμνηται ὑπὸ σοῦ, καὶ ξευζαμένη
 τοῦς λέοντας παραλαβούσα, καὶ τοὺς κορύβαντας, ἅτε
 μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω πλὴν Ἰδην περι=
 πολούσιν, ἢ μὲν ὁλολνξούσα ἐπὶ τοῦ **Α** ττῆ οἱ κορύβαντες ὃ
 ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυν. ὁ δὲ ἀνείς τὴν κόμην
 ἵεται μεμνητὴς διὰ τῶν ὀφῶν. ὁ δὲ αὐλῆ τοῦ κέραι. ὁ δὲ ἐπι=
 βραμῆ τοῦ τυμπάνου, ἢ ἐπικτυπῆ τοῦ κυμβάλου, καὶ ὅλως θό=
 ριβρε καὶ μαίᾳ τὰ ἐν τῇ ἰδῆ ἅπαντα ἐσί. Δέδια τοῖνυν ἅπαν=
 τα Δέδια τὸ τοῖστο, ἢ δὲ μέγας ἐκακόν τεκῶσα. μὴ ἀπομα=
 ιῶσά ποτε ἡφεία, ἢ καὶ μάλλον ἐπὶ τῇ αὐτῇ οὖσα, κελένση τοὺς
 κορύβαντας, συλλαβόντας σε διασπάσασθαι, ἢ τοῖς
 λέεσι παραβαλῆν, ταύτα Δέδια, κινδυνεύοντά σε ὠρῶσα,

admota/decorem adfert faciei adiacens. Hic verò præ
 sommo solutus, spirat ambrosium anhelitum. tunc igitur
 ego sine strepitu descendens, in summis pedum articu-
 lis profecta, vt ne excitatus turbaretur. nosti itaque quid
 tibi dicerem quæ post hæc. Verum pereo præ amore.

XII. VENERIS. & CUPIDINIS. Vener.

O fili Cupido, vide qualia facis: non in terra dico quan-
 ta hominibus persuades in seipsos / vel inuicem facere:
 sed & ea quæ in coelo, qui ipsum quidem Iouem multiformem
 demonstrans mutando in quodcunque tibi pro tem-
 pore visum fuerit. Lunam deuocas è coelo. Solem ve-
 rò apud Clymenam morari interdum cogis: oblitum
 aurigandi muneris. Quæ quidem in me matrem con-
 tumelijs experiris, confidendo facis. Sed tu ò audacis-
 sime, & rheam ipsam anum iam: & matrem tot deorū
 induxisti in pueros lasciuire, & troianum adulescētem il-
 lum ardere. Et nunc illa insanit propter te: iugo que
 imposito leonibus / & vbi assumpsit Coribantes, tanquā
 furiosos & ipsos existentes: sus'que deq; p Idā circūagū-
 tur. Hæc quidem vlulans est ob Athen. Coribantum
 verò alius dissecat gladio cubitum. Hic vero demissus
 comam / fertur insanus per montes. alius canit cornu.
 alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo. est q; om-
 ninotumultus & vesania eorū quæ in Ida sunt omnium. ti-
 meo igitur oia. Timeo & hoc ipsum quæ magnū te malū
 peperit: ne vbi resipuerit aliquū Rheā / vel potius adhuc in
 ipso furore p̄sistēs / iperet Coribātib⁹ vt apprehēsū discer-
 pēt te aut leonibus obijciāt. hæc timeo periculo irretitū te

e ij videns

Ε. Θάρσσε μήτε, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐτοῖς ἤδη ζυνή-
 ρης εἰμι, καὶ πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ φθι-
 νόμην λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτοῖς, οἱ δὲ σαίνουσί με, καὶ
 πῶ χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ σῶμα, περιλιχισάμενοι ἀπο-
 διδάσσιμοι, αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ βία πότε ἂν ἐκείνη σχολῶν
 ἀγάγοι ἐφ' ἐμὲ; ὅλη ὄντα γὰρ ἔσθ' αὐτῇ, καὶ τοῖ τί ἐγὼ ἀδ-
 κῶ, θεκνύς τὰ καλὰ δία ἐστίν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
 καλῶν, μὴ τοῖνυν ἐμὲ ἀτιᾶσθε τούτων, ἢ θέλεις σὺ ὦ μή-
 τερ, αὐτὴ μὴκέτι ἐρεῖν μήτε σὲ τοῦ ἄρεος, μήτ' ἐκένον σου;
 Α. ὡς θενός εἰ καὶ κρατῆς ἀπάντων, ἀλλὰ μεμνήσῃ με-
 ποτὲ τῶν λόγων.

Γ γ' Διός. Ἀσκληπιοῦ. καὶ Ἡρακλέους. ΖΕΥΣ.

Πάνσ' ἄσθε ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις ἐρίζοντες πρὸς ἄλ-
 λήλους ὥσπερ ἄνθρωποι, ἀπρεπὴ γὰρ τὰν τὰ καὶ ἄλλότρια το
 συμπόσιον τῶν θεῶν. Η. ἀλλὰ θέλεις ὦ Ζεῦ τρετὸν
 φαρμακέα προκατακλινέσθαι μου; Α. νῆ Δία, καὶ κεί-
 νων γὰρ εἰμι. Η. καὶ τί ὦ ἐμβρόντητες; ἢ δίοτι σε ὁ Ζεὺς
 ἐκερανῶσεν ἅ μὴ θέμις ποιοῦνται; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖ-
 θις ὀδυνασίας μετέλκεις. Α. ἐπιλέλκω καὶ σὺ καὶ Ἡ-
 ράκλεις γὰρ τῇ οὔτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίξεις τὸ
 πῦρ. Η. οὐκ ἔρ' ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὅς Διός
 μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων ἐν βί-
 ον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμω-
 ρούμενος, σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἰ καὶ ἀγνῆτος, νοσῶσι μὲν
 ἴσως ἀνθρώποις χρησίμος ἐπιδήσας φαρμάκων, ἀνδρῶν
 δὲ οὐδὲν ὠφελὲς ἀγαμέει. Α. εἰ λέγεις, ὅτι σου
 τὰ ἐγκαύματα ἰασάμιαι, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
 ὑπὸ ἀμφοῖν διεφθραμμένος, ἔσθ' ὁ σῶματι τοι χιτῶνος, ὃ με-

C. Confide mater, quoniam & leonibus ipsis iam assuetus sum, & sepe numero ubi incendi super terga / & iubis apprehensis, equitis ritu agito illos. hi vero blandiuntur mihi & manum accipientes in os / circumlambitam reddunt illaefam mihi. Ipsa autem rhea quando vacauerit in me tota est. Atqui quid ego iniuria afficio in Atte monstratis pulchris qualia sunt. Vos vero non appetite pulchra. Ne igitur me accusetis de his, an vis tu o mater ne amplius amet te mars: neque illum tu? V. Quam callidus es, & dominaris omnibus. Sed memineris meorum aliquando verborum.

XIII. IOVIS. AESCVLAPII. & HERCVLIS. IVPI. Cessate o Aesculapi & hercules/certantes mutuo quemadmodum homines, indecora enim haec & aliena sunt conuiuio Deorum. H. Sed vis Iupiter/huncce incantatorem praeponi mihi? AE. Per Iouem melior certe sum. H. Propter quid stupides? aut quao bre te iupiter fulmine afflauit/ nefas committentem? Nunc vero secum misericordiam rursus immortalitate induisti. AE. Oblitus es & tu hercules/q in OETA combustus es qui mihi improperas igne. H. Non igitur equali similiq; ratione viuunt nobis. quonia ego IOVIS filius sum: tanta vero laboravi expurgando vitam: feras debellando, & homines iniuriosos ex cruciando. at tu radicem incisor es & prestigiator egrotantibus forsitan hominibus utilis ad adhibendum pharmacum virili vero nihil demonstrato. AESCVLAPIVS. Benedicis, quoniam tuas inuisiones curavi: quando nuper ascendisti semiuustus vtrinque: corruptus corpore vesteq; & vlt

τὰ τοῦτο τοῦ πυρός, ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλο, οὔτε ἐδοῦν
 λεύσας ὥσπερ σὺ, οὔτε ἐξαινον ἔρια ἐν λυδία πορφυρίδα ἐν
 δέδυνκας, καὶ παϊόμενος ὑπὸ φλὶ ὁμφάλης χρυσῷ σαν
 δάλω. ἀλλ' οὐ δὲ μελαγχολήσας ἀπέκτενα τὰ τέκνα καὶ
 τὸ γυνῆκα. **Η.** εἰ μὴ πάντῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτὴ
 κα μάλα εἴσῃ. ὥς οὐ πολλὴ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀρᾶ
 μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥς μὴ δὲ τὸν
 παῖνον ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντρίβέντα. **Ζ.** πάν
 σασ δέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὸ ζυνοσίαν, ἢ
 ἀμφατέρουε ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου, καί τοι
 ἐγγνωμον ὡς Ἡρακλῆς προκατακλίνεσθαι σου τὸν Ἀσκλη
 πιδόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΙΔ. **Ερμῶν.** **Θ.** Ἀπολλων^Θ. **ΕΡΜΗΣ.**

Τί σκυδρωπός εἰς Ἀπολλων. **Α.** ὅτι ὦ **Ερμῆ** Δυσ
 χῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. **Β.** ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοι ὄτον,
 σὺ δὲ τί Δυστηχῆς; ἢ δὲ κατὰ πλὴν Δάφνην σε λυπῶ ἔτι;
Α. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα, τὸν οἱ
 βάλου. **Β.** τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ ἰακίνθος; **Α.** καὶ μά
 λα. **Β.** πρὸς τίνας δὲ Ἀπολλων; ἢ τίς, οὕτως ἀνέρας^Θ
 ἦρ, ὥς ἀποκτεῖναι δὲ καλὸν ἐκείνο μεράκην; **Α.** αὐτοῦ
 ἐμοῦ δ' ἔργον. **Β.** οὐκοῦν ἐμάνης δὲ Ἀπολλων. **Α.** οὐκ,
 ἀλλὰ Δυστύχημά τι ἄκονσιον ἐγένετο. **Β.** πῶς; ἐθέλω
 γὰρ ἀκοῦσαι δὴ λόγον. **Α.** Δισκεύην ἐμάνθανε, κακῶ
 συνεΔίσκευον αὐτῷ, ὃ δὲ κακίστα ἀνέμων ἀπολλοῦ μιν^Θ
 ζέφυρος, ἥρα μὲν ἐν πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος δὲ
 καὶ μὴ φέρων πλὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέξριφα, ὥσπερ
 ἐιώθαμην, δὲ Δίσκοι, ἐς τὸ ἄνω ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ταυγέτου
 καταπενύσας ἐπὶ κεφαλῇ ὥρ' παίδι ἐνέσσε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) nō seruiui quē
admodum tu: neq; deduxi lanas in lydia purpura indutus
& verberatus ab OMPHALE. aurea crepida. Cæterum
neq; infans interfeci liberos & vxorem. HERCVLES.
Nisi cessaueris conuicijs afficiens me, statim scies /quod
non multum te iuuabit immortalitas. quoniā viribus ap-
prehensum te iaculabor in caput è coelo: ita vt non medi-
cina deorum sanare te possit, cranio contrito. IVPITER.
Cessate aio: & non turbate nobis conuentum aut vtros-
que remittam vos à conuiuio. Verumtamen iusta est sen-
tentia HERCVLES. vt ante recumbat AEsculapius qui &
prius mortem obierit.

XIX. MERCVRIVS. & APOLLO. mercu-
r. Quare mcestus es Apollo? apol. Quoniam mercuri
infelix sum in amatorijs. m. Dignū quidem merore tale.
Tu verò quid infelix es? Num hoc de daphne te mole-
stat adhuc. a. Nequaquā: sed amatū lugeo laconē fi-
lium cæbali. m. Nū mortuus est dic mihi hyacinthus?
a. Et maxime. m. A quo ò Apollo? vel quis adeo inama-
bilis extitit q̃ interfecerit pulchrū illū adolescētē. a. mei
ipsius est opus. m. Igitur infans fuisti appolo. a. Non:
sed infelicitas q̃dā inuita accidit. m. quo pacto? volo
enim audire rationem. a. Disco ludere discebat: & ego
colludebā ei. hic vero pessimus vëtorū perdēdus zephy-
rus amabat certe à multo tempore, qui vbi neglectus nō
tulit despiciētīā, at ego iaculatus (vt solebamus) discū in
sublime. Ille verò flatu immisso a taygeto in caput pueri
traxit.

φέρωρ' αὐτὸν, ὥστε ἀπὸ φθι πληγῆς αἶμα τὲ ρυῖναι πο-
 λὺ, καὶ τὸν παῖδ' αὖθις ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέ-
 φυον αὐτίκα ἡμυνάμην κατατοξεύσας, φένγοντι, ἐπισπὸ
 μιν θ' ἄχρι τοῦ ὄρου, τοῦ παιδὶ δὲ καὶ τάφορ ἐχυσάμην
 ἐν Ἀμύνκλαις, ὅπου ὁ Δίσκος αὐτὸν κατέβαλε, καὶ ἀπὸ
 τοῦ αἵματός ἄνθ' ἀναδουῶναι τὴν γλῶσσοίς, ἡδίστον ὦ
 Ἑρμῆ, καὶ εὐανδίστατον ἀνδρώμ' ἀπάντων, ἐτι καὶ γράμ-
 ματα ἔχον ἐπαϊάζοντα τοῦ νεκροῦ, ἄρ' αἶσσι ἀλόγως λελυτῆ
 σθαι δοκῶ; Ε. Ναὶ ὦ Ἀπολλων, ἡδ' ἡς γὰρ θνητὸν πεποίη-
 μνός ἐν ἐρώμενον, ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

ΙΒ' Ἑρμῶν. Θ' Ἀπόλλωνος. ΕΡΜΗΣ.

Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα ἡφαιστον, καὶ τέχνῳ ἔχον-
 τὰ βάνανσον ὦ Ἀπολλων, τὰς καλλίστας γεγάμηκεναι
 τὴν τε Ἀφροδίτῳ, καὶ τὴν Χάριμ. Α. εὐποθμία τις ὦ
 Ἑρμῆ, πλὴν ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι σιωπούσας
 αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁρῶσιν ἰδρῶτι ρέόμενον, εἰς τὴν
 κάμινον ἐπικεκυφότα, πολλὴν αἰδέσθω ἐπὶ τοῦ προσώπου
 ἔχοντα, καὶ ὁμῶς τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλουσί τε,
 καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύουσι. Ε. τοιοτὸ καὶ αὐτὸς
 ἀγανακτῶ, καὶ τοῦ ἡφαιστοῦ φθονῶ, σὺ δὲ κόμα ὦ Ἀπολ-
 λων, καὶ κηθάριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τοῦ κάλλος φρόνει, καὶ γὰρ
 ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ καὶ τῇ λύγρᾳ, εἴτα ἐπειδ' αὖ κοιμᾶσθαι θέοι, μό-
 νοι καθενὸς ἡσόμενοι. Α. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτος
 εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γούνους μάλιστα ὑπερηγά-
 πησα τὸ Δάφνιν καὶ τὸν Ἰάκινθον, ἢ μὲν ἀπρὸς ἰδρῶσκει με
 καὶ μισθῶ, ὥστε εἴλετο ζύλον γενεᾶς μάλλον ἢ ἐμοὶ σιωφναί.
 ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο, καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων σεφά-
 νους ἔχω. Ε. ἐγὼ δὲ ἥδη ποτὲ τὸν Ἀφροδίτῳ, ἀλλ' οὐ

ferendo ipsum ita ut à plaga sanguis deflueret multum.
& puer statim è vita cederet. Sed ego ipsum quidem ze-
phyrum statim ultus sum ubi confeci sagittis: fugientē per-
sequendo usque ad montem. Puero verò & sepulchrum
tumulaui in Amyclis/ ubi discuseum deiecit, & à sangui-
ne florem reddere terram feci suauissimum, mercurij &
bene olentissimum florem omnium, adhuc & literas ha-
bentem condolentes mortuo. Nunquid tibi sine ratione
luxisse videor? M. Profecto ap. noueras certe mortale
te fecisse amicum, quapropter ne indignare ob mortuū:

XV. MERCURI. & APOLLINIS. MERCU.

Certe claudus quum sit vulcanus & artem habeat mecha-
nicam Apollo/pulcherrimas vxores duxit venerem &
gratiam. A. Felicitas quaedam mercuri. Verum illa ego
demiror: quod tolerant coire cum illo: maxime quum
videant sudore defluentem / in fornacem inclinatum/
multam fuliginem in facie habentem: & tamen eiusmo-
di existentem amplectuntur osculantur: & simul dormi-
unt.

MERCURIVS.

Hoc & ipse ægrefero:
& Vulcano inuideo. Tu verò comare. Apollo: & cytha-
ra cane, & magnum quid ob pulchritudinem sape. Ego
quoque ob dexteritatem ingenij & lyram. Deinde post
quam cubare oportebit soli dormiemus. A. Ego verò
& alioquin minime venere⁹ sum circa amatoria: & è duo-
bus quos maxime amaui daphnem & hyacintum: illa q-
dem refugit me & odit. quapropter elegit lignum fieri po-
tius q̃ mecum coire. hic vero disco periit. & nunc pro illis co-
ronas habeo. M. Ego vero iam aliquando Venerē. Sed nō

χρηῖσται. Α. οἶδα, καὶ τὸν ἐρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγε-
 ται τετοκέναι, πλὴν ἐκ ἑνὸς μοι εἶπε εἶτι οἶσθα, πῶς οὐ ζήλο-
 τυπῆ ἢ ἀφροδίτη τῶν χάρις, ἢ χάρις ταίτις. Β. ὅτι ὦ
 Α. πολλοὶ ἐκείνη, μὲν αὐτῶν ἐν τῇ Δήμῳ σώουσι, ἢ δὲ Α.
 φροδίτη ἐν τοῦ οὐρανοῦ, ἄλλωστε περὶ τὸν ἀρκυρῆστα πρὸ
 λα, καὶ κείνη ἐρᾷ ὥς ὅλιγον αὐτῇ τοῦ χαλκῆς, τούτου μέλει.
 Α. καὶ πάντ' αὖτε τὸν ἡφαιστον εἰδέναι; Β. οἶλερ, ἀλλὰ τί
 ἄρ' ἀράσαι δάωται; γενναῖον δὲ νεανίαν καὶ στρατιώτῃ
 αὐτὸν ὥστε τετὶς ἡσυχίαν ἄγει, πλὴν ἀπελθεῖν δεσμά τι-
 να ὑπὸ μηχανῆσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι, σαγηνέν-
 σας ἐπὶ τῆς εὐνῆς. Α. οὐκ οἶδα, ἐνζαίμῳ δ' ἄρ' αὐτὸς ὁ
 ζυμῶν κηθῶν δόμῳ εἶναι.

15

Ἡρα.

ἢ Λητοῦς.

ἩΡΑ.

καλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκτες τοῦ Διὸς. Α.
 οὐ πάντ' ὦ Ἡρα τοιοῦτον τέκνον δυνάμεθα εἶναι ὁ ἡφαιστός
 ὅστις. Η. ἀλλ' οὐτ' ἔτι μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρησίμος γε
 ὅστις, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῶν τὸν οὐ-
 ρανόν, ὅτι ἢ ἀφροδίτῃ ἐγγίμε, καὶ τὸ πρὸς ἀν-
 τὴν, ὅτι δὲ σοὶ παῖδες, ἢ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τ' μέτρου, καὶ
 ὄρεος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν σκυθίαν ἀπελθούσας, πάντες ἴ-
 σασι, μὲν οἶα ἐσθίει ξενοκτονοῦσας, καὶ μιμνῶνται τῶν σκῦθας αὐ-
 τὰς, ἀνθρώποφάγας ὄντας. ὁ δ' Α. πόλλον προσποιεῖται μὲν
 πάντα εἰδέναι, καὶ τοξένειν, ὅτι καθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ
 μαντεῖα, καὶ κατασκοπεῖν ἐργασίῃς τῆς μαντικῆς.
 τὸ μὲν γὰρ Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ
 χρωμένους αὐτῶν λοζὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἑκάτε-
 ρον τ' ἐρωτήσας, ἀποκρινόμενος, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλ-
 μα, καὶ πλατῆ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου, πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόντοι καὶ

oportet gloriari. A. Intellego, & hermaphroditum ex te diciſſe peperiffe. Verum hoc mihi refer/ſi quid noſti, quō nō celotypia proſequitur Venus gratiam/ vel gratia hāc. M. Quoniam Apollo/illa cum ipſo in Lemno coit:hęc verò Venus in cœlo: præſertim cum Marte habet multa:& illum amat. quapropter parum ipſum fabrum curat. Apo. Et hęc putas Vulcanum ſcire? M. Nouit, ſed quid facere queat? generoſum videns iuuenem & militarem. Ideo quietem agit. Verum minatur quidem vincula quædam ſe fabricaturum ipſis & comprehenſurum, circumligato cubili. A. Non noui. optarem verò ipſum deprehenſurum.

XVI. IVNONIS. & LATONAE: Iuno.

Pulchros Latona liberos peperifti Ioui. L. Nō omnes Iuno tales parere poſſumus qualis Vulcanus eſt. I. Sed hic claudus tamen vtilis eſt, artifex exiſtens optimus, Exornauit nobis cœlum: Venerem in vxorem duxit: ſedulus'que eſt circa ipſam. Porro tui pueri, hęc quidem (Diana) ex ipſis virilis vltra modum, montiuaga, & tandem ad ſcythiam abiens/oēs ſciunt qualia comedit hoſpitū interfectrix: imitās Scythas ipſos, hominum comeſtores Ille vero Apollo ſimulat quidem omnia ſcire: & iaculari: & cithara ludere: & medicum eſſe: & vaticinari: & conſtitutis officinis vaticinariæ artis. Hac quidem in Delphis/ illa verò in Claro & Didymo: decipit vtentes ſe/obliqua & quæ in vtram'que partem referri poſſunt/ ad vtrumque quæſitis reſpondens: vt ſine periculo ſit error:& dicitur quidem ob id. Multi enim amentes ſunt:

παρέχοντες τῷ αὐτοῦ σπατασὸν πενέσθαι, πάλιν οὐκ ἄστυφ-
ταί γε ὑπὸ τῶν σωετωτέρων τὰ πολλὰ τερατείνονται, ὅ-
τε αὐτὸς γοῶν ὁ μάντις, ἠγνόησεν ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ Δίῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὥς φεύξεταί αὐτὸν
ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομῆτιν οὖντα, ὥς οὐχ
ὄρω καὶ ὅτι, καλλίτεκνός περ ἔστι Νιόβης, ἔδρασε. Λ. τάντα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἠξενόκτονος, καὶ ὁ ψευδόμεαντις, οἶδ' αὖτε
ὡς λυπῶσέ σε ὁ δῶμον αὖτε τοῖς δειοῖς, καὶ μάλιστα ὅτ' ἄρ'
ἢ μὲν ἐπαυῖται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ καθαρήν ἔν τ' οὐ συμπο-
σίῳ δαυμάζονται ὑφ' ἑπ' ἀντων. Η. ἐγέλασα ὦ Λητοῖ,
ἐκείνῳ δαυμάσας; ὅρ' ὁ μαρσνάς, εἰ τὰ Δίκαια αἰ μού-
σαι Δικάσαι ἤθελον, ἀπέδρασε ἄρ' αὐτὸς κρατήσας τῆς με-
σικῆς, νῦν δὲ κατασοφισθεῖς ἄλλῳ ἀπόλωλεν ἀδίκως
ἄλουν. ἢ δὲ καλὴ σου παρθένη οὕτω καλὴ ἐστίν, ὥστε ἐ-
πεὶ ἔμαθον ὁφθῆσα ὑπὸ τῶν Αἰταίων, φοβηθεῖσα μή ὁ
νεανίσκος δίζαγορεν σὴ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοῖς κῦναις, ἐὼ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐδὲ τὰς τεκόνσας ἐμαίον-
το παρθένη γε καὶ αὐτὴ οὔσα. Λ. μέγα ὦ Ἡρα φρονεῖς
ὅτι ζῆναι τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλέναι αὐτῷ, καὶ Διατοντοῦ-
βρίθας ἀδελφῶς, πλὴν ἀλλ' ὀφθαίσει μετ' ὀλίγον αὖθις Δα-
κρυνοῦσα, ὁπόταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατ' ἑταίρου
ἢ κύνος γενόμενος.

13 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τί γε λαῶν ἔρμῃ; Ε. ὅτι γελοιότατα ὦ Απολλων
εἶδ' οὐ. Α. εἰπέ σῶν, ὥς καὶ αὐτὸς ἀκόνσας ἔχω ξυγελᾶν.
Ε. ἢ Αφροδίτη ζυνοῦσα τῷ Ἀρει κατείληπται, καὶ ὁ ἦφ' αὐ-
στος εἶδ' αὖτε ζυλλαβῶν. Α. πῶς; ἢ οὐ γὰρ τίς
εἶναι εἶοικας. Ε. ἐκ πολλοῦ ὄμμα ταῦτα εἶδ' ὥς ἐθίγευεν

qui exhibent se prestigijs decipiendos. Verum non ignoratur quidem a doctioribus sæpe mentiens. Ipse igitur vates/nesciebat quod interfecturus erat amatum disco. non preuaticinatus fuerat/quod fugeret ipsum daphne. Præsertim quum sit adeo pulcher & comatus quare nō video: quo nam modo felicior liberis NIOBE videaris. L. Hi tamen filij hospitum interfectrix, & falsus vates, scio quo pacto molestant te, visi inter deos: & potissimum quando hæc quidem laudatur ob pulchritudinem. hic vero cythara canēdo in conuiuio/admirationi est omnibus. I. Risi Latona. Ille admirandus: quem marfias (si iuste Musæ iudicare voluissent) excoriauisset: ipse ubi vicit musica, nunc vero deceptus / miser periit: inique captus. Hæc vero pulchra tua virgo, adeo pulchra est vt ubi se visam didicit ab Acteone: verita ne iuuenis accusaret turpitudinem suam misit in ipsum canes. Omitto enim dicere: quæ neque parturientibus obstetricabatur virgo quidem ipsa quum esset. L. Magnum Iuno sapis quando cois cū Ioue: & vnà regnas cum ipso. & ob hoc contumeliaris intrepide. Verum enimvero videbo te paulopost rursus lachrymantem: quando te relicta/in terra descenderit taurus/vel cygnus factus.

XVII. APOLLINIS. & MERCVRII. Apol.

Quid rides Mercuri? N. Quoniam maxime digna risu. Vidi. A. Dic igitur vt & ipse his auditis possim vnà ridere. M. Venus coiēdo cū Marte deprehēsa est: & Vulcan⁹ ligauit ipsos cōprehēsos. A. quōd iucūdi certe quippiā dicere videris. M. à multo tēpe (puto) hæc sciens venabat

αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶν ἐννῶν ἀφανῆ Δεσμὰ περιθεῖς ἐργάζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τῶν κάμινορ, εἶτα ὁ μὲν Ἀρκὴ εἰσέρχεται λαθῶν, ὥς ὤκτο, καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἡλιθίον, καὶ λέγει πρὸς τὸν ἠφαιστον, ἐπεὶ δὲ ἐπέβησάν τῳ λέχουσιν καὶ ὦν ἐργῶ ἦσαν, καὶ ἐντὸς ἐγένοντο τῶν ἄρκνων, περιπαλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ Δεσμὰ, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ ἠφαιστῖς, ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἐπύχε γυμνὴ δύσα, οὐκ εἶχε μὲν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδοῦ μὲν, ὁ δὲ Ἀρκὴ τὰ μὲν πρῶτα διαφυγῆν ἐπερᾷτο, καὶ ἠλπίζε μὲν εἶναι τὰ Δεσμὰ, ἔπειτα δὲ συνείδῃ ὡς ἀφύκτω ἐχόμενον αὐτὸν, ἠκέτευε. Α. τί οὖν ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ ἠφαιστῖς; Ε. οὐδέπω, ἀλλὰ ζυγκάλεσας τοὺς θεοὺς ἐπιδέκνυνται τῶν μοιχείων αὐτοῖς, οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέροι κατὰ νένευκότες, ξυωδεδεμένοι ἐρυθρίῳσι, καὶ τὸ θέαμα ἥϊστορ ἐμοὶ ἔδοξε, μόνον οὐχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκένθη οὐκ αἰδέεται καὶ αὐτοὺς ἐπιδέκνυν μὲν τῶν αἰσχύνων τῳ γαμοῖ; Ε. μὰ Διὸς τε, καὶ ἐπιγελά αὐτοῖς ἐφεσῶς, ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χρεὶ τὰ ληθὲς εἰπῆν, ἐφθόνοω ἱερῇ Ἀρεμὴ μόνον μοι χενέσαντι τῷ κάλλιστῷ θεῷ, ἀλλὰ καὶ Δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς. Α. οὐ κοῦν καὶ Δεδεμένῳ ἄρ' ὑπέμενας ἐπὶ τούτῳ; Ε. σὺ δ' οὐκ ἄρ' ὦ Ἀπολλορ, ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν, ἐπαίνεσθαι, γάρ σε, ἢ μὴ ὁμοῖα καὶ αὐτὸς εὖ ζῆ ἰδῶρ.

ἡ'

ἤρας.

καὶ Διῖ.

ἦρα.

Εγὼ μὲν ἡισχυρόμην ἄρ' ὦ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτόν ἦν υἱὸς Διὸς οὕτω καὶ Διεφθαρμὲν ὑπὸ φθιμότης, μίτρα μὲν ἀναδεδεμένῳ τῶν κόμην. τὰ πολλὰ δὲ μακροβύταις γυναιξὶ σωῶν, ἀβρότερον αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορῶν, καὶ ὅλως

ipsos, & circa cubile minime apparentibus vinctulis circumpositis fecerat, profectus in caminum. Deinde Mars accedit vbi latuit / vt putabat. Intuetur vero ipsum sol & dicit Vulcano. Porro vbi conscenderunt cubile, & in opere erant & intra retia extitere circumnectit eos vinctulis, astat que ipsis Vulcanus. Illa igitur quum esset nuda & non haberet quo operiretur, verebatur. At Mars primum diffugere tentabat: & sperabat se fracturum vinctula. verum postquam intellexit ineuitabiliter se detentum / supplicabat.

APOLLO. Quid igitur dissoluit ipsos, Vulcanus?

MERCVRIVS. Nondum. Sed conuocatis dijs / demonstrat adulterium ipsis. Hi vero nudi ambo, inferius cui uati & colligati, erubescunt. Et spectaculum iucundissimum mihi visum est: quasi id ipsum quod fiebat opus.

APOLLO. At faber ille non veretur demonstrando turpitudinem coniugis?

MERCVRIVS. Non per Iouem, sed arridet ipsis astans. Ego quidem tum (si licet vera dicere) inuidebam marti, non solum mœchanti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.

APOL. Igitur & vinciri tollerasses ob hoc? MER. Tu vero non Apollo? Vide solum aggressus. laudabo te / si non similia & ipse optaueris certe visa.

XVIII. I V N O N I S. & I O V I S. Iuno.

Ego quidem vererer Iupiter / si mihi talis esset filius effœminatus adeo & corruptus pre ebrietate: mitra quidem redimitus cæsariem.

Sæpe vero cum ipsanientibus mulieribus coiens / mollior illis, ad tympana & tibias coream ducit. Et prorsus

παντί μαλλῶν ἐοικώς ἢ σοὶ θεῖ πατρί. Ζ. Ὁ μὲν οὖτος
γεὶθ' ἀνελμύτης, ὁ ἄβροτες θ' ἦν γυναικῶν, οὐ μόνον ὧς ἡ-
ρα τ' ἀνδ' ἰαμ' ἐχερῶσατο, καὶ τούς κατοικοῦντας πέντε μῶ-
λων ἔλαβε, καὶ τούς θράκας ὑπὸ γάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἰν-
δούς ἐλάσας, θεῖ γυναικείῳ τούτῳ· στρατιωτικῶν τούς τε ἐ-
λέφαντας εἶλε, καὶ ὅτι χάρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς
ὀλίγον ἀνίστηναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε,
καὶ τὰς τὰς ἅπαντα ἐπραξεν ὁρχόν μινος ἁμαρὴ χορεύων,
δύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων ὡς φῆς καὶ ἐνδεάων,
εἰδέντις ἐπεχείρῃσι λοιδορήσασθαι αὐτῶν ὑβρίσας ἐς πλὴν
τελετῶν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδύσας τοῖς κλη-
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ ὅτι κητρός ὡς
περιβερόν, ὅσας ὡς ἀνδρῶν τὰς καὶ οὐκ ἀνάξια τῷ πα-
τρός· εἰ δὲ παῖδά καὶ τρυφῇ, πρόσεστιν αὐτοῖς οὐδεῖς
φθόνῳ, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, δῖος ἀρνήφωρ οὐ-
τ' ἦν, ὅπου τὰς μεθύνων ποιεῖ· Η. σύ μοι δοκεῖς ἐ-
παίνεσθαι καὶ τὸ εὖρεμα αὐτοῦ πλὴν ἁμπελον καὶ τὸν δι-
νον, καὶ τὰς ὁρῶν διὰ τοῖς μεθυσθέντες ποιεῖσι σφαλλόμε-
νοι καὶ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμνηότες ὑπὸ
τῷ πότῳ. τὸν γοῶν ἱκάρου ὧς πρῶτον ἔδωκε δ' κλημα,
οἱ συμπόται αὐτοῖς διέφθεραν παῖοντες τὰς δ' ἰκέλλαις.

Ζ. οὐδὲν τοιοῦτον φῆς, οὐ γὰρ δῖνος τὰς καὶ οὐδὲ ὁ Διόνυ-
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἁμέτρον ὅτι πόσεος καὶ δ' πέρα τῷ κα-
λῶς ἔχοντες, ἐμφορεῖσθαι τῷ ἀκράτου, ὅς δ' ἂν ἐμμετρα-
πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίστων γένοιεν ἂν, δῖος δὲ ὁ ἱκάρ-
ος ἔπαθεν οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα ἦν ξυμφοτῶν,
ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοτυπῆν ἔοικας ὧς ἡρα, καὶ ὅτι σε μέλῃς μνη-
μονεύειν, εἰ γε διαβάλλῃς τῷ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

cuiuslibet magis similis quā tibi patri I. Atqui hic quidem
 foemineo more mitra redimitus/mollior mulieribus: nō
 solum Iuno/Lydiā manu seruauit:& inhabitantes Tmo
 lum cepit: Thraces subegit: sed & ad Indos equitem egit.
 muliebre hoc? Exercitu elephantes coepit: regionem de-
 uicit: regem paululum resistere audentem, captiuum ab-
 duxit. Et hæc omnia fecit saltans simul:& choreas du-
 cens: pampinis vtens hederatis inebriatus vt ais/ & fu-
 rens. Si verò quispiam conatus fuerit iniurijs efficere
 eum/ illata contumelia tandem hunc puniuit alligatum
 pampinis: aut dilaniari fecit tanquam hynnulum.
 Vides quā virilia hæc / & non indigna patre? Si ve-
 rò ludus & deliciae fuerint, præest ipsis nulla inuidia: &
 maxime si existimauerit aliquis, quisnam sobrie viuens
 hic erat: vbi hæc ebriosus faceret? I V N O. Tu mihi
 videris præconijs extulisse inuentum ipsius/vineam &
 vinum: talia'que videns qualia ebriosi faciunt commoti
 & in contumeliam conuersi/profus infani præ potu.
 Ipsum igitur Icarion, cui primo dedit palmitem, com-
 potores ipsi corruerunt percutientes ligonibus.

I V P I T E R.

Nihil hoc est quod ais. non enim vinum hæc/neque dío-
 nysius facit: sed excessus mensuræ potationis citra de-
 corum se habentis / satiando se puro vino. Qui verò
 modice biberit: hilarior quidem & iucundior fit.
 Quod verò Icarus gessit / nihil fecit vlli compotorum.
 Sed tu zelotypa videris Iuno 7 & Semeles reminisci.
 Siquidem calumniaris Dionysium pulcherrimum.

Ἰ. Αφροδίτης. ἢ ἔρωτος. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Τί δή ποτε ὦ ἔρωσι τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς κατηγωνίσω
ἅπαντας. ὃν Δία, τὸν ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, πῶν ἡρα, ἐξ
μὲ πῶν μητέρας. μόνος δὲ ἀπέχῃ φησὶ Ἀθηναῖς, καὶ ἐπὶ ἐκεί-
νης ἄπρηθ μύσοι ἡ Δάς, κενὴ δὲ ὁστώρ ἢ φαρέτρα, σὺ δὲ
ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος. Ε. Δέδρια ὦ μήτερες αὐτῶν, φο-
βερά γάρ ὄσι, καὶ χαροπὴ, καὶ λιανῶς ἀνδρική. ὁ πόταρ
οὐκ ἐντενάμην τοῦ τόξου ἴω ἐπὶ αὐτῶν, ἐπισείσας τὸν λό-
φον ἐκπλήττει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι, καὶ ἀποξέει με
τὰ τοξενίατα ἐκ ὧν χειρῶν. Α. ἔα φησὶ γὰρ οὐ φοβε-
ρώτερος ἦν, καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας.

Ε. ἀλλ' ἐκένθ' ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται,
ἢ Ἀθηναῖα δὲ ὑφορεῖται ἄν, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέε-
πτιν πλησίον ἔχωρτῶν λαμπάδα. ἢ δὲ εἰ μοι, πρόσει φη-
σὶ, νῆ τὸν πατέρα, ἔω' Δορατίῳ σε διὰ πείρασσας, ἢ τοι πο-
θ' ὁρ' λαβομένη, καὶ ἐσ' τὸν τάβταρον ἐμβαλοῦσας, ἢ αὐτὴ
Διασπασαμένη, πολλὰ τοιαῦτα ἠπειλῆσε, καὶ ὁρ' δὲ Δρι-
μν, καὶ ἐπὶ τοῖς στήθεσι ἔχει πρόσωπόν τι φοβερόν ἐχίδ-
νας κατάκομον, ὅπως ἐγὼ μάλιστα Δέδρια, μορμολίττει-
ται γὰρ με καὶ φένγω ὅταν ἴδω αὐτό. Α. ἀλλὰ τίς μὲν
Ἀθηναῖα Δέδριας, ὡς φησὶ, καὶ πῶν γοργόνα, καὶ τὰντα, μὲν
φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, αἱ δὲ μούσαι Διατί σοι
ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βολῶν εἰσι, ἢ κἀκεῖνα λόφους ἐπι-
σεύουσιν καὶ γοργόνας προφαίνουσιν. Ε. αἰδοῦμαι αὐτάς
ὦ μήτερες, σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἰετὶ φροντίζουσι, καὶ περ'
ἂν ἔχουσι, καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κη-
λον μινος ὑπὸ τοῦ μέλου. Α. ἔα καὶ ταῦτα, ὅτι σε-
μναί, τῶν δὲ Ἀρτεμιρ τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις. Ε. τὸ μὲν

KIX. VENERIS. & CUPIDINIS. Venus.

Quid tandem Cupido, in causa est? alios deos bello expugnasti omnes: Iouem, neptunum, apollinem, Iunonem, me matrem: à sola verò abstines Minerua: & aduersus illam sine igne quidem tibi est fax / vacua'q; iaculis pharetra. tum verò sine arcues / iaculandiue arte. C. Timeo ò mater, ipsam, formidabilis enim est & truculento aspectu, & ferocitate virili, quando igitur extenso arcu peto ipsam, concusa galea deturbat me, & subtremulus fio, & defluunt mihi sagittæ è manibus. V E. Mars num terribilior erat? & tamē armis destituisti ipsum & deuicisti. C. Sed ille libens occedit ad me: & inuitat. Minerua verò obseruat semper. Et cum aliquando aduolauī propius admotā, habens facem: illa, si me accesseris ait, per parētem Iouem, hac hasta te transfodiam: vel pede apprehensum & in infernum delectum: ipsa te discerpam. multaue talia minata est. Adhæc. videt terribiliter: & in pectore habet faciem quandam horrendam, viperis crinitam, quam ego maximopere formido. territat enim me: fugio'que, quoties aspicio ipsam. V E. Verumtamen ipsam quidem mineruam times (vt ais) & gorgona & huiusmodi, non territus fulmine Iouis. Musæ vero propter quid à te non vulnerantur / & absq; iaculis agunt? nūquid & illæ galeas concutiunt: aut gorgones ostentant. C. Reuereor ipsas mater. venerāde enim sunt, & semper q̄p piā curāt: & circa cantū cōtinent. & ego alto sæpe iplis delinitus melodía. V E. Omitte & has. qm̄ sunt venerāde ipsam verò dianā qua cā nō vulneras? C. Profecto

ὅλον δὲ καταλαβὲν αὐτὸν διόντε, φεύγουσ' αὖτ' ἐπὶ
 τῶν ὀργῶν, εἴτα καὶ πλὴν ἰδίον τινα ἔρωτα ἥδ' ἡ ἐρᾶ. Α· τινος ὦ
 τέκνον; Ε· θήρας, καὶ ἐλάφω, καὶ νεβρῶν αἰετῶν τὸ Διὶ
 κούσα. Ὁ κατατοξενέμ, καὶ ὅλως πρὸς τοῦ τοιούτου ἐσίμ, ἐπει
 τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς. Ὁ τοι τοξότῳ καὶ αὐτὸν ὄντα, καὶ ἐκκρό
 λον. Α· οἶδ' αὖ τέκνον, πολλὰ ἐκένον ἐτόξευσας.

κ

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

ΖΕΥΣ.

Ερμῇ λαβὼν τούτῳ τὸ μῆλον, ἀπὸ τῆς πλὴν φρυγίαν πα
 ρὰ τὸν πριάμην παῖδα τὸν βουκόλον, νέμει δὲ τῆς ἰδίας ἐν τοῦ
 γαργάρῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ πάρι, κελεύει ὁ Ζεὺς
 ἐπεὶ δὲ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, Δικασ
 σαι ταῖς θεαῖς ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστὶ, τῇ Δε ἀγῶ
 νος τὸ ἄθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον, ὥρα δὲ ἥδ' ἡ καὶ ὕ
 μῃν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν Δικαστήν, ἐγὼ δὲ ἀποδοῦ
 μαι πλὴν Δίαίταρ ἐπίσης τέ νῦν ἡμᾶς ἀγαπῶν, καὶ εἰ γε οἶοι
 τε ἢν ἡδέως, ἂν ἀπάσας νενικῆιαι εἰδὼν, ἄλλως τε Ὁ ἀνά
 κημι' αὖ τὸ καλλισθεὶ ἀποδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι, ταῖς
 πλείοσι. Διὰ τὰντα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδ' Ὁ ἡμῖν δ' ἰκα
 στήσ. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ φρὺξ ἐφ' ὃν ἀπιτε βασιλικὸς ἐ
 σι, καὶ γανυμειδους τούτῳ ξυγγενὴς, ἄλλα δὲ ἀφελήσ
 καὶ ὄρεσ' Ὁ, κοῦκ' ἂν τις αὐτὸν ἀπαζιώσει τοιάντην θεάσ.

Αφρο. ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσῃ
 αὖτ' ἡμῖν Δικαστῶν, θαρξέωσα βαδίσουμαι πρὸς πλὴν ἐπι
 δεξιν. τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιοτό μόν; χρὴ δὲ ταύταις ἀ
 ρέσκεν τὸν ἀνδρωπορ. Ηρα. οὐδ' ἡμεῖς ὦ Αφροδίτη
 Διότι αὐτὸν, οὐδ' ἂν ὁ Αρησὸς ὁ σὸς ἐπιτραπῇ πλὴν Δίαίταρ,
 ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον ὅστις ἂν ἢ τὸν Πάρι. Ζεὺς.
 ἢ καὶ σὺ τὰντα ὦ θυγάτηρ σωδ' οἴκῃ; τί φῆς; ἀποστρέφῃ

omnino assequi ipsum impossibile. Fugientem semper per montes. Deinde & suum quendam nunc amat cupidine.
 A. Quem nam ò gnate? C. Feras/cervos/hyennulos vt capiat insectans, sagittis cōficiens, & prorsus circa huiusmodi occupat. tā & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet: ferit q; emius. V. Noui fili, sepe illū sagittis cōfecisti.

XX. DEORVM IVDICIVM. IVPITER:

mercuri/ accepto hocce pomo/ abī ī phrygiam ad priamī puerum bubulcum. pascit autem Idæ in gargarō. & dic ad ipsum: Tibi ò paris mandat Iupiter: quandoquidem pulcher es & sapiens circa res amatorias: vt iudices deas/ quæ ipsarum pulcherrima sit. Eius certaminis præmīum quę vicerit capiat pomum. Tempus vero iam vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recuso arbitri munus/ æqualiter vos amans. Siquidem possibile esset/ lubens omnes viderem vicisse Præsertim quum sit necesse vni præmīum elegantiae adiudicantem/ omnino odium subire plurimarum. propter hæc ipse minime idoneus fuero vobis iudex. Iuuenis verò ipse troianus, ad quem abitis regius est ganymedis huius cognatus. Ceterum simplex & montanus. nemo'que ipsum indignum iudicabit tali spectaculo. V. Ego quidem Iupiter/ & si mon ipsum reprehensionis deum constitueris nobis iudicem: cōfidens ibo ad ostentationem: in quo enim reprehēderet me? oportet enim & his duabus placere hominem.
 I. Neq; nos Venus timemus: ne Mars tu' susceperit arbitriū: sed recipimus hunc quicūq; fuerit paridē. Iup. Nūquid tibi hoc filia simul placere videtur? qd ais? auerteris.

καὶ ἐροθρίῳ; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αὐδ' εἶσθαι γε τὰ τάντα
 ὑμῶν ἢ πᾶν παρθένωρ, ἐπινεύεις δὲ ὁμῶς, ἅπιτε οὖν, καὶ
 ὅπως μὴ χαλεπήνῃτε τῷ Δικαστῇ αἰ νενικημέναι, μὴ δὲ
 κακὸν ἐντρίψῃτε τῷ νεανίσκῳ, οὐ γὰρ οἶόν τε ἐπίσης εἶ-
 ναι καλὰς πάσας. Ερμῆς. προΐωμαι ἐνθὺ τῆς φρυγίας,
 ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖ-
 μοι, καὶ θάρσυντε, οἶδ' αἰγὼ τὸν Πάριον, νεανίας ἔστι καλὸς
 καὶ ἄλλα ἐρωτικόε, καὶ τὰ τοιαῦτα κρινεῖν ἱκανώτατος,
 οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ δικάσειε κακῶς. Αφρο. τοῦτο μὲν ἄπαρ
 ἄγαθόν, καὶ πρὸς ἐμὸν λέγεις δὲ Δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
 Δικαστὴν, πότερος δὲ ἄγαμός ἐστιν αὐτός, ἢ καὶ γυνήτις
 αὐτῷ σὺν ἐστιν; Ερμῆς. οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὡς
 Αφροδίτη. Αφ. πῶς λέγεις; Ερ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συ-
 νοικεῖν ἰδίᾳ γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ καὶ Δανῶς ὄρεος, ἀλλ'
 οὐ σφόδρα προσέχει αὐτῇ εἴκοι, τίν' οὖν ἐνεκα τάντα
 ἐρωτᾷ; Α. ἄλλως ἡρώμην. Αθην. παραπρεσβεύεις
 ὡς αὐτὸς ἰδίᾳ τάντῃ κοινολογούμενος. Ερ. οὐδὲν ὡς ἄν
 ἴα Δανόν, οὐ δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
 Πάριος ἐστίν. Αθ. ὥς δ' ἢ τί τοιο πολυπραγμονούσας;
 Ερμῆς. οὐκ οἶδ' αἰ, φησὶ δὲ οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
 ἔξεπίτηδες ἤρετό με. Αθην. τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν;
 Ερμῆς. οὐ Δοκεῖ. Αθην. τί δὲ, τῶν κλεμικῶν ἐστίν;
 αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
 Ερμῆς. τό μὲν ἄληδες οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάσαι δὲ χρὴ,
 νέον ὄντα καὶ τούτῳ ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι ἄρ'
 πρῶτον αὐτὸν εἶναι καὶ τὰς μάχας. Αφροδίτη. ὀρέξαι; οὐδὲν
 ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγχαλῶ σοι τὸ πρὸς αὐτῷ

& erubescis? Est proprium erubescere quidem ob hæc vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igitur: & ne difficiles sitis iudici victæ. neque malum inferatis iuueni. non enim possibile est: æqualiter esse pulchras omnes. MERCVRIVS. Procedamus recta in phrygiā: Ego quidem ducens: vos verò non tarde sequimini me: & confidite. Noui ego paridem: iuuenis est pulcher, & maxime amatorius: talia que iudicare sufficientissimus. non ille iudicauerit male. VE. Hoc quidem omnino bonū: & ad medicis hoc iustum nobis esse iudicem. Nū verò sine vxore est ipse? An & mulier cum ipso coit? MERCVRIVS. Non omnino sine vxore est Venus. VE. Quomodo dicis? MER. Videtur quædam cū ipso cohabitare ex Ida mulier idonea certe / agrestis autē & valde montana. Sed non admodum adhibere mentē ipsi videtur. Cuius igit rei gratia hæc interrogas. VE. Obiter interrogabā. MINER. Præter legationē agis heu ipse priuatim huic communicans. MER. Nihil minerva calliditatis: neque contra vos: sed interrogabat me: an ne sine vxore paris esset. MINER. Verum tamen quid hoc nimium anxia querit? MER. Nō noui ait vero: q̄ obiter subierit in memoriā: nec ex composito interrogauit me. MI. Quid igitur sine vxore est? MER. Nō videt. MI. Quid verò rerū bellicarū est ne ipsi desiderii. an glorię cupido: an oīno est bubulcus? M. Certe verum non possum dicere: coiscere verò oportet. eū q̄ iuuenis ē hæc appetere: vellēq; primū ipsum eē circa pugnas. V. Vides? nihil ego cōqrōr: neq; icrepo q̄ cū hac

ἰδίᾳ λαλῶν, μεμφοίμοίς γε γὰρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦ-
 τα. Ερμῆς, καὶ αὐτὸς σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο. Διὸ μὴ
 χαλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἴου μειονεκτῆρ ἔτι καὶ ταύτη κατὰ
 τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην, ἀλλὰ μετὰ ζήλῳ λόγῳ ἥδη πολὺ
 προϊόντες ἀπεσπᾶσάμεν τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν γε καὶ
 πλὴν φρυγίᾳ ἐς μὲν, ἐγὼ δὲ καὶ πλὴν ἰδίων ὄρω, καὶ τὸ γάρ-
 γαρ οὐλοῦν ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ δὴ παταῶμαι, καὶ αὐτῶν
 ὅμων δὲ Δικαστῶν τὸν πάριον. Ἡρα. ὅπου δὲ ἐσιν; οὐ
 γὰρ καὶ μοὶ φαίνεται. Ερμῆς. ταύτην Ἡρα πρὸς τὰ λαϊὰ
 σκοπεῖ, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ πλὴν πλευράν οὖν
 τὸ ἄντρον καὶ πλὴν ἀγγέλλω ὄρεα. Ἡρα. ἀλλ' οὐκ ὄρω πλὴν ἀγέ-
 λων. Ερμῆς. τί φῆς; οὐκ ὄρεα βοῖδ' ἰα καὶ τὸν ἐμὸν οὖν
 τωσὶ Δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καὶ
 τινὰ ἐκ τοῦ σκοπέλου καταρδέοντα καλὰ ἄροπα ἔχοντα, καὶ
 ἀνείργοντα μὴ πρόσω θ' ἰασκιδίνας θ' αὖ ἀγγέλλει; Ἡρα.
 ὦρῶ νῦν, εἴ γε ἐκ ἐνός ὅστις. Ερμῆς. ἀλλ' ἐκ ἐνός, ἐπεὶ
 δὴ δὲ πλοῦσιον ἐς μὲν ἐπὶ φθι γῆς εἰ δ' οὐκ ἔστι καταστάντες
 βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν δὴ ἀφ' αὐ-
 τοῦ κασιπτάμενοι. Ἡρα. εὐλέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν,
 ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι ὦ Αφροδίτη προίεναί, καὶ
 ἢ γέσθαι ἡμῖν φθι ὁδοῦ, σὺ γὰρ ὥς δ' εἰκὸς ἐμπειρῶ εἰ-
 τοῦ χώριον πολλάκις, ὥς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχι-
 σην. Αφ. οὐ σφόδρα ὦ Ἡρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμα-
 σιν. Ερμῆς. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ὑμῖν ἐγνώσκω, καὶ γὰρ
 αὐτὸς ἐνδ' ἰέτριψα τῇ ἰδίᾳ, ὁπότε ὁ Ζεὺς Ἡρα τοῦ μετὰ κίου
 τοῦ φρυγός, καὶ πολλάκις δέντρον ἦλθον ὑπὸ ἐκείνου κατα-
 πεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, ὅτε ἥδη οὖν
 αὐτῷ ἦν συμπαιπτάμην αὐτῷ, καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

príuatim loquaris quérulorū em̄ hęc & nō veneris sunt.
M. Et ipsa propemodum de eíísdem interrogabat, itaq;
æquo animo feras: neque putes mínus habituram / si qui p
piam & huic simpliciter respondi. Sed interea dum loqui
mur iam multum progressi / diuellimus nos à stellis, &
fere circa phrygiám sumus. Ego verò & Idam video / &
gargarum totum exacte: & (si quidem non fallor) ípsum
quoque vestrum iudicem paridem. I V N O. Vbi est?
non enim mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad læ
uam vide: non ad summítatem montis: ad latus vbi an
trum & gregem vides. I V N O. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? non vides bucculas secū dū meū
hunc dígitum / ex medijs petris procedentes: & quendā
ex scopulo decurrentem / pedum habentem: & prohi
bentem ne vltius dispergatur grex. I V N O. Ví
deo nunc. Si saltem ille est. M. Sed ille. Quoniam
verò prope sumus: ad terram (si vísum fuerit) consisten
tes proficiscamur: ne turbemus ípsum / superne de impro
uís deulantes. I V N O. Bene dicis. & sic facimus.
Postquā verò descendimus oportunum tibi venus / vt
præcedas & monstres nobis viā, tu em̄ (vt verísimile est)
experta locū / sepe (vt sermo est) descendisti ad Anchisen.
V E N V S. non multum Iuno / his trístor scommatibus.
M. Veruntamen ego vos ducam, etením ipse versā
tus sum in Ida / quando Iupiter amabat adulescentem
phrygiū, & sæpe huc veni ab illo demíssus ad ex
plorandum puerum, & quando iam in aquilam mu
tatus erat / simul volauí cum ipso, & pariter subleuabā for

λόμ, καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν
 ἀνήρπασεν, ὃ μὲν γὰρ τότε ἔπυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμ=
 νιον, κοταπτάμενος δὲ ὕψισθον αὐτοῦ, ὃ Ζεῦς, κοινῶς μᾶ=
 λα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ ῥέει σόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα=
 ῖῃ τιάνειν. Δακνὼν, ἀνέφερε τὸν παῖδα τετραγαμνύον, καὶ ῥέει
 τραχὺ ἡλὼς ἀπὸ τραμνύων ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα, τότε οὖν
 ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ, ἀλλὰ γὰρ ὁ Δικαιητής οὐποσὶ πλῆστον, ὥς τε προσεί=
 πωμεν αὐτὸν, καὶ εἰς ὅσον κόλε. Παις. νῆ ἡλὼς σύ γε ὦ νεα=
 νίσκε, τίς δὲ ὦρ δέντρο ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταν=
 τας ἄγεις τὰς γυναικας; οὐ γὰρ ἐπιτήδεια, ὅρεο πολὺν οὐ
 τω γε οὐσας καλᾶς. Εἰμῆς. ἀλλὰ οὐ γυναικας εἰσὶν,
 ἡρᾶν δὲ ὦ παῖρ, ὅτι Αθηναῖον καὶ Αφροδίτην ὄρεας, καὶ μὲν τὸν
 Εἰμῆον ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς, ἀλλὰ τί τρέμεας καὶ ὠχρίῃς; ὅτι μὴ
 Δέδιδι, χαλῶν γὰρ οὐδέ μιν, κελνε δὲ ἐσε Δικαστὴν γενέσ=
 θαι τοὺς κάλλους αὐτῶν, ἐπειδὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
 εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ γὰρ τὴν γνώσιν ἐπιτρέπω, τοῦ δὲ
 ἀγῶνι τὸν ἄλλου ἐισὴ ἀναγνοῦς τὸ μῆλον. Αλεξ. φεῖ
 ἴδω τί καὶ βούλεται, ἢ καλὴ φησι λαβέτω, πῶς ἄρ οὖν ὦ δέ
 σποτα Εἰμῆ, Δινηθείω ἐγὼ Δινητὸς αὐτὸς ὅτι ἄγροικος ὦρ,
 Δικαστὴς γενέσθαι παρὰ δόξου θέας, ὅτι μείζον ἢ κατὰ
 βουκόλου; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρινειν τῶν ἀβρῶν μᾶλλον ὅτι
 ἀστικῶν, τὸ δὲ ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὅποτέρᾳ ἢ καλλίωρ, καὶ
 Δάμαλιν ἄλλος Δαμάλειος τὰχ' ἄρ Δικάσαιμι. καὶ τὸ τέ=
 χνιν, αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, ὅτι οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν=
 τισ' ἄρ τ' ἐτέρως ἐπὶ τ' ἐτέρᾳ μετατάγοι, τὸ δὲ ὅτι ἄρ ἄρ
 σας, οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίσσθαι ῥαδίως, ἀλλὰ εἴνα ἄρ ἀπείσκη

mosum . & si vtique memini , ab hac petra ipsum furripuit . Hic quidem tunc erat fistula canens iuxta ouile . Deuolans vero pone ipsum Iupiter , oportune admodum vnguibus circumiectis , & ore supra caput , & ornamento capitis morso , sustulit puerum turbatum , & collo conuerso ipsum respicientem . Tunc ego fistulam coepi , deiecerat enim ipsam præ timore . Sed iudex hicce prope est : quapropter alloquamur ipsum . Salue Bubulce . P . Et tu quidem iuuenis quis proinde es , qui huc peruenisti ad nos ? Aut quas ducis mulieres ? non enim idoneæ sunt in montibus versari adeo pulchræ . MERCURIUS . Non mulieres sunt . Iunonem vero ò paris minervam , & Venerem vides . & me Mercurium misit Iupiter . Sed propter quid tremis & pallescis ? ne time , molesti enim nihil est . Iubet autem te iudicē esse pulchritudinis ipsarum . Quandoquidem enim ait : pulcher ipse es , & sapiēs circa amatoria , tibi iudicium committo . Huius certaminis præmiū scies , vbi legeris pomum . P . Age scio quid velit , pulchra ait / accipiat . quo pacto igitur domine mercuri , possem ego mortalis ipse & agrestis quū sim iudex esse inopinatæ speculationis , maioris quā pertineat ad Bubulcū ? eque talia iudicare / delicatōrū potius est & vrbānorum . At ego capra , ne capra sit pulchrior , & iuuenca alia iuuenca , forsitan iudicarem ex arte . Hæ vero omnes æque pulchræ sunt : neque noui , quo pacto quispiam ab altera transferatur aspectu amoto . Non enim vult intuitus abstinere facile : sed vbicunque inheferit

το πρῶτον, τούτου ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινῇ, καὶ ὡς
 ἄλλῳ μεταβῇ, καὶ κενὸν καλὸν ὄρεται, καὶ παραμυθία, καὶ ὑ-
 πό τῶν πλοσίων παρалаμβάνεται, καὶ ὅλως περικέχυ-
 ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιέληφέν με, καὶ ἄχ-
 θομαι ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἀργεῖος ὅλως βλέπερ δύ-
 ναμαι ὅθι σώματι, Δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς Δικάσαι, πά-
 σαις ἀποδόντες τὸ μῆλον, καὶ γὰρ αὐκαὶ τόδε τάντῳ μόν-
 ῃ ἐναι συμβέβηκε τοι Διὸς ἀδελφῶν καὶ γυναικῶν, τάντας
 δὲ θυγατέρας, πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;
 Ε. οὐκ οἶδ' αὖ, πλὴν οὐχ' οἰόντες ἀναδ' αὖται πρὸς τοι Διὸς
 κεκελευσμένον. Αλ. εἰς τοιοῦτον ἔρμην ποιῶν αὐτὰς
 μὴ χαλεπῶς ἔχον μοι τὰς δύο τὰς νενικημένους, ἀλλὰ μὲν
 καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι πῶς Διαμαρτίαν. Ε. οὐ-
 τω φασὶ ποιῆσαι, ὥρα δ' ἔσοι ἡδὴ περαινέμεν τὸν κρίσιμ. Αλ.
 περαιοσόμεθα, τί γὰρ ἄρ καὶ πάθοι τις; ἐκένον δὲ πρῶ-
 τόν ἐιδέναι βούλομαι, πότερ' αὖτε ἔλαβεν σκοπεῖν αὐτὰς
 ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδόνσαι Δέσσει πρὸς τὴν ἀκριβέειαν
 ἔξετάσεως; Ε. τοιοῦτον μὲν σὸν ἀνείη τοι Δικαστοῦ, ὅ-
 τ' ἐπὶ πρὸς αὐτὰς ὅπῃ καὶ θέλῃς. Π. ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἢ
 δ' ἔμβονλομαι. Ε. ἀπόδ' αὖτε ὡς αὐταί, σὺ δ' ἐπισκόπων,
 ἐγὼ δ' ἀπείστραφῶν. Αφρο. καλῶς ὡς Πάρι, καὶ πρώτη γε
 ἀποδόνσομαι, ὥπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὠλέ-
 νους λουκὰς, μηδὲ τοι βοῶπιες εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπίσης δὲ
 εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλὴ. Αφρο. μὴ πρότερον αὐ-
 τῶν ἀποδόνῃς ὡς Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κείνόν ἀπόδῃται, φαρ-
 μακίς γὰρ ὅστις, μὴ σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ, καὶ τοι γε
 ἐχρῆν μὴ Δ' ὅτω κεκαλλωπισμένῳ παρῆναι, μὴ δὲ το-
 σαῦτα ἔμ τε βίμην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς εἴδει-

primo in hoc detinetur quodq; presens est laudat. & si in aliud transferatur, illud quoque pulchrum videt & in illo moratur: & ab propinquis assumitur. Et prorsus confusa est mihi pulchritudo ipsarū, atq; omnino circūuenit me. & tristior, q̄ non ipse quemadmodum Argus toto aspicere possum corpore. Videor itaque mihi pulchre iudicasse: omnibus reddito pomo. Etenim rursus & hoc in re est, & huic esse contigit Iouis sororem, & vxorem: has verò filias, quo pacto igitur non difficile fuerit & tale iudiciū? M. Hoc non noui. verum non est quare recusetur Iouis imperium. P. Vnum hoc Mercuri persuade ipsis ne moleste ferant, duę victæ sed tantum oculorum erratum esse putent. MERCVRIVS. Sic aiunt se facturas. Tempus verò incumbit tibi nunc exequendi iudiciū. P. Tentemus. quid cuipiam contingere potest? Illud vero primum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas quē admodum se habent: an & subire necesse sit, exactam indaginem? M. Hoc quidem ad te pertinebit. qui iudex es. impera quodcūque velis. P. Quodcunque & volo? Nudas videre desidero. M. Exuite vos. Tu vero contemplare, ego auersus sum. V. Recte ò parís & prima quidem exuar, vt cognoscas, quòd non solas habeo vlnas cādidās, neque bouinis oculis prēdita, multum gloriōr, æqualiter sum omnibus similiter pulchra. MINERVA. Non prius ipsam exueris parís, anteaquā cestum deponat (incantatrix enim est) ne te incantauerit p̄ ipsum. atq; cōueniēs fuerat: te nō adeo fucatā huc venire, neq; tot & tātis illitā colorib⁹, haud aliter q̄ meretricē

ραμτινὰ, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ὡλίσθηκέν ἐμ'. Π. εὐ λῆ-
 γουσι, τὸ περὶ τοῦ κεστού, καὶ ἄποδου. Αφρο. τί οὖν οὐ-
 χί' ἡγῶ σὺ Ἀθηνᾶ τὴν κόρυμ' ἀφελῆσσαι, φιλῶν τὴν κεφαλὴν ἐ-
 πιδ' ἐκνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν Δικαστὴν φο-
 βεῖς; ἢ Δεδίαις μὴ σοι ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν ἄν' ὁ μμά-
 τωρ, ἄντ' τὸ φοβερόν' βλεπόμενον; Αθην. ἰδοὺ σοὶ ἡ κό-
 ρυς αὐτὴ κ' ἀφ' ἡρται. Αφρο. ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ κεστός. Ηρα.
 ἀλλ' ἀποδ' ἰσώμεθα. Π. ὦ Ζεῦ, πρέσβις τῆς θεᾶς, τὴν
 κάλλος, τῆς ἡδονῆς, οἶα μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐ-
 τῇ καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὅς ῥα
 δὲ ἡδ' ἔως καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμὴ Δί' αἰσέ-
 ρ', ἀλλ' ἡδ' ἡ μὲν ἄλγος ἔχω τῆς εὐδαιμονίας, εἰ δοκῇ δ' ἐν καὶ ἱ-
 δ' ἰα καὶ ἐκαστὴν ἐπιδ' ἔμ' βούλομαι, ὥς νῦν γε ἀμφίβολός
 εἰμι, καὶ οὐκ οἶδ' αὖ πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὀφει-
 περιστόμῳ. Α. οὕτω ποιῶμεν. Π. ἄπιτε οὖν
 αἰδ' ἴνα, σὺ δὲ ὦ Ηρα περίμενε. Η. περιμένω, καὶ περὶ ἄρ-
 με ἀκριβῶς ἰδ' ἡς, ὥρα σοὶ τ' ἄλλα ἡδ' ἡ σκωπῆ, εἰ καλὰ σοὶ
 τὰ δ' ὥρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς, ἢ γάρ με ὦ πάρι Δικαστῆς εἶναι
 καλὸν, ἀπάσῃς ἔσῃ τῆς Ἀσίας δ' ἐσπώτης. Π. οὐκ ἐπὶ
 Δώροισι μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἄπιθι πεπρωμένα γὰρ
 ἄπερ ἄρ' Δοκῇ, σὺ δὲ πρόσθι, Ἀθηνᾶ. Αθην. παρέσθ' ἡ σοὶ
 κατὰ ἢ με ὦ πάρι Δικαστῆς λαλῶν, οὐποτε ἥττωρ ἄπει ἐκ
 μάχης, ἀλλ' αἰεὶ κρᾶτ' ὦρ, πολέμισιν γὰρ σε καὶ νικηφόρον
 ἀπεργάσομαι. Π. οὐδ' ἔρ' Ἀθηνᾶ δ' ἔμ' μοι πολέμου
 καὶ μάχης, εἰρήνη γὰρ, ὥς ὅς ῥα, τὰ νῦν ἐπέχει τὴν φρυ-
 γίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃ τ' ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς
 ἀρχή, θάξῃ δὲ, οὐ μενονεκτίσεις γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ Δώ-
 ροις Δικάζωμεν, ἀλλ' ἐνδ' ὕπ' ἡδ' ἡ καὶ ἐπίθου τὴν κόρυ,

quandam: sed nudam pulchritudinem demonstrari.
PARIS. bene dicunt de cestu, depone. V. Quid
igitur non & tu Minerua galea remota, tenue caput de-
monstras: sed concutis galeam, & iudicem terres? An
times / ne arguat glaucedinem oculorum, qui interritus
aspicit? MINERVA. En, tibi galea ipsa aufertur.
V. Ecce tibi cestum. IUPITER. Sed exuamur.
PARIS. O Iupiter / portentum visionis, ò pulchritu-
dinem, ò voluptatem. Qualis quidem virgo Minerua
quanta regia & veneranda maiestate resplendet, & vere
digna est Ioue aspectu proinde iucundo ac benigno quo-
dam: blandèque subrisit. Sed iam fatis habeo felicitatis.
Si videtur, priuatim vnquamque inspicere volo. Qu-
nunc quidem ambiguus sum: & non noui ad quid respi-
ciam, passim aspectu distractus sum. V. Sic faciam?
P. Abite igitur vos duæ. tu vero Iuno mane. Maneo,
& postquā me exacte videris: tēpus tibi vt & alia iam cōsi-
deres. si honesta tibi dona mea / victrice me. Si enim me
paris, iudicaueris esse pulchrā: totius eris Asię dominus. P.
Non certe in donis nostra sunt, cæterum abi, mox fient
quæ videbuntur. Verum tu accede Minerua. M. Ad-
sum tibi. Et postquā me ò paris, iudicaueris pulchram,
nūquā victus abibis ex pugna / sed semper vincēs bellico-
sum enim te, victoriāmq; referentem reddam. P. Non
Minerua opus est mihi bello aut pugna. pax em̃ (vt vides)
nūc habet Phrygiā & Lydiā, & sine bello nobis est patrię
principat⁹. cōfide vero nō min⁹ habebis eqdē nō ppter
dona iudicabimus. Sed induere nūc imponēque galeam.

ἱκανῶς γὰρ εἶδον, τῶν Αφροδίτῳ παρῆναι καιρόν. Αφρο.
 αὐτῇ σοι ἐγὼ πλεονέκτημα, καὶ σκόπευε καὶ ἐμὲ ἀκριβῶς μηδὲν
 παρατρέχω, ἀλλ' ἐνδία τριβῶν ἐκάστω τῶν μελῶν. εἰ δὲ
 θέλεις ὥς καλεῖ καὶ τὰ δέ μου ἄκουστον, ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁ-
 ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπποῖον οὐκ εἶδον, εἴ τινα ἔτε-
 ρον ἢ φρυγίαν τρέφει μακαρίζω μὲν τοὺς κάλλους, αἰτιῶμαι
 δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασίτας πέ-
 τρας κατ' ἄστυ ξῆν, ἀλλὰ διαφθεῖραι τὸ κάλλος ὅν ἐρι-
 μίαν, τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἄρ' ἀπο-
 ναινο τοῦ σου κάλλους αἰ βόει; ἐπρεπε δὲ ἡδὴ σοι γεγε-
 νῆναι, μὴ μὲν τοὺς ἀγρίκον τινα καὶ χωρίτιν. οἷον κατὰ
 τῶν ἰδίων αἰ γυναικας, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς ἐλλάδος, ἢ Ἀγρῶ-
 περ, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Δάκωναν, οἷα περ ἡ Βλένη ἐστὶ νέαν,
 καὶ καλὴν, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττω ἐμὸν, καὶ τὸ δὴ μέγι-
 στον, ἐρωτική, ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε, οἷον
 ἐγὼ, πάντα ἀπολιπούσα, καὶ παρὰσχούσα ἐαυτῶν ἐκδο-
 τὸν ἔφεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκηκοῖς τι
 περὶ αὐτῆς; Π. οὐδὲν ὥς Αφροδίτη, νῦν δὲ ἡδύως ἄρ' ἀ-
 κονσαιμίσου τὰ πάντα Διηγούμενης. Α. αὕτη θυγά-
 τῃς μὲν ἐστὶ Ληδίας ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἧρ' ὁ Ζεὺς κατέπετ-
 ην κύνος γενόμενος. Π. ποία δ' ἐτίς τῶν ὀψιμ; Α.
 Λυκὴ μὲν, οἷα μὲν ἐκείνη ἐκ κύκνου γεγεννημένη. ἀπαλὴ δὲ, ὡς
 ὅν ὥς τραφεῖσα, γυμναῖς τὰ πολλὰ καὶ παλαιστικῇ, καὶ οὕτω
 Διὶ τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γε-
 νέσθαι τῇ Θησέως, ἄωρον ἐτι ἄρπάζαντος, οὐ μὲν ἄλλ' ἐπει-
 δὴ περ εἰς ἄκμὴν κατέστη, πάντες δὲ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
 τῶν μιν κείων ἀπονήτκασαν, προεκρίθη δὲ μενέλαος καὶ πελο-
 πιδῶν γένους, εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸν γά-

sufficienter enim vidi te. Venerem adesse tempus est.
V. Ipsa tibi ego prope sum, contemplare vndiquaq; exa-
cte, nihil omittens, sed immorans vnicuiq; membrorum.
Si verò vis ò pulcher, & hæc mea audi obsecro. Ego olĩ
intuita te iuuenem pulchrum qualem vix noui, si alterũ
phrygia nutriat. beatum certe dico pulchritudine. Con-
quæror verò hoc: quòd non relictis scopulis & hisce pe-
tris/in vrbe viuís: equidem corrumpis formam in solitu-
dine. Quid enim tu frui queas mōtibus? quid deniq; cu-
rant tuam pulchritudinem boues? Deceret namque iam
te vxorem ducere: non agrestem & indigenam, quales
in Ida mulieres sunt, sed quandam ex græcia, Argo, vel
Corintho: aut certe Lacenam, qualis Helena est iuuenis &
pulchra, nihilque minor me. Et hoc maximum: ama-
toria est. Illa enim si solum spectauerit te: noui ego quòd
omnibus relictis & vbi semet tibi dederit sequetur: & co-
habitabit. Num verò audieris non nihil de ipsa? P A.
Nihil Venus. Nunc verò iucunde audirem, te omnia
narrante. V E N U S. Hæc filia est Læde illius pul-
chræ, ad quam Iupiter deuolauit cygnus factus. P A.
Qualis verò ipsa est aspectu? V E N U S. Candida,
quemadmodum verisimile est esse ex cygno progenitã.
tenera deniq; & in ouo producta: exercens se sæpe: & lu-
ctatrix & adeo vtq; affectabilis, vt & bellũ ppter ipsam
theseo intempestiue adhuc eã rapiẽte. verũ emũero post
q̃ ad florẽ etatis deuenit: oēs optimi achiuorũ ad despon-
sationem obtulerunt se. Delectus vero Menelaus ex pelo-
poneso genere. Attamen si velis, ego tibi perficiam nu

μοι. Π. πῶς φῆς, τὸν τῆς γεγαμημένης; Α. νέϑ
 εἰσὺ καὶ ἄγρικοι, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα εἶναι.
 Π. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν
 ἀποδῆκῃς ἐπὶ θέαν Δὴ τῆς ἐλλάδος, καὶ πεδῶν ἀφί-
 κῃς πρὸν Δακεδαίμονα, ὅφεται σε ἡ ἑλένη, τοῦ τεῦδε δὲ
 ἐμὸν ἄρ' εἶναι τὸ ἔργον ὥπως ἐρασθήσεται σου, καὶ ἀκολου-
 θήσῃ. Π. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δοκεῖ, τὸ ἀρ-
 λιπύσασθαι τὸν ἄνδρα, ἐθέλησαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκ-
 πλεύσαι. Αφρο. θάρσει, τοῦτ' ἐγὼ γὰρ παῖδ' ἐγὼ μοι
 εἶπὼν Δύω καλῶ ἡμερῶν, καὶ ἔρω, τοῦτω σοι παραδώσω
 ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γεννησομένη, καὶ ὁ μὲν ἔρω ὅπως πα-
 ρελθὼν ἐξ αὐτῶν ἀναγκάσει πρὸν γυναικὰ εἶναι, ὃ δ' ἡμερῶν
 αὐτῶ σοι περιχυθεῖς τοῦτο περὶ ἡμερῶν τε, θῆτε καὶ
 ἐράσμιον, καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα Δεδήσομαι καὶ ἥν' ἔχω
 εἰς τὴν ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτῶν ἀναπείσομεν. Π. ὅ-
 πως μὲν τάχα χωρήσει ἄδ' κλονῶν Αφροδίτη, πλὴν ἔρω γὰρ ἡ-
 δὴ τῆς ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ἔγωγ' αὐτῶν οἶομαι, καὶ
 πλεῖον ἐν τῇ ἐλλάδι, καὶ τῇ σπάρτῃ ἐπίδημῶν, ὃ ἐπὶ
 νημὶ ἔχω πρὸν γυναικὰ, καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
 τα ἡδ' ἡ ποιῶ. Αφρο. μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὥς παρὶς, πρὶν ἐ-
 μὲ πρὸν προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρ-
 σῇ, πρὶν γὰρ καὶ μὲν κφόρον μὲν συμπαρεῖναι, καὶ ἔως
 τάξῃ ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπιμήκεια, πάντα γὰρ ἐνε-
 στί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, εἰς γάμον τοῦτ' ἐπὶ μήλα
 πρίαν, παρὶς. Δέδοικα μὴ μου ἀμελήσῃς μετὰ τῷ κρισί.
 Αφροδίτη, βούλει ἐπομόσομαι. παρὶς. μηδ' αὖτε, ἀλλ'
 ὑπόχου πάλιν Αφροδίτη, ὑπισχνούμαι Δὴ σοι πρὸν ἑλένην

ptias. PARIS. Quo pacto ais, eius que iam nupta est?
 VENVS. Iuuenis es tu & agrestis: ego autem scio quo
 modo oporteat talia facere. PA. Quomodo? volo enim
 & ipse scire. V. Tu peregrinaberis vt speculeris gre-
 ciã. & postq̃ perueneris in spartam videbit te helenã. Tū
 mei fuerit operis, quomodo amore capiatur tui: & sequa-
 tur. PARIS. Hoc ipsum & infidum esse mihi videtur
 vt deserat virum: velitq; barbaro ac hospiti iungi nauig-
 gio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi sunt duo
 pulchri, desiderium & Cupido, hos tibi prebebo duces viæ
 & Cupido prorsus aggressus ipsam: coget mulierem a-
 mare. Desiderium tibi ipsi circumfulsum, si quid in te
 est desiderabile, ponet & amabile. Ipsa vero astans / ro-
 gabo & gratias vt sequantur: omnesque sic ei persuade-
 bimus, PARIS. Quomodo cito procedet, incertum
 est Venus, verū amo iam helenam quodāmodo nescius
 & intueri ipsam mihi videor nauigoq; recta in greciã: &
 ad Spartam proficiscor: ac redibo habita muliere & tri-
 stor quod iam non omnia hæc facio. VENVS. Nō prius
 amatus fueris, paris q̃ me despondendi mediatricem, &
 nuptiarum ducem designaueris iudicio. decet enim &
 me victoriam referentem vobis, simul adesse: celebrareq;
 pariter nuptias & præmia victoriæ. omnia enim sunt
 tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc pōmo cōpara-
 re. PA. Timeo ne me neglexeris post iudiciū. VEN.
 Vis iurem? PARIS. Nequaquam. sed promitte
 rursus. VENVS. Promitto vtique tibi Helenam

παραδῶσθην γυνῶνα, καὶ ἀκολουθήσθην γέ πᾶν αὐτὸν, καὶ ἀφί-
ξεσθαι παρ' ὑμᾶς εἰς τὴν ἰλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ συμ-
πράξω τὰ πάντα. Π. καὶ τὸν βρωτὰ, καὶ τὸν ἰμερον, καὶ
χάριτας ἄξεις. Α. θάρσσε, καὶ τὸν πόρον, καὶ τὸν τιμέναιον
πρὸς τούτοις παραλήχομαι. Π. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δι-
δωμί τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

κα Αρεως. Θερμοῦ. ΑΡΕΣ.

ἤκουσας ὦ θερμῆ, δὴ ἡπέλησεν ἡμῖν ὁ ζεύς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ἀπίθανα; ἦν ἐδελίσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐ-
ραίου σείραρ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἦρ ἀποκρεμασθέντες κατὰ
σῶν βιάξῃσθε με μάτην πονήσετε, οὐ γάρ Δὴ κατελκυσέ-
τε, εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἐνελκυσάι, οὐ μόνος ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω, καὶ
τ' ἄλλα ὅσα ἐσὺ ἀκήκοας, ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν κατ' ἐμ' ἀπάν-
τωρ ἀμείνω, ἐσὺ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἄρ' ἀνκηΐλω, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρων ὥς μὴ καταβρῆσθην αὐτὸν.
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβω μὲν, οὐκ ἄρ' πη-
θεΐην. Ε. εὐφήμεῖς Ἀρες, οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦ-
τα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσω μὲν τῆς φλυαρίας. Α.
οἱ γάρ με πρὸς πάντας ἄνταντα ἐπῆρ; οὐχὶ δὲ πρὸς
μόνον σὲ ὅν ἐχεμυθεῖν ἢ πισάμιον, ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖ-
ον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ φησὶ ἀπελθῆς, οὐκ ἄρ' Δυναί-
μιον σιωπῆσαι πρὸς σέ, μέμνημαι γάρ οὐ πρό πολλόν ὅ-
ποτε ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες ἐπε-
βονλευσάμην ζωδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὥς παντοῖα ἦν Δε-
δίωξ, καὶ τάντα τρεῖς ὄντας, ἐμὴ γέ ἡ θεὸς κατελε-
σάσα ἐκάλεσεν αὐτῶν συμμαχοῦν βριάρεων ἐκατόγχερα ὄν-
τα, καὶ ἐδέετο αὐτῶν κεραιῶν καὶ βροντῆς, τάντα λογιζο-

tradituram me tibi vxorem. & quòd sequi curauero ipsam simul ac peruenire ad vos Trolam: ipsaque adero cooperando omnia. p. Nunquid Cupidinem/ desiderium & gratias adduces? V. Confide. affectum/ & hy meneum vltra hos assumam. p. Igitur ob hæc do tibi pomum, ideoque accipe.

XXI. MARS. & MERCVRIVS. Mars.

Audisti n mercuri qualia minatus est Iupiter quàm superba & absurda? Si voluero ait, ego ex coelo catenam dimittam: vos vero si suspensi huic/ detrahete me conemini: frustra laborabitis. non enim me deorsum trahetis. Si vero ego voluero sursum trahere: non solum vos sed & terrã simul & mare coaptatum/ in sublime feram. & alia quæcunq; quæ tu audiisti. Ego vero, quòd cū vnoquoq; singulatim collatus sit melior & fortior non negauerim. Verum tñ tot & tantis prestare, vt non grauitate vincamus ipsum/ etiã si terrã et mare adiunxerimus, nō crediderim. mer. Bona verba mars non enim tutum est dicere talia. ne & aliquid mali sortiamur ob petulantiam. mars. Num putas me apud omnes hæc dicere? Immo vero apud te solum, quem supprimentē verba sciebam. quod igitur maxime ridiculum vñsum est mihi audienti inter minas/ non possum tacere apud te. Memini enim nō ita multo ante, quādo neptunus/ Iuno/ & minerua vbi insurrexerūt, machinati sunt, cōprehensum ipsum in vincula cōiungere, quāto opere formidaret, & id tres dūtaxat deos. & nisi thetis miserata vocasset ipi auxiliatorē Briareū cētimanū eteñ ligat⁹ eēt ipo cū fulmine & tonitru. Hæc

i iij reuol

μὴν ὥς ἐπ' ἦν μοι γελαῖν ἐπὶ τῇ καλλιερημοσύνῃ αὐτοῦ. Ε.
 σιώπα, εὐφίμει, οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ
 ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

κβ

ΠΑΝΟΣ. ἢ ΕΡΜΟΥ.

ΠΑΝ.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. ΕΡ. νῆ καὶ σὺ γε, ἀλλὰ πῶς
 ἐγὼ σὸς πατήρ. Π. οὐχ ὁ κυλλήνι Ερμῆς ὢν τυχεύεις;

Ε. καὶ μάλα, πῶς οὖν ὦν Ερμῆς εἶ; Π. μοι χιρδίοις
 εἰμι ὅς ἐρωτῶ σοι γενόμενον. Ε. νῆ Δία, τράγου ἴσως
 τινὸς μοι χενσάντος αἰγὰς, ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχω, ὅ
 ἵνα τοιαύτῳ, καὶ πώγωνι λάσιον, καὶ σκέλῃ διχῆλ' ἢ καὶ
 τραγικῶν, καὶ οὐρανὸν περ τὰς πυγὰς; Π. ὅσα ἂν ἀπο-
 σκώψῃς εἰς ἐμὲ τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπονεῖς ἰστορῶν ἅ-
 ποφαίνῃ, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὅς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παῖδο
 ποιῆς, ἐγὼ δὲ ἀναίτιος. Ε. τίνα δὲ καὶ φῆς σου μητέ-
 ρα; ἢ πῶς ἔλαθον αἰγὰς μοιχεύσας ἐγὼ γε; Π. οὐκ αἶ-
 γα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησόν σεαυτὸν εἴποτε ὦν Αἰρε-
 δία παῖδ' ἄλευθέραν ἐβιάσω, τί Δακνὸν τὸν Δάκτυλον ζή-
 τῆς, καὶ ἐπὶ πολλὴ ἀπορῆς; τὴν ἱκαρίου λέγω Πηνελόπειαν.

Ε. εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγω σε ὁμοίον
 ἔτεκεν; Π. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ εἰπὼ, ὅτε γὰρ με ἐξέ-
 πεμψε ἐπὶ τὴν Αἰρεδία, ὦ παῖ, μήτηρ μὲν σου ἔφη, ἐγὼ
 εἰμι Πηνελόπει' ἢ παρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
 ἔχω Ερμῆν μαίαι' καὶ Διός, εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τρα-
 γοσκελὴς εἶ, μὴ λυπεῖται σε, ὅποτε γὰρ μοι συνῶ ὁ πατήρ
 ὁ σὸς τράγω αὐτὸν ἀπείκασεν ὡς λάττοι, καὶ διὰ τοιο-
 τοῦ μοι ἀπέβης ὅς τράγω. Ε. νῆ Δία, μέμνημαι ποιή-
 σας τί τοιοῦτον, ἐγὼ οὖν ὅ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγέ-
 νηται αὐτὸς ὢν σὸς πατήρ κεκλησόμαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω

uenti libebat mihi ridere ob iactantiam ipsius. MER.
Sile. Bona verba. non enim tutum est tibi dicere: neq; mihi
audire talia.

XXII. PANIS. & MERCURI. Pan.

Salve ò pater mercuri. MER. Et tu quidem salve. sed quo
modo ego tuus pater sum? PAN. Nonne cyllenius mer-
curius tu es? M. Et maxime quo pacto igitur filius meus
es? P. illegitimus sum ex amore tibi factus. MER. Per
Iouē forsitan alicuius hirci mœchātis cū capra meus em
quomodo cornua habeat filius, nasum talē, barbam hirtā
tibias bifidas, & hirsutas, proinde caudā super nates. PAN.
Quot cauilla congefferis in me tuū filiū ò pater, vitupera-
bilem definis magis te ipsum, qui tales generas gnatos q;
procreas. at ego culpa vaco. M. Quā vero ais tuam ma-
trem? aut vbi latui? quādo cū capra rē haberē ego? PAN.
Nō cū capra mœchatus es: sed cōmīniscere tecū si aliquā
in Arcadia puellā liberam violaueris. quid morso digito
queris, & tandem dubitas? filiam Icarī dico penelopem.
MER. Deinde quid accidit illi q; ex me, hircō te similem
peperit? PAN. Ipsiusmet matris orationē tibi dicā. Quā-
do me emisit in Arcadiam: ò fili, mater quidem tua, ait.
ego sum penelope lacena: patrem cognosce deum habens
mercuriū matē & Iouis filiū. Quod vero corniger hirsu-
tus q; tibias es/ ne molestat te. quādo em̄ mecū coibat pa-
ter ille tuus, hircō se ipsum similem fecit vt lateret: & ob hoc
similis incedis hircō. M. Per Iouē, meminī me fecisse ta-
le quid. Ego igitur qui ob pulchritudinem, valde sapiēs
adhuc ierbis existēs, tuus pater vocabor: & risū captabo.

παρὰ πᾶσι ἐπὶ τῇ εὐπαιδία. **Β.** Ὁ μὲν οὐ κατασχυνώσε ὧ πάτερ, μουσικός τε γὰρ εἰμι, καὶ σιγίζω πάνυ καὶ πυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲρ ἐμὸν ἄνευ ποιῆν Δύναται. ἀλλὰ ἐταῖρον καὶ διασώττω πεποίηκέ με, καὶ ἡγῶμαι αὐτῷ ἤ χορον, καὶ τὰ ποιμένα δὲ εἰδεάσαιό μου ὅποσα περὶ Τέγεα καὶ ἀνὰ δ' παρθένοιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ, ἄρχω δὲ καὶ φθι Αἰκαδία εἰς ἀπάσας, πρῶτον δὲ καὶ Ἀθηναίους συμμαχήσας οὕτως κρείευσαν μαρμαρῶνι, ὥστε καὶ ἀριστέον ἡρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπῆλαιον, ἢ γοῶν εἰς Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκείνῳ πανόρ ὄνομα. **Β.** εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας ὧ παρθένοιον το γὰρ ὄνομα καλοῦσί σε. **Π.** οὐδαμῶς ὧ πάτερ, ἐρωτικός γάρ εἰμι, ὃν ἀνὰ γαῖαν ἔτιμι συνῶν' μιᾷ.

Β. ταῦς ἀξί' ἀπλάτῃ ἐπιβαίνεις. **Α.** σὺ μὲν σκώπῃς, ἐγὼ δὲ τῇ τε νύκτι καὶ τῇ πύττι σώωμαι, καὶ ἀπάσαις ταῖς το Διονύσου μαίνεται, καὶ πάνυ πονεῖν θέλω αὐτῶν. **Β.** οἶδα οὖν ὅτι χαρίσῃς ὧ τέκνον, ταπρῶτα αὖ τοῦ νῦν μοι. **Π.** πρόσαττε ὧ πατέρ, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα. **Β.** καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονεῖν, πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με ἀκούοντός γε τινός.

ΚΥ ΑΠΟΛΛΩΝ, καὶ Διόνυσος. **ΑΠΟΛΛΩΝ.**

τί ἄρ' λέγοιμεν ὁ μομητρίους ὧ Διόνυσος ἀδελφῶν οὐκ ἔσται, καὶ ἐρμαφροδίτον, καὶ πρίαπον ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδένματ' αὐτοῦ μὲν γὰρ πάγκαλος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἀπάντων ἄρχων. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφιβόλος τὸν ὄφιν, οὐκ ἄν διακρίναις εἴτ' ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ παρθένος. ὁ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς εὐπρεπὺς ἀνδρικόος ὁ πρίαπος. **Δ.** μηδὲρ θαυμάσῃς ὧ Ἀπόλλων, οὐ γὰρ ἡ Αφροδίτη

apud omnes ob felices liberos. P. At qui nō dedecorī fue-
 ro tibi pater? musicus etenim sum: & fistula ludo mul-
 tum concinne. Baccus nihil sine me facere potest: sed so-
 cium choreæ fecit me: & duco ipsi chorum. Veruntamē
 ouilia si spectaueris mea / quot circa regeam / & supra par-
 thenium habeo: valde letaberis. Impero verò Arcadiæ
 totæ. Paulò vero antea & Atheniensibus auxiliatus / sic
 strenue rengeffi in marathone: vt & premiū erectum sit
 mihi in summitate vr̄bis, antrum. Si igitur Athenas
 iueris, scies quantum illic pan nomen habeat. M. Dic
 mihi: duxisti vxorem pan? Iam enim ob hoc (vt puto)
 inuitant te. pan. Nequaquā pater amator enim sum: &
 non cōtentus essem habere rē cū vnica. M. Capras vide
 licet cōscēdis. P. Tu quē mordes. at ego cū echo / & pi-
 ti coeo: cūq; oībus dionysij menadibus. deniq; valde affe-
 ctor ab ipsis. M. Nosti igit in quo gratificeris fili, primū
 petēti mihi? P. Impera pater, nos viderimus illud. M.
 Aggredere me: comiter que alloquere. patrem verò vi-
 de ne appellaueris audiente aliquo.

XXIII. APOLLINIS, & BACCHI. Apollo.
 Quid rei est? dicemus ne eadem matre genitos Bacche,
 fratres Cupidinem, hermaphroditum: & priapum diffi-
 miles existentes / formis & studijs. Cupido enim omni-
 no pulcher, sagittarius, & vi non parua stipatus om-
 nibus imperat hermaphroditus vero effœminatus, se-
 miuir, & ambiguus aspectu: nec facile discernas, adoles-
 cens ne, an virgo. Cæterum vltra quā deceat virilis
 est priapus. B. Nihil mireris Apollo. Non enim Ve-

πη αἰτία τοῦ του, ἀλλὰ δι' ὡπατέρεις Διαφοροὶ γεγεννημένοι, ὡς
 που γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρὸς ὁ μὲν
 ἄρσκη, ἡ δὲ θήλεια, ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται. Α. ναὶ ἀλλ'
 ἡμεῖς ὁμοιοὶ ἐσμὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιπιδένομεν, τοζόται
 γὰρ ἄμφω. Δ. μέχρι μὲν τόζου τὰ αὐτὰ ὦ ἄφ' ἑλλορ,
 ἐκεῖνα δὲ ὄνχ' ὁμοιοί, ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμις ζενοντεῖ ἐν σκν-
 θαῖς, σὺ δὲ μαντεῖν καὶ ἰατρὰς τοὺς κάμνοντας. Α. οἷον γὰρ
 πῶς ἀδελφῶν χάριτον τοῖς σκνύθαις, ἢ γε καὶ παρ' ἐσκέυαδ' ἢ
 ἢν τίς, ἑλληρὰ φέρεται ποτε ἐς πῶς ταυρικῶν συνεκλωπεν
 σαι μετ' αὐτοῦ, μυσάττο μὲν τὰς σφαγὰς. Δ. εὐγε
 ἐκεῖνη ποιοῦσα. ὁ μὲν γὰρ τοὶ πρίαπος, γελοῖον γὰρ τι σοὶ
 διηγήσονται, πρῶτον ἐν λαμψάκῳ γενόμενον, ἐγὼ μὲν πα-
 ρήεν τ' ὁ πόλις δὲ ὑποδέξαμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ
 ἐπεὶ δὲ ἄνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγ-
 μένοι, κατ' αὐτὰς πρὸς μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος
 αἰδούμαι δὲ λέγειν. Α. ἐπείρασαι. Δ. τοιοῦτόν μοι
 Α. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα. Δ. τί γὰρ ἄλλοι; ἢ ἐγέλα-
 σα. Α. εὐγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως, συγγνωστός
 γὰρ εἰ καλὸν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα. Δ. τούτου μὲν οὖν
 ἐνεκα καὶ ἐπὶ σέῳ ἄπολλον ἀγάγοι πῶς πῶς, καλὸς γὰρ
 σὺ κομητὴς, ὡς καὶ νύφοντα ἄρσκη τοὺς πρίαπον ἐπιχερῆ-
 σαι. Α. ἀλλ' οὐκ ἐπιχερήσει γε ὦ Διόνυσε, ἔχω γὰρ με-
 τὰ φθιτόμοι καὶ τόξα.

καὶ

Ερμού.

ἡμῶν.

ΕΡΜΗΣ.

Εἰστι γὰρ τίς ὦ μὴ περὶ οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ;
 Μ. μὴ λέγε ὦ ἔρμῃ τοιοῦτόν μιν. Ε. τί μὴ λέγεις;
 ὅσα τοσαῦτα πρᾶγματα ἔχω μόνος κάμνων, καὶ πρὸς το-
 σαύτας ὑπερσίως διασωμένον, ἔωθε μὲν ἔξανα σάουτα.

nus causa huius est: sed patres differentes. quemadmodū
 & ex eodem patre geniti, sæpe ex uno ventre vnus mas/
 altera foemina prodit. sicut estis & vos geniti. A. Pro
 fecto no. similes sumus, & eadem exercemus studia. sa-
 gittarij enim ambo sumus. B. Verū quod ad arcū perti-
 net, huiusmodi sunt Ap. At illa imparia: q̃ diana hospites
 interficit inter scythas: tu verò vaticinarius mederis: que
 egrotis. A. Tu putas sororē gaudere scythis: sed illa &
 preparata est si quis græcus perueniat aliquando in tauri-
 cam / simul nauigare cū ipso: odio prosequens cædes. B.
 Euge illa sic faciat. Porro quid de priapo? Ridiculi quip-
 piam tibi narrabo. Nuper in Lampſaco erā: accesserā q;
 ad ciuitatem. ille vbi excepit me / & hospitium præbuit
 apud se: & cessaueramus à symposio sufficienter saturati
 media nocte insurrexit ille generosus, tamen vereor di-
 cere. APOLLO: Tentauit te? B. Hoc est. Apol.
 Tu verò quid ad hæc? B. Quid, eīn aliud quā m risus.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neque rustice, venia enim
 dignus si te adeo pulchrum tentauit. B. Huius igitur
 gratia erga te Apollo exerceat tentationem. pulcher eīn
 es tu & comatus: vt sobrium tibi priapum allicias. Apol.
 Sed non tentabit dionysi. habeo enim cum coma & sa-
 gittas.

xxviii. MERCVRII. & MAIE. Mercur.

Est quis mater, in coelo deus inferior me? MAIA.
 Ne dixeris mercuri, quid istiusmodi. MERCVRIVS.
 Quid non dicam? qui tot & tanta negocia habeo solus la-
 borans, in tam multa ministeria distractus. Mane surgēti

σάϊερμ τὸ συμπόσιον Δεῖ, καὶ Διαφρῶσαντα πῶς ἐκκλησί-
 ας, εἴτα ἐνθετήσαντα ἕκαστα, παρυστάναι τῷ Διῖ, ὃ Δια-
 φέρει τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῇ ἄνω καὶ κάτω ἡμε-
 ροδρομοῦντα καὶ ἐπενελθόντα ἔτι κεκοιμημένον παρατιθέναι
 πῶς ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον ὀνοχόον ἥκειν
 καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνεχέω. τὸ δὲ πάντων θαυνότατον, ὅτι, μὴ
 δὲ νυκτὸς καθενδὼ μοί, ὅ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δ' εἴ με ὅ τότε
 τῷ Πλόντωνι ψυχαγωγῆν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ πα-
 ρεσάναι τῷ δίκασκῳ, οὐ γὰρ ἠκανά μοι τὰ φθιῖν ἡμέρας ἐρ-
 γα, ἐν παλαιστραῖς εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, ὃ
 ῥήτορας ἐκδιδάσκον ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρὰ συνδιαπράττειν με-
 μερισμένον, καὶ τὰ μὲν φθιῖν ἡμέρας τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκά-
 περος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ἄδου ἐσίμ, ἐμοὶ δὲ καθ' ἕκαστῷ ἡμέ-
 ραν καὶ ταῦτα κακῆνα ποιεῖν ἀναγκαῖον, καὶ ὁ μὲν Ἀλκί-
 μῆνης καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν Δυσήνων γενόμενος, ἐν-
 χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίης φθιῖν Ἀτλαντος Διακονού-
 μαυτοῖς, καὶ νῦν ἄρτι ἦκοντά με ἀπὸ Σιδῶν, ὃ παρὰ φθιῖν
 κάδ' μου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀφόμενον ὅτι πράτ-
 τεῖν παῖς, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφε μὲ ἀνθίς, ἐς δ' Ἀρ-
 γος ἐπισκεφόμενον τῷ Δανάῳ, εἴτ' ἐκῆδεν ἐς Βοιωτίαν φη-
 σίμ, ἐλθὼν ἐν παρθένῳ πῶς Ἀντιόπῃ ἰδέ, καὶ ὅλως ἀπυγό-
 ρευκα ἦδ' ἡ, εἰ γὰρ μοι δυνάτορ ἦν, ἠδ' ἔως ἄρ' ἠξιώσα πα-
 ράσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. μ. εἰ ταῦ-
 τα ὡς τέκνον, χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν
 ὄντα, καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τῷ
 Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύων ῥάβοισ, ὅζυχοι γὰρ
 οἱ ἐρῶντες.

verrendum est coenaculum: sternenda curia, recte de-
inde compositis singulis/assistere necesse est Ioui: afferre
nuncia ab ipso, sus'que deque toto die cursitantem, & re-
deuntem, adhuc puluere respersum ministrare. ambrosiā
ac priusquā nouitius ille pocillator veniret & nectar ego
infundebam. Hoc verò omnium molestissimum: quòd
neque nocte dormio solus omnium: sed oportet me tunc ad
plutonem animas deducere: & mortuorum pompæ iter-
esse: simul'q; assistere tribunalibus. Nō enim sufficiebāt
mihi diurna opera vt in palestris essem: in cōcionibus p̄
conē agerē/& rhetores edocerē: nisi p̄ter hęc ad res mor-
tuerū simul peragēdas deputerer. Atqui Ledaē filij in die,
alternis vicibus in cēlo atq; in inferno sunt: mihi vero per
vnāquāq; diē & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Al-
cmene & semeles filij, ex mulieribus miseris editi conui-
nant ociosi, at filius ego maię Atlantis, seruo ipsis. Et nūc
nouiter venientem me ex sidone / à Cadmī filia: ad quā
miserat me, vt viderem quid ageret puella: nec dum re-
spirantem, misit rursus ad Argos, speculaturum danaen.
Deinde illinc in Boetiam ait, profectus obiter Antiopam
vide, & prorsus defatigatus sum iam. Si igitur mihi pos-
sibile esset, lubens facerem, quemadmodum qui in ter-
ra duram seruiunt seruitutem. M. Missa fac ista gna-
te. oportet enim per omnia morem, gerere patri iuuenem.
& nūc quēadmodū missus es, vade ad Argos. deīde i Boe-
tiam, ne verbera immorans capias, iracundi sunt enim
amantes.

ΚΕ

ΔΙΟΣ. Θ' ΗΛΙΟΥ.

ΖΕΥΣ.

Οἷα πεποίκαας ὦ τιτάνων κἀκίσει· ἀπολώλεκας τὰ ἄν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερακίῳ ἀνοήτῳ πησύνσας τὸ ἄρμα, ὃς τὰ
 μὲν κατέφλεξε πρόσγυρος ἐνέχθεις, τὰ δ' ὑπὸ κρύονος δια-
 φθαρῆναι ἐποίησε, πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ, καὶ ὅ-
 λως οὐδὲν ὅτι οὐ ζυειτάραξε καὶ ζυέχρει, καὶ εἰμὴ ἐγὼ ξυ-
 νείεις δ' ἡ γυνὴ μύθον κατέβαλον αὐτὸν ὥρ' κεραιῶν, οὐδὲ λεί-
 χανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν, τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἦ-
 νίοχον καὶ Διφρηλάτῳ ἐπεπομφας. ΗΛ. ἡμαρτον ὦ
 Ζεῦ ἀλλὰ μὴ χαλέπαίης· εἰ ἐπείσθην ἡμῶν πολλὰ ἰκετεύοντι,
 πόθεν γὰρ ἄν μοι ἡλπίσα τέλικον· τον γενήσεσθαι κακόν;
 Β. οὐκ ἦιδ' εἰς ὅσῃς ἐδ' ἔτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα, Θ' ὥς
 εἰ βραχύ τις ἐκβαίη φθι δόου, οἷχεται πάντα; ἡ γνῶσις δὲ καὶ
 τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὥς Διὶ σωέχην ἀνάγκη τὸν χαλινόν,
 εἰ γὰρ ἐνδοίκετις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ὥσπερ ἄμελει καὶ τοῖς
 τοῖς δ' ἡνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαϊά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ Δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ Δρόμου ἐνίστη καὶ ἄνω καὶ κά-
 τω, ὅλως ἐνθά ἐβόλουντο αὐτοῖς, ὃ δὲ οὐκ εἶχεμ ὅ, τι χρῆσαι-
 το αὐτοῖς. ΗΛ. ταῦτα μὲν πάντα ἡπισάμην, καὶ Διὶ
 ποιο ἀντ' ἔχορ ἐπιπολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τ' ἔλασιν
 ἐπεὶ δὲ κατελιπάρεκε Δακρύων, καὶ ἡ μήτηρ κλυμμένη μετ'
 αὐτοῖς ἀναβιβασάμεσθ' ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὅπως θέμις ὅπως μὴ
 χρὴ βεβηκέναι αὐτὸν ἐφ' ὅπως οὐδ' ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπηρε-
 νεχθῆναι, εἴτα ἐς τὸ κάταντες αὐτῶν ἐπινεύειν, καὶ ὥς ἐγκρα-
 τῇ εἶναι ὅν' ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφέναι ὥρ' θυμῷ ὅν' ἵππων, εἰ-
 πορ Δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθῶν ἐλαύνει. ὃ δὲ, πᾶσι
 γὰρ ἡμῶν, ἐπιβάς τοσον· του πυρός, Θ' ἐπικύψας ἐς βάθος
 χανέας, δ' ἐπλάγχθη.

XXV. IOVIS. & PHOEBVS. Iupiter.

Qualia fecisti titan pessime? Perdidisti in terra omnia: adulescentulo imprudenti committens currum, qui omnia combussit: ad terram cursum deflectens. omnia p= inde pre frigore corrupti fecit, multum ab ipsis amoto igne: & prorsus nihil quod non turbauerit confunderit q;. Et n= si ego cognito facto/deiecissem ipsum fulmine, nihil reliqui hominibus permansisset. talem nobis pulchrum aurigam & ministrum emisisti. P H O E. Peccaui Iupiter, verumtamen non moleste feras: quod crediderim filio multa supplicanti. Vnde enim deprehendere potuissem tantum futurum malum? I O. Num noueras quanta egeret diligentia negocium? & si breuiter quis aberrauerit ex via/periculo exponet omnia. cognoscebas vero quod equorum petulantiam omnem cohibere necesse est freno. si enim indulserit quis: dissidet statim. put negligens extiterit, hunc ipsum eleuauerunt nunc ad leuam: paulo post vero ad dextram: & in contrarium cursus iterum sursum & deorsum. prorsus quo volebant ipsi. Ille vero non habuit quo recte vteretur ipsis. P. Hec quidem omnia sciebam: & ob id negaui diu committere ipsi currum, at ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso: consensurus cum esset currum: docui eum quo pacto oporteret incedere ipsum in quacumque parte sursum vergendum esset/quod subleuaret: deinde in decliue rursus deprimere quaque difficilis moderationis foret habere: & mihi indulgendum esset animo equorum. Dixi proinde & solare periculum / si non recta teneat via. Ille vero (puer enim erat) conscondens tantum ignem, & respiciens in profundum hiatus per transversum agitur.

K. iiii,

ὥς τὸ ἐικόε, οἱ δὲ ἵπποι ὥς ἠϊόνοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπι-
 βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μερακίε, δὴ ἐτράποντο τῆς
 δόλου, καὶ τὰ Δαναὶ τάντα ἐποίησαν. ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείρε,
 διμα Δεδιώε μὴ ἐκπέσῃ αὐτόν, εἶχετο τῆς ἀντιγοῦ, ἀλλὰ
 ἐκένός τε ἡδὴ ἔχει πλὴν δὴ κίω, καὶ μοι ὦ Ζεὺς ἱκανὸν τὸ πέν-
 ρον. Ζ. ἱκανὸν λέγεις τοιάντα τολμήσας; νῦν μὲν οὖν
 συγγνώμην ἀπονέμεις σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἦν τι ὅμοιον πῶπο
 μήσης, ἢ τινὰ τοιοῦτον σε αὐτοῦ Διάδοχον ἐκπέμψης, αὐτί-
 κα ἔσῃ ὁ πόσις τοῦ σου πυρός, ὁ κεραυνὸς πυροῦ ἐστὶς. ὥς ἔ-
 κένον μὲν αἰ ἀδελφαὶ παρτέτωσαν ἐπὶ θεῷ Ἡριδανῶ, ἵνα
 περ ἔπεσε ἐκ δὴ φρυγίης, ἢ λεκτρον ἐπ' αὐτῷ Δακρύουσαι, καὶ
 αἰγαιοὶ γινέσθωσαν ἐπὶ θεῷ πάρα, σὺ δὲ συμπηζάμενος τὸ
 ἄρμα, κατέαγε γὰρ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἕτερος τῶν τροχῶν
 σωτέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τ' ἴσῳ πους, ἀλλὰ μέμνη
 σο τούτων ἀπάντων.

κς ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. ἡ βρομὸν. ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ ἔρμῃ, πότερος ὁ κάστωρ ἐστὶ τούτων,
 ἢ πότερος ὁ πολυδένκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄν διακρίναμι αὐ-
 τόν. Β. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγενόμην, ἐκείνος κάστωρ
 ἡρ, οὗτος δὲ πολυδένκης. Α. πῶς διαγιγνώσκεις; ὅ-
 μοιοι γάρ. Ε. ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ
 προσώπου τὰ ἴχνη τοῦ τραυματῶν, ὃν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἄντα
 γωνισῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὁ πόσις αὐτοῦ τοῦ βέβρυκτος
 Ἀμύκου, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπαλέων, ἕτερος δὲ οὐδὲν ποιεῖ
 τὸν ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.

Α. ὥνισας, διδάξας τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα
 πάντα ἴσα, τοῦ ὧν τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑποράνω, καὶ
 ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἴσῳ ἐκατέρω λευκός, ὥστε

vt verisimile.ē Porro equi vt senserūt/ q̄ non essem ego
 qui conscendisset: contemptui habentes adulescentulum
 subuerterunt à via: & molesta hęc fecerunt. Ille verò ha-
 benas remittens: puto/ timens ne excideret ipse: apprehē-
 debat gyrum rotę. Verūtamen ille quoq; iā habet poenā
 & mihi ò Iupiter satis est quod lugeā. I. Satis dicis. ta-
 lia ausus? Nūc quidē veniā tribuo tibi. Quod reliquū est
 si quippiā simile admiseris: aut talē tibi successorem mise-
 ris: statim scies/ quanto tuo igne fulmē ardentius sit. Qua
 propter illum sorores sepeliant in Eridano vbi cecidit au-
 riga: electrum ob ipsum lachrymantes: & sucinum fiant
 præ passione. Tu verò coniungens currum (fractus
 enim est temo ipsius: & ferrum rotarum dissipatum est)
 insequere agitando equos. Memor tamen fueris horū
 omnium.

XXVI. APOLLINIS. & MERCVRII. Apol.
 Habes ne quod mihi dicas Mercuri vter Castor sit horū:
 vel vter Pollux? ego enim non discerno ipsos: MERC.
 Qui heri simul nobiscum erant/ Castor hic vero Pollux
 est. APOL. Quo pacto discernis? similes enim sunt.
 MERCVRIVS. Quoniam hic Pollux, Apollo, habet in
 facie vestigia vulnerum quæ accepit à certatoribus pu-
 gnans: maxime quę à Bebryce Amyco, a quo vulneratus
 est cum Iasone nauigans. Alter vero nihil tale præse fert
 sed purus est, & passionis vacuus in facie. APOLLO.
 Iuisti me, docendo indicia. quoniam quidem alia om-
 nia æqualia sunt: ouis semisepta pars, & astrum superne,
 iaculū q; in manu, equus deī de vtriq; cādidus quapropter

πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κάσσορα πολυδυνάμην ὄν-
τα, τὸν δὲ θεὸς τὴν πολυδυνάμειν ὀνόματι, ἅτῃς αὖ πέμοι καὶ
τόδε τίδή, ποτε οὐκ ἀμφωζύνεσιν ἡμῖν, ἀλλ' ὅτι ἡμισείας
ἄρτι μὲν νεκρὸς ἄρτι δὲ θεὸς ἐστὶν ἕτερος αὐτῶν· Ε.

ὑπὸ φιλαδέλφειας τοιοῦτον ποίονσιν, ἐπεὶ γὰρ εἶδε ἓνα μὲν
πεθναίνει τῶν Διόσκειν υἱόν, ἓνα δὲ ἀθανάτου εἶναι, ἐνείμαν-
το οὕτως αὐτοὶ πλὴν ἀθανασίᾳ.

ζυνετὴν ὦ ἐρμῆ, πλὴν νομῶν, εἰ γε

οὐδὲ ὅφονται οὕτω ἀλλήλους ὅσῃς ἐπὶ οὐρανῷ οἱ μοι μάλιστα,
ὡς γὰρ ὁ μὲν παρὰ θεοῖς, ὡς δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὦν,
πλὴν ἄλλῃ ὥσῃς ἐγὼ μαντενύομαι, ὃν Ἀσκληπιὸς ἴαται,
σύ δὲ παλάμῃ Διὸς ἄσκει, παρὰ τοῖς βροτοῖς ἄριστος ὦν, ἡ δὲ Ἀρ-
τεμις μαίνεται, καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστος ἔχει τινὰ τέχνην, ἡ
θεοῖς, ἡ ἀνθρώποις χρησίμην, οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν; ἡ
ἄργοι ἐνωχίσονται τηλικούτοι ὄντες; Ε οὐδ' αὖ μὲν, ἀλ-
λὰ προτέτακται αὐτοῖς ὑπηρετεῖν θεῷ προσδῶνι, καὶ κα-
θίστασθαι δὲ τὸ πᾶν ἄλλῃ καὶ ἄνθρωποις καὶ θεοῖς χεῖρας
μυῖνας ἰδῶσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώξαι τοὺς
ἐμωλεύοντας· Α. ἀγαθὸν ὦ ἐρμῆ καὶ σωτήριον λέ-
γεις πλὴν τέχνην.

ΕΝΔΕΚΑΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΠΡΩΤΟΙ ΔΩΡΙΔΕΩΣ, καὶ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ. ΔΩΡΙΣ.

Κ Αλὸρ ἔρσεν τὴν ὧ γαλάτεια φασὶ τὸν σκελὸν τοῦτον
ποικίλῃ ἐπιμεμηνέναι σοι. ΗΓ. μὴ σκῶπτε Δωρί.
προσδῶνος γὰρ υἱὸς ἐστὶν ὁ ποῖος ἄρ ἡ.

sæpe ego appellauí Castorem quí pollux erat : hunc verò pollucis nomíne . Sed dic mihi & hoc quíd sit , quando quídem non ambo æque adoriuntur nos , sed ex mediocritate nunc mortuus / interdum verò deus est alter ipsorum . MERCURIVS. Præfraterno amore hoc faciunt . Postquam enim oportebat vnum quidem mori ledę filiorũ vnũ vero immortalẽ esse : ex equo partiti sunt ipsi hoc pacto immortalitatẽ . A. Ohe imprudẽtẽ mercuri , distributionẽ . Siquidẽ neq; aspiciũt sic se mutuo quẽadmodũ cõcupierãt puto . Nã quõ fiat id ? quũ híc apud deos / alter verò apud mortales existat . Verũemũero , vti ego vaticinor , Aesculapi⁹ medet̃ . tu verò luçtari doces , puero rũ doctor optimus exñs . at hæc obstetricatur . & aliorum vnusquisq; habet quãdã artẽ vel dij / vel hominib⁹ vtilẽ . Hi vero quíd faciẽt nobis ? an epulabũtur tantĩ existẽtes ? M. Nequaquam . sed imperatum est ipsis : vt ministrent neptuno : & moderentur oportet pelagus : & sicubi nauas tempestate afflictos viderint / desidentes que nauigio : asseruare necessum est ipsos nauigantes . A. Bonam mercuri & salutarem dicis artem .

MARINI DIALOGI.

DORIDIS & GALATEAE.

Doris:

Ormosum galatea , aiũt siculum hunc pasto rem deperire te . GALATEA .

Ne deride doris , neptuni enim filius est : qualiscunque sit .

Δω. τί οὖν εἰ καὶ τῷ Δ' ὅς αὐτοὺς παῖδες ὡς ἄγριος οὐκ
 ἐλάσει, ἐφαίνετο, τὸ πάντων ἀμορφότατον μόνον φθαλ-
 μοι, οἷα τὸ γένος ὄνῃσαι ἀντιαυτὸν πρὸς πλὴν μορφῶν;

Γ. οὐ δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καὶ ὡς φησὶ ἄγριον ἀμορφὸν ἐ-
 σιν, ἀνδρῶδες γὰρ, ὅτε ὁ φθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετωπῷ,
 οὐδὲ μὲν ἐν Δεέσεσιν ὄνῃσαι ἢ εἰδ' ὄνῃσαι. Δω. ἔοικας ὦ παλά-
 τεά, οὐκ ἐρασῶν, ἀλλ' ἐρώμετον ἔχειν τὸν πολυφθόμον, οἷα ἐ-
 παυθεὶς αὐτόν. Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάν-
 ὃν εἰδ' ὁστικόν τι τοιοῦτον φέρων μῶν, καὶ
 μοι, Λοκῆτε ὑπὸ φθόγου αὐτοῦ

ποιῶν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ φθισκοπιᾶς παίζον-
 σαι ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ φθισκόντων ἐν τοῖς πρόποσι τῆς λιτ-
 νης καὶ δὲ μεταξὺ τούτων ὄρους καὶ τῆς θαλάττης ἀγίαλος ἀ-
 πομκνύεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ὅλως ἀπα-
 σῶν ἡ καλλίστην εἶδ' ὅσα ἦ, καὶ μὴ μόνον ἐμοί ἐπέχετο τὸν ὀφθαλ-
 μόν, τὰν τὰ ὑμᾶς ἀνίκα, Διηγμα γὰρ, ὡς ἀμείνων ἐμὶ καὶ
 ἀξίεραστος, ὑμῆς δὲ παρώφθητε.

Δω. εἰ ποίμην καὶ ἐνδ' εἶ καλὴ πλὴν ὄψιν καὶ εἶδ' ὅσα,
 ἐπὶ φθόνῳ οἷα γεγονέναι;

καί τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπ' ἀνέσαι, εἴχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον;
 καὶ τοιοῦτον οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάν-
 τα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγῆται καλὰ, ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁ-
 ποτ' ἄρ' ἐλελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὖσα πλὴν ὄψιν, ἀπὸ
 πένεσας τινός, εἴ ποτε γαλήνη εἴη ἐπικνύσασα ἐς τὸ ὕδωρ ἵ-
 δεσέσθαι, οὐδὲ μὲν ἄλλο ἢ χρὸν λευκὸν ἀκριβῶς, οὐκ ἐπαυ-
 δὲ τοιοῦτον, ἢ μὴ ἐπιπρέπει αὐτῷ καὶ τὰ ἐρῶντα. Γ. καὶ
 μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴν, ὅμως ἐραστὴν ἢ αὖ τοιοῦτον
 εἶχον, ὑμῶν δὲ οὐκ εἶμι ἢ τινὰ ἢ ποιμῶν, ἢ νάντην, ἢ πορ-

D O . Quid igitur & si Iouis ipsius esset agrestis adeo & hispidus apparet : & quod omnium deformissimum est monoculus ? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam ? G . Neq; hoc quod hispidus est / vt tu ais, agrestis / deforme est. virile enim illud . atq; oculus decorat in media fronte nihil minus videns quam si duo essent . D O . Vide ris Galathea, non amantem / sed potius adamatum ab te habere Poly. que sic laudas eum . G . Haud equidem adamatum habeo, sed insignem opprobandi petulantiam hanc non fero vestram, ac mihi quidem videmini inuidia quadam istuc facere . quoniam pascens aliquando / a littorali specula ludentes nos conspiciatus / in prominenti pede Aetnae : qua videlicet inter montem & mare littus protenditur, vos ne aspexerit quidem, ego vero ex omnibus pulcherrima visa sum, eo q; & soli mihi iniecit oculus. haec vos male habent. Argumentum deniq; est: quod melior sum & dignior quae amer : vos contra fastiditas esse . D . Si pastori / & lusco pulchra aspectu visa es : num istuc inuidendum videri tibi putaueris ? quanquam quid aliud in te laudare potuit / quam candorem solum ? Et hoc puto : quoniam assueuerit caseo & lacte : omnia igitur similia his putat pulchra. Alioqui ubi libebit scire qualis sis facie, a petra aliqua (si tranquillitas sit) inclinatum in aquam / contemplare te ipsam . nil videbis aliud quam natium candorem perpetuum . Verum non laudatur hoc, nisi decore admixtus huic fuerit & rubor . G . At qui ego imodice candida, tamen amator etiam tale habeo. e vobis vero nulla est / quam vel pastor / vel nauta / vel por-

θμεύει τωανῆ. ὁ δὲ πολύφημος, τάτε ἄλλὰ, καὶ μουσικόε
 ἐστὶ. Δω. σὺ ὡς ὧ γαλατῆα, ἡκον σάμεν αὐτοῦ ἄ-
 ροντες, ὁ πότε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ. Αφροδίτη φίλη, ὅ-
 νορ ἄμ τις ὀγκῶσθαι ἔδοξε, καὶ αὐτὴ δὲ ἡπικτίς, οἷα κρανίου
 ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πῆχες ὡ-
 σπερ ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάφας τὰ νεῦρα. οὐ δὲ
 κόλλοπι, περιστρέψας, ἐμελῶσθαι ἄμουςόν τι καὶ ἄ-
 ποδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχει, ὥς
 οὐδὲ κατέχευε τὸν γέλωτα ἐδωῶμεθα, ἐπὶ τῷ ἔρωτικῷ
 ἐκείνῳ ἄσματι, ἡ μὲν γὰρ ἡχώ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἡ-
 δελεμ, οὕτω λάλος οὖσα βρυχομύω, ἄλλῃ σχύνετο εἰ φα-
 νοίημι, μου μὲν ἡ τραχὺς ὡδὴν καὶ καταγέλαστον, ἔφε-
 ρε δὲ ὁ ἐπέραστος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυσμάτιον ἄρκτου
 σκνύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα, τίς οὐκ ἄρ φθο-
 νήσεται σοὶ ὧ γαλατῆα, τοιοντοῦ ἔραστον; Γ. οὐκοῦν
 σὺ Δωρί, Δῆζον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω Διλονότι
 ὄντα, καὶ ὡδὴν ὡς περὶ καὶ κινδύριζεν ἄμφορ ἐπιστάμενον.
 Δ. ἀλλ' ἔραστὴς μὲν οὐδέ τις ἐστὶ μοι, οὐδὲ σε μνύνομαι.
 ἐπ' ἔραστον εἶναι, τοιοῦτος δὲ οἷός ἐστιν, ὁ κύκλωψ ἐστίν,
 κινάβρας ἀπόζωμ, ὥσπερ ὁ τράγος, ὡμοφάγος,
 ὡς φασί, καὶ σιτοῦ μόνος τ' εἰσιδὴ
 μοῦντας ἢ ξένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ ἀντερώκῃς αὐτόν.

κύκλωψ, καὶ ποσειδῶν.

Κ Τ Κ Λ Ο Υ.

ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ ἥκαταράτου ξένου ὃς μεθήσας
 ἐξετνύλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχερῆσας. ποσειδ. τίς δὲ ὁ

titior laudet, ceterū hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus ē.

D. Tace Galatea, audiuius ipsum canentem, quum nuper pruriret in te, sed ò Venus chara, asinum quempiā rudere vidisses. Nam lyre corpus simile fuit capiti cerui no renudato cornibus, tum cornua cubitorum instarerāt, colligatis vero illis, inductisque fidibus, neque in sinum circūuehis, canebat alieni a musis quippiam & a carminis lege, dum aliud quidem ipse clamaret: aliud vero lyra resonaret: ita vt neque cohibere risū poteramus ob amatorium illum cantum. Siquidem echo neque respondere ipse si volebat: adeo loquax existens garriētī, immo puduisset si visa fuisset imitari stridulum cātum & ridiculū. Gestabat autem amasius iste in vlnis delicias suas/ vrsæ catulū villosū, ipsique non dissimilem. At quis non inuiderit tibi o Galatea, ob talem amatorem? G. Quin tu igitur Doris, demonstra nobis tuum pulchriorem existentem, qui doctius canere voce, & cythara melius sciat.

D. Sed amator quidem nullus est mihi, neque iactor amabilem esse. Talis vero qualis Cyclops est, hircum nēpe totus olens instar hircitum crudis victitans carnibus, (vt aiunt) ac deuorans qui appu-

lerint hospites, tuus sit:

tuque mutuo ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite, q̄ ubi inebriāt obcecauit me quiq; dormientem aggressus. N.

(Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὡς πολύφημει· κ. τὸ μὲν πρῶτον, οὐτὶς
 ἐαυτὸν ἀπεκάλεε, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξο ἡμ βέλους, ὅ-
 δ' υἱοὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. π. οἶδ' αὖ ὅμ λέγεις, τὸν ἰθακὴ
 σιστὴν, ὃς ἱλίου Δ' ἀνέσθη, ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, εὐ δὲ
 πάνυ εὐθαρσὴς ὤν· κ. κατέλαβον ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ἀπὸ τῆς
 νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινὰς ἐπιβουλεύοντα, δακλονό-
 τι τοῖς ποιμνίοις, ἐπεὶ δὲ ἔθηκε τῇ θυγατρὶ πῶμα, πῶτρα
 δὲ ἔσι μοι παμμεγέθης καὶ τὸ πῶς ἀνέκαυσά, ἐναυσάμε-
 νος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐφάνισαμ ἀποκρύψ-
 ται αὐτοὺς περὶ μύθοις, ἐγὼ δὲ συλλαβῶν αὐτῶν τινὰς,
 ὥσπερ ἐκός ἡμ κατέφαγον ληστὰς ὄντας, ἐνταῦθα ὁ πα-
 νουργότατος ἐκένος, εἴτε οὐτίς, εἴτε ὀδυσεὺς ἡμ, Διδῶσί
 μοι ποιεῖν φάρμακόν τί ἐγχεῖας, ἡδ' ὅ μόν καὶ ἔνδοσμον, ἐπι-
 βουλευτότατον δὲ καὶ ταρachaί εἴσατον, ἅπαντα γὰρ ἐνδύς
 εἶδ' ὅκει μοι περιφέρεισθαι πτόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνε-
 στρέφετο, καὶ οὐκ ἔτι ὄλωσ' ἐν ἐμαυτὸν ἡμῶν, τέλει δὲ ἐξ
 ὑπνοῦ κατεσπᾶσθην, ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πῶ-
 ρώσας γε προσέτι, ἐπύρλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἄπ' ἐκεί-
 νου τυφλὸς ἐμίσσοι, ὡς πτόσσοις. π. ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης
 ὡς τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλοῦ μιν· ὃ δ' οὐδ'
 ὀδυσεὺς πῶς διέφυγε· οὐ γὰρ ἄρ' εἴη οἶδ' ὅτι ἐδ' ὡς ἴθι
 ἀποκινήσας πῶς πῶτρα ἀπὸ τῆς θυγατρὸς. κ. ἀλλ' ἐγὼ
 ἀφ' ἑλποῦ μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιώντα, καὶ καθήσας πᾶ-
 ρά πῶν θυγατρὸς, ἐθέρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρεῖς
 τὰ πρόσβατα ἐξ πῶν νομῶν, ἐντενλάμεν· τῷ δὲ κριτῷ ὁ πῶς
 ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. π. μανθάνω ὑπὸ ἐκεί-
 νοις, ὅτι γε ἔλαθεμ ὑπεξελελθόντες, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κν-
 κλωπὰς εἶθι ἐπιβοήσας παρὰ αὐτὸν. κ. συνηκάλεσα

hæc ausus est polypheme ? C. Primum quidem nullū se vocauit. at vbi effugit & extra erat sagittę periculum. Vlysses se nominari dixit. N. Noui quem dicis, Ithacum ex troia nauigantem. Sed quo pacto hæc fecit. qui non admodum strenuus est. C. Deprehendi in antro / à pascuis reuersus / multos quosdam insidiantes ouilibus. Verum vbi apposui aditui operculum (petra enim ad hoc est mihi ingens) deinde ignem incendi : vbi succēdi quā manu gestabam arborem allatam è monte apparuerunt : abscondere se tentantes. Ego verò comprehensos ex ipsis aliquos (quemadmodum par erat) deuorauī. quandoquidem latrones erant. Illic tū versutissimus ille, siue nemo / siue Vlysses erat, dat mihi bibere. pharmacū quoddā infusum suaue & bene olens, plenū verò insidijs & maxime turbulentum omnia, nā que statim videbantur circūferri bebēti, spelunca subuertebat : & nō amplius prorsus apud me erā. Denique in somnū dissolutus sum. Ille verò acuto vecte / & igni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab illo tempore cecus sum tibi ò neptune. N. Quā pro funde dormiebas fili : qui non exiluisti interea quādo oculis orbābaris. Verum ille Vlysses quo pacto diffugit ? nō enim (vt quidem scio) potuit mouere petrā ab antri ingressu. C. At ego eā remoui. quo magis ipsum caperā exeuntē. & affidens iuxta ianuā venabar / manibus extēsis, solis derelictis ouibus ad pascua : commendans arietē ea, quæ necessum est facere pro me. NEPTVNO. Disco sub illis : latuit euasus. Sed alios Cyclopes oportu-
num fuisset te clamoribus accersuisse. C. Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ἡκοι, ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοὶ ἐπιβουλευόντες τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφην οὕτως εἶναι, μέλαγχολᾶν οἰκθύντες με ὥσπερ χοντοῦ ἀπιόντες, οὕτω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρσατος τοῦ ὀνόματι, καὶ ἡ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ πλὴν συμφορᾶν, οὐδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ προσεδῶν ἰάσεται σε.

Π. θάρσει ὦ τέκνον ἄμυνον· μάλα γὰρ αὐτὸν, ὡς μάθη, ὅτι εἰ καὶ πῆρσάν μοι ὁ φθάλμων ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γούτων πλεόντων, τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ πρόσκειται, καλῶς δέ τι.

ΑΛΦΕΟΝ, Ὁ προσεδῶν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί τοι τοῦ ὦ ΑΛΦΕ, μόνον τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὴν πύλαν, οὔτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλμῃ ὡς ἐπὶ ποταμοῖς ἀπασιν, οὔτε, ἀναπαύειν σε αὐτὸν διαχυεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεσῶς, καὶ γλυκὺ φυλάττω τὸ ῥέθρον, ἀμίγνῃς ἔτι, καὶ καθαρός ἐπείγῃ, οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑποδύει κατὰ πτερὰ δι' ἰσθμῶν, καὶ ἐρωτοῖ, καὶ ἔροικας ἀνακύψας ποῦ, καὶ αὐθις ἀναφαίνειν σε αὐτόν.

ΑΛ.

ἐρωτικόν τι τὸ

πρῶτον ἐστὶν ὦ Πόσειδον, ὥστε μὴ ἔλεγχε, ἡρώστῃς δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις.

Π.

γυναικὸς ὦ ΑΛΦΕ, ἢ νύμφης ἐρᾷς, ἢ καὶ τῶν κρηίδων αὐτῶν μιᾶς; ΑΛ. οὐκ, ἀλλὰ πηγῆς ὦ Πόσειδον.

Π.

ἢ δὲ ποῦ σοι γῆς αὐτῆς;

ΑΛ. νησιῶτις ἐστὶ σικελικὴ, Ἀρέθουσα αὐτῶν καλοῦσιν.

Π. οἶδ' αὖ οὐκ ἄμορφον ὦ ΑΛΦΕ πλὴν Ἀρέθουσα, ἀλλὰ δι' αὐγῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει τὰς ψαλίδας, ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φαινόμενον ἀργυροειδές. ΑΛ. ὡς ἀληθῶς οἶσθα τίς ὦ Πόσειδον, παρ' ἐκείνης οὐκ ἀπέρχομαι. Π. ἀλλ' ἀπιθι μὲν, καὶ εὐτύχει ἐν τοῦ ἐρωτοῦ, ἐκείνο δὲ μοι εἰπὲ, ποῦ πλὴν Ἀρέθουσα εἰδεις;

omnes ò pater, & venerūt. Postquā vero interrogauerūt insidiantis nomē: & dixi, nullus est: insanire me arbitrati abiure ita decepit me ille execrabilis, nomine. Et maxime male habuit me, quod & improperans mihi damnum: neque pater inquit, neptunus sanabit te. **NEPTV.** Confide fili, puniam enim ipsum: vt discat: quamuis cecitatem mihi oculorum sanare non sit possibile: nauigantes tamen saluare. & perdere, ad me omnino pertinere. Verum ille nauigat adhuc.

ALPHAEL. & NEPTVNI: Alphæus.

Quid hoc rei est, quod solus ex alijs lapsus in pelagus: nec tamen misceris salugeni, vt affueuerunt fluuij omnes? Ad hæc, irrequietus te ipsum diffundis, per mare incedens / & suaue seruans flumen / non commixtus insuper / purus festinas. Necdum noui: quo pacto profundo submergeris vt aues ganiæ & ardeolæ: videris'que recedere alicubi / & rursus in palam proferre te ipsum. **AL.** Amatoria quædam res est neptune, quapropter ne reprehende. amasti enim & tu ipse sæpenumero. **N.** Mulieris Alphæe / aut amore captus es, aut certe nereidum ipsarum vnus? **A.** Nō sed fontis ò Neptune. **N.** Hic verò quo terrarum fluit? **A.** Insularis est, sicutus'q; Arethusam ipsum vocāt. **N.** noui nō deformē Alphæe Arethusam sed limpidus est. & per purum scaturit, aqua proinde decorata est calculis, tota supereminendo ipsis apparens argentea. **ALPHAEV S.** Perquam vere nosti fontē neptune, & ab illo igitur recedo. **N.** Veruntamē abi, & benere geras in amore. Illud verò mihi dic: vbi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὦν, ἢ δὲ σὺ θυροκούσας ἐσίμ. ΑΛ. ἐπε-
γόμενόμ με κατέχευ' ὡς πόσειδον περιέργα ἐρωτῶν. Π.
ἔυλέγεις, χῶρε παρὰ πλὴν ἀγαπώμεν' ἡμ, καὶ ἀναδ' ὅς ἀπο-
φθιθάλαττης, ξυναυλίας μίγνυσο τῇ πυγῇ, καὶ ἐμύδως γί-
νεσθαι.

Μενελάου, καὶ πρωτεύει. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἀλλὰ ὅπως μὲν σε γίνεσθαι ὡς πρωτεύ', οὐκ ἀπίθανον, ἐ-
νάλιόν γε ὄντα, καὶ Δένδρον ἐτι φορητόν, καὶ ἐς λείοντα ὁ πό-
τε ἀλλαγείης, ὁμῶς οὐδὲ τοιοῦτον ἔξω πίστεως, εἰ δὲ καὶ πῶς
γίνεσθαι οὐνατὸν σὺ τῇ θάλαττῃ, κοῦντα, τοιοῦτον πάνυ θαυ-
μάζω, καὶ ἀπιστῶ. Π. μὴ θαυμάσῃς ὡς Μενέλαε, γίγνο-
μαι γάρ. Μ. εἶδ' οὐ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γοητείαμ τινα προσάγειν θεῶν πράγματι,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δ' ἔξαπατᾷ τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτὸς οὐδὲ μ-
ποιοῦτο γίγνόμενος. Π. καὶ τίς ἄρ' ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὐ-
πῶς ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεωκ' μὲν οἱ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες
ἐς ὅσα μετεποίησ' ἑμαυτὸν; εἰ δὲ ἀπισθεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα
ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μένει, ἐπεὶ δ' ἄρ' πῶς γενόμεαι, προσένεγκέ μοι ὡς γενναϊότα-
τέ πλὴν χεῖρα, εἰς τῇ γὰρ εἰδῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καίερτό τε
μοι πρῶσεστιν. Μ. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πῆχρα ὡς πρωτεύ'.

Π. σὺ δ' ἐμοὶ Μενέλαε δοκεῖς οὐδὲ
πολύ πονεῖν ὥρα κενεῖναι πῶπο γε; οὐδ' ὁ πᾶσ' χεῖ οἱ χθρὸς οὐτος
εἰδέναι. Μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πονεῖν εἶδ' οὐ, ἀπᾶσ' χεῖ ὅ
ἰδέω, ἄρ' μάθοιμι παρὰ σοῦ. Π. ὁποῖα ἄρ'
πέτρεα προσελθὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφύει ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνη
ὁμοίον ἀπεργάζεται ἐαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὸ χροῖον,

Ipse quidem Arcas quum sis, ille verò in syracusis est.
 AL. Sollicitum me remoraris neptune curiosa amans
 NEPTVNVS. Benedicis. discede ad amatam. &
 emerfus à mari / concordì miscearis fontì: & vna aqua
 sitis

MENELAI. & PROTEI.

Menelaus.

Aquam quidem te fieri proteu, non est incredibile: qui
 marinus es. & arborem etiam arduam. deinde in leonē
 te aliquando immutari / similiter neque extra fidem.
 Si vero & ignem te fieri possibile sit / in mari habitantem
 hoc valde miror & minime credo. P. Ne mireris Me-
 nelae, fio enim. M. Vidi & ipse, sed mihi videris vtique
 (dicitur enim de te) prestigia quēdam adhibere rei: oculos
 que fallere intuentium: quum ipse neutiquam eiusmodi
 sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebus sic apparen-
 tibus contingat? Nunquid apertis oculis vidisti in quē nā
 transformauerim me ipsum? Si vero incredulus es: & res
 tibi mendax esse videtur / veluti phantasia quēdā ante ocu-
 los stans: vbi ignis factus fuero / admoue mihi generosissi-
 me manū, scies em̄ tunc nū videar solū flāma: an & cō-
 burendi mihi vis adsit. M. Non admodū tuta est expe-
 rientia proteu. P. Tu vero mihi menelae, videris neque
 Polypū vidisse vnquā: neque quid agat piscis hic scire.
 M. Enimvero Polypū quidē vidi, verū tñ quid rerum
 agat / iucundū foret mihi discere abs te. P. Cuicumque
 petre admotus / coaptarit articulorum concauitates: at
 que commodē continuerit eam per complexum: eidem
 similem facit seipsum: & transmutat colorem:

m. iij.

μιμουμένῳ τὸ πέτραι, ὥς ἂν λάθῃ τοὺς ἀλιεῖς· μὴ διαλα-
λάττω, μὴ δὲ φανερός ὢν διατῶτο, ἀλλ' εἰκὼς τοῦ λίθου.

Μ. φασὶ τάντα, τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδοξότερον ὢ
πρωτεῖ. Π. οὐκ οἶδ' αὖ μενέλαε τίνι ἄμ' ἄλλῳ πείσεν-
σας, τοῖς σέαυτον ὀφθαλμοῖς πιστῶν. Μ. ἰδὼν εἶ-
δον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ
γίνεσθαι.

πανόπης, καὶ γαλήνης.

ΠΑΝΟΠΗ.

Εἶδες ὦ γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ βρίς παρὰ τὸ Δαί-
πνον ἐν Θετταλίᾳ, Διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον; Γ. οὐ ζυνεστιώμην ὑμῖν ἔγωγε, ὃ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὦ πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν
τὸ πέλαγος, τι δ' οὖν ἐποίησεν ἡ βρίς μὴ παροῦσα; Π.
Θέτις καὶ Πηλεύς ἀπεκλήθησαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ Φί-
Αμφιτρίτης καὶ τοῦ ποσειδῶνος παρὰ πρυμνέες, ἡ βρίς δ'
ἐν τοσούτῳ λαβοῦσα πάντα, ἐδ' ὑπὸν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν
πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ ὑπὸ Ἀπόλλωνι κηραρίζοντι, ἢ
ταῖς μούσαις ἀδόνσας προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον ὦ γα-
λήνη, ἐπεγέγραπτο δὲ, ἡ καλὴ λαβέτω, κυλινδούμενον δὲ
τῶτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἢ λεῖψα ἤρατε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ
Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο, καὶ παρ' ἡ δὲ Εὐμήνης ἀνελόμηνος ἐπελέ-
ξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιώπησα-
μεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν ἐκείνων παρουσῶν, αἱ δὲ ἀντεποιοῦν-
το ἐκάστη, καὶ αὐτῆς εἶναι δὲ μῆλον ἀξίου, καὶ εἰ μὴ γε δ'
Ζεὺς Διέστησεν αὐτόν, ὅς ἄχρη χειρῶν πρηνὴς ὦσε τὸ πρᾶγ-
μα, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτός μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τόντου,

mitans petram: quo non prodatur piscatoribus, nō immu-
tatus/neque apparens id esse ob hoc, sed similis videtur la-
pidi. M. Aiunt hæc. Sed tuum multo incredibilius
Proteu. P. Non noui Menelae, cui nā alteri credide-
ris: quā ipsis tuis oculis fidem neges. M. conspicatus vi-
di, sed prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni.

PANOPEA.

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio inter coenā
dum in Thessalia: eo quā nō & ipsa vocata fuerat in cōui-
uium? G. Non cōuiuabar vobiscū ego quādoquidem
Neptunus iusserat, me o Panopea, pacatum interea serua
re pelagus. Verū tamen quid fecit cōtentio? quia præsens
non aderat. P. Thetis & Peleus abierunt in thalamum, ab
Amphitrione & Neptuno dimissi. at contentio interea
clam omnibus (factu enim facile erat) aliquibus bibenti-
bus, nonnulli vero applaudentibus, aut Apolline cythara
canenti, aut Musis concinentibus intentis, iniecit in conui-
uium malum quoddam vnde quaque pulchrum, aureum
prorsus o Galene. Inscriptum porro huic erat, pulchra ac-
cipiat. Versabatur vero ipsum: quemadmodum de indu-
stria sit, venitque deinde Iuno/Venus/atque Minerva, ac
discumbebant. Verum ubi Mercurius accipiens/legisset
quæ inscripta erant, nos quidem Nereides conticuimus,
quid enim opportunum fuisset nos facere & vnaquęque su-
um esse malum putabat. Deniq; nisi Iupiter ipse institis-
set: ad manus vsque processisset res. Verumtamen il-
le, non indico inquit, de hac re,

m iiii.

καὶ τοὶ ἐκείνου αὐτὸν Δικάσαι, ὥπιτε δὲ ἐς πλὴν τοῦτο πα-
ρὰ τὸν πριάμου παῖδα, ὃς οἶδ' ἐτε διαγινώσαι πλὴν καλίο-
να, φιλόκαλλος ὦρ. καὶ οὐκ ἄρ' ἐκένθ' κρῖναι κακῶς.

Γ. τί οὖν αἰδεσίω πανόπης; Π. τήμερον, οἶμαι, ἀπί-
σι πρὸς τὴν ἰδίω. Γ. καί τις ἔξαι μεταμικρόν ἀπαγγέ-
λωρ ἡμῖν πλὴν κρατοῦσας; Π. ἦδ' ἡ σοὶ φημί, οὐκ ἄλλῃ
κρατήσας, τῆς Αφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι πάνυ οὐ Διὰ
τῆς ἀμβλυώτης.

Τρίτων. Λαμυώνης, καὶ ποσειδῶν.

Τ Ρ Ι Τ Ω Ν.

Ἐπὶ τῷ Λέριον ποσειδῶν, παρὰ γίγνεται καὶ ἐκείνῳ
ἡμέραν ὑδροσομῶν παρδένθ' ἀγαλὸν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδ' ἀέγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν. Π. ἐλευθέραν τινὰ οὖν
τρίτων λέγεις, ἢ δεράπαινά τις ὑδροφόρ' ἐστίν; Τ. οὐ
μενοῦν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτρ', μία δ' ἦν πεντή-
κοντα, καὶ αὐτὴ Λαμυώνη οὐνομα, ἐπυθόμην γὰρ ἦτης κα-
λοῖτο καὶ τὸ γένος, ὃ Δαναός δ' ἐσκληραγωγῆ τὰς θυγα-
τέρας, καὶ αὐτοὺς γὰρ διδάσκει, καὶ πέμπτ' ἴδωρ τε ἄρ-
σομῶνας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδένει ἄοκνους εἶναι αὐτάς.

Π. μόνη δὲ παρὰ γίγνεται μακρὰν οὕτω πλὴν ὁδὸν δ' ἄρ-
γους ἐς Λέριον; Τ. μόνη, πολλοὶ δ' ἔτι καὶ τὸ ἄργον
ὥς οἶσθαι, ὥς ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν. Π. οὖν τρίτων,
οὐ μετρίως μεδ' ἐτάραζας ἐπὶ τὰ περὶ φημι παῖδες, ὥς
τε ἴωμεν ἐπ' αὐτῶν. Τ. ἴωμεν, ἦδ' ἡ γὰρ καὶ τὸ φημι ὑδρο-
φορίας, καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσῳ πλὴν ὁδὸν ἐστίν, ἰούσθαι
ἐς πλὴν Λέριον. Π. οὐκοῦν ξεῦζον τὸ ἄρμα, ἢ τὸ μὲν πολ-
λὸν ἔχει πλὴν Διατριβῶν, ὑπάγειν τοὺς ἴππους τῇ ζεύγλῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάξαι, σὺ δὲ ἄλλὰ Δελφινά μοι τινὰ

quamuis ille ipsum iudicem futurum arbitrentur. Abi-
te verò in Idam ad priam filium, qui nouit discernere pul-
chritudinem: elegans ipse quum sit non iudicabit perpe-
ram. G. Quid igitur deæ faciebant ò pano? P. Ho-
die, vt puto, abeunt in Idam. G. Et quis veniet paulo-
post nunciaturus nobis eam quæ vicerit? P. Iam tibi di-
co, non alia vincet Venere certante, nisi mirum inmodum
iudex cæcutiat.

TRITONIS. AMYMONIS. & NEPTUNI.

T R I T O N.

Ad Lernam neptune, proficiscitur quolibet die aquatu-
ra virgo vndecunque pulchra quædam, nec noui ego pul-
chriorem puellam me fuisse conspìcatum. N. Liberam
ò triton dicis, aut ancillam quæ aquam gestat? T. Non
profecto, sed danaï illius filiam / que ex .l. filiabus vna est
& ipsa, Amymonéq; est illi nomen. Audiui enim quo no-
mine vocetur & genus. Danaus verò dure tractat filias, &
manu operari docet, mittitq; ad aquam hauriendam, atq;
ad alia, erudiens ipsas / ne desidìa torpeant. N. Ve-
rum tamen sola ne proficiscitur illa adeo longam viam ex
argo ad Lernam? T. Sola. siticulosum vero Argos est,
vt nosti, quapropter semper aquam ferre illi necesse est.
N. Triton, non mediocriter me conturbasti / his dictis
de puella, quapropter vadamus ad ipsam. T. Eamus iã
enim tēpus est aquæ ferendę: & ferme alicubi in mediavía est
vadens in Lernam. M. Igitur iunge currum. At hoc certe
magnam prestat imorationem: adiungere equos iugo: &
currum præparare. Quin tu igitur delphinum quendam

τῶν ὠκέων παρὰ στήθεσιν, ἐφ' ὧν πάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὰ
 χίστα. **Τ.** ἰδοὺ σοὶ οὐτοσί ὁ Δελφίνων ὠκύτατος. **Π.**
 εὐγε ἀπελάνυνά με, σὺ δὲ παρὰ νήχου ὦ τρίτωρ, καὶ περὶ ἡ πό-
 ρεσ' ἐμὲ ἐξ πλὴν Λέρινα. ἐγὼ μὲν λοχίσω ἐν ταῦθ' ἅπου, σὺ
 δ' ἀποσκόπει δότ' ἄμ' αἰσθῆ προσιοῦσα μ' αὐτῷ. **Τ.**

αὐτῇ σοὶ πλοῆσιον. **Π.** καλὴ ὦ τρίτωρ καὶ ὠρεαία παρθένος,
 ἀλλὰ σὺ λληπτέα ἡμῖν ἐστίν. **Π.** ἀνδρῶν περὶ με ξυνῶ
 πάσας ἄγεις; ἀνδρῶν ποδίστη εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἅπ' Αἰγύ-
 πτου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα.

Τ. σὶ ὠπίσθον ὦ Αμυμώνη, ποσὲ δ' ὦρ ἐστίν. **Α.** τί ποσὲ δ' ὦρ
 λέγεις; τί βιάξῃ με ὦ ἀνδρῶν περὶ με ξυνῶ καὶ ἐξ πλὴν θάλαττον καθέλ-
 κεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγίσομαι ἢ ἀνδρία καταδύσασθαι. **Π.** θάξ-
 ῃς, οὐδ' ἐν Δεινὸν μὴ πάσῃς, ἀλλὰ ὅτ' ἀπὸ πλὴν ἐπὶ νυμὸν σοὶ ἄ-
 ναδ' ὀρθῆναι ἔασω ἐν ταῦθ' ἅπου, πατάξας τῇ τριάνῃ πλὴν πέτραν
 πλοῆσιον τοῦ κλυσματοῦ. καὶ σὺ εὐδαίμων ἔσῃ, καὶ μόνῃ
 ἀδελφῶν ὄνυχ' ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα.

Νότου. καὶ ζεφύρου.

ΝΟΤΟΣ.

Ταύτῃ ὦ ζεφύρε τῇ Δάμαλιν, ἥρ Διὰ τοῦ πελάγους
 ἐξ Αἰγυπτου ὁ Ερμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς Διεκόρησε μ' ἀλούς ἔρωτι.

Ζ. ναὶ ὦ Νότε, οὐ Δάμαλιν δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἥρ τοῦ πο-
 ταμον' Ἰνάχου, νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοιαντὴν ἐποίησε μ' αὐτῷ, ξηλο-
 τυπήσασα, ὅτι καὶ πάντ' ὠρεα ἐξῶντα τὸν Δία. **Ν.** νῦν

οἶμι ὅτι ἐρᾷ ἡ βοός; **Ζ.** καὶ μάλα, καὶ Διὰ τοῦτο ἐξ
 Αἰγυπτου αὐτῷ ἔπεμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
 νειν πλὴν θάλασσαν, ἔσ' ἄμ' Διανήξῃται, ὥς ἂν ποτε κούσῃ ἐ-
 κέ, κνέ δὲ ἡδ' ἡ θεός, γένοιτο καὶ αὐτῇ καὶ τὸ τεχνέριον.

Νότου. ἡ Δάμαλιν σεός; ζεφύρου. ὅτ' μάλα ὦ Νότε, ἄρ-
 ξαι τε ὁ Ερμῆς ἐφ' ἧν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι Δέσποιναν.

celerrimum constitue, quem ego festinatissime conscen-
 dero. **T.** Eccū tibi huncce delphīnorum velocissimū. **N.**
 Euge vtamur eo. tu vero adnata ò Triton, & postquam
 assumus ad Lernā, ego infidiabor hic alicubi, tu vero spe-
 culaberis, sicubi sentias ipsam accedentem. **T.** Ipsa tibi
 propinqua est. **N.** Pulchra ò Triton & formosa virgo. sed
 cōprehēdēda nobis est. **A.** Homo. quo me correptam, du-
 cis? Plagiarius es, & videris nobis ab Aegypto deo mis-
 sus esse, quapropter inclamabo patrem. **T.** Tace Amy-
 mone. Neptunus est. **A.** Quid Neptunum dicis? quid
 violas me homo, & in mare detrahis? ego vero suffoca-
 bor misera, atque submergar. **N.** Confide, nihil graue
 parieris, sed & fontem tui nominis tibi scaturire sinam
 hic, percusa tridente petra propè littus. tu quoque foelix
 eris, ac sola fororum aquam non feres mortua.

Noti. & zephyri. NOTVS.

Hanc zephyre iuuenca, quam per pelagus in ægy-
 ptum Hermes ducit, Iupiter violauit, captus amore.

z. Profecto Note, non iuuenca tunc, sed filia erat flu-
 uij Inachi, ne vero Iuno talē fecit ipsam, zelotypia mo-
 ta: quandoquidem videbat amantem Iouem? **N.** Nunc
 igitur num adhuc amat bouem? **zephyri.** Im-
 pense, atque ob id in Aegyptum ipsam misit, & nobis im-
 perauit, ne gētuare faceremus mare, donec transuecta fue-
 rit vt pariat illic. parturit vero iam. Deus fiat ipsa & fœ-
 tus. **N.** Iuuenca ne deus? **z.** Et maxime Note, imperabit-
 que vt Mercurius dixit, nauigantibus, & nobis erit regina.

ὄντινα ἄρ' ἡμῶν ἐθέλη ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.

Ν. θεράπευτέα τοι γαροῦν ὦ Ζέφυρε ἥδη Δέσποινά γε
 ὄντα, νῆ Δία ἐννοῦσέρα γὰρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἥδη γὰρ
 Διεπέρασσε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὸ γλῶ, ὅσῃς ὅπως οὐκ ἔτι μόν-
 τετραποδίστι βαδίζει; ἀνορῶσας δ' αὐτῶν ὁ βρμῆς γυνᾶι-
 κα παγκάλλω αἰθίς ἐποίησε. Ν. Παράδοξα γοῦν ταῦτα
 ὦ Ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐδὲ οὐρά καὶ λιχνῆα τὰ σκέλη,
 ἀλλ' ἐπέραστο κέρη. ὁ μὲν τοι βρμῆς τί παρῶν μεταβέ-
 βληκερῆ αὐτὸν, καὶ αὐτὶν ἐκείνου κυνοπρόσωπος γεγέννηται.
 Ζ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε ἄμενον ἐκθῆναι οἶδ' ἐ τὰ
 τρακτέα.

Ποσειδῶνος. καὶ Δελφίνων.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Εὐγε ὦ Δελφῖνες, ὅτι, αἰεὶ φίλάνθρωποι ἐστέ, καὶ πά-
 λαι μὲν τῆς Ἰοῦς παίδιον ἐπὶ τῇ ἰσθμῷ ἐκομίσαστε,
 ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τοῦ Σκιρωνίδωρ μετὰ τῆς μητρὸς ἐμ-
 πεσῶν, καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρωδὸν τοῦτον τὸν ἐκ μηθῦμνης
 ἀναλαβὼν ἐς ταίναρον, αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ, οὐδὲ περὶ
 εἰδὲς κακῶς ὑπὸ τοῦ ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελφίνων.
 μὴ θαυμάσῃς ὦ Ποσειδόν, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εἴ ποιοῦμεν,
 οἷον ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι. Π. καὶ μέμ-
 φομαί γε τοῦ Διονύσου, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχήσας μετέ-
 βαλε, Δέον χερσάσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπὸν-
 γάγετο, ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένε-
 το ὦ Δελφίμι. Δ. ὁ περίανδρος οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ
 πολλὰ κίς μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλου-
 τήσας παρὰ τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλένσας οἴκαδ' εἰ
 ἐς τὸν μήθυμνα, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβὰς

quemcūq; nam voluerit emittet, aut cohibebit à flatu. N. Ancilla igitur zephyre, iam regina existens, per Iouem beneuola equidem sic fiat magis. ZEPHY. At modo pertransijt: innuit'q; in terram. Vides quomodo non amplius velut quadrupes icedit? erectā equidem ipsam mercuri mulierē omnino pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igit' hęc zephyre, eo q' non amplius illi adsunt cornua/neque cauda, ad hęc non bifide tibię. sed amabilis est puella mercurio quid accidit quod transmutauerit se, pro adulescente caninus aspectu factus. Z. Non operosum fuerit nos inquirere, quoniam melius ille nouit agenda.

NEPTVNI. & DELPHINORVM. Neptu.

Euge delphini. quandoquidem semper amatores hominū estis, & olim eius quę Ino vocabatur filiū, ad Isthmō portauistis susceptum à Scironijs saxis cum matre vbi illapsus est. Et nunc tu citharedum hunc ex methymna accipiens Arionem/ sustulisti in tænarōn ipso ornatu & cithara: neque contempsisti perperan à nautis interimendum. D. Ne mireris neptune, si hominibus benefacimus. ex hominibus equidem & ipsi nos sumus pisces facti. N. Enimvero conquæror ob Bacchum: quod vos expugnatos nauali pugna, transformauit, debuerat enim vos capere manu solū: sicuti alios subiugauit. Quo pacto igitur de Arione hoc contigit Delphine. D. Perian der puto congratulabatur ipsi, & sæpe accersebat eum ob artem. Ille vero ditatus a tyranno, in animum induxit, vt nauigaret domum in Methymnam, demonstratu-
(rus opes, vbi conscendit

πορθευμένου τινός κακούργου ἀνδρῶν, ὡς εἶπε πολλὸν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλευούσιν αὐτοῖς διναῦται, ὃ δὲ ἡκροώμιον γὰρ ἄπαντα παρὰνέωρ τοῖς σκάφει, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν λείδοιται. ἔφη, ἀλλὰ πλὴν σκευὴν ἀναλαβόντα μετὰ ἄσαντα θρήνων τινα ἐπὶ ἐμὰν τῶν ἐκόντων ἐάσατε ῥίψαι ἐμαυτὸν ἐπέτρεψαμναῦται, καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ἦσε πάνυ λιγυρῶς, καὶ ἔπεσεν εἰς πλὴν θάλατταν, ὡς αὐτίκα πάντως ἀποθανόντα μενέει, ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθήμενος αὐτὸν, ὅζον ἡμέλῃ ἔχωμ εἰς ταῖναρον. Π. ἐπὶ αὐτῷ φησὶ φιλοτιμία, ἄξιον γὰρ τὸν μεσθόρ ἀποδοῖν ὅπως αὐτοῖς τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. καὶ ΝΗΡΕΪΔΩΝ. ΠΟΣΕΪΔΩΝ.

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐξ ὃ ἡ παῖς καθήνεχθη, ἑλλήσποντος ἀπὸ αὐτῆς καλεῖσθαι, τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὡς Νηρεΐδες παρὰ λαβούσαι, τῇ Τρωάδι προσενέγκατε, ὡς ταφῆν ὑπὸ τῇ ἐπιχωρίῳ. Νηρεΐδων. μετὰ μῶς ὡς πόσειδον, ἀλλὰ ἐν ταῦτα ἐν τοῖς ἐπὶ πόντῳ πελάγει τετάφθαι, ἐλεονύμεν γὰρ αὐτὴν, ὅπως τὰ ὑπὸ φησὶ μητρυῖας πεπονθῆναι. ΠΟΣΕΪΔΩΝ. τοῦτο μὲν ὡς ἀμφιτρίτη θυμία, ὅθεν ἄλλως καλὸν ἐν ταῖς θάλασσαις καλεῖσθαι ὑπὸ τῇ φάμμῳ αὐτῶν, ἀλλὰ ὅπως ἔφη, ἐν τῇ Τρωάδι ἐν τῇ Χερσόρ ἦσαν τεθάψεται, ἐκείνο δὲ παρὰ μύθον ἔσται αὐτῇ ὅτι μετὰ ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῇ ἡνὶ πεῖσεται, καὶ ἐμπεσῆται ὑπὸ τῇ Αἰάμαντα Διωκουμένη εἰς τὸ πέλαγος, ἀπὸ ἄκρου τοῦ Κισαῖον καθόπως καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῇ ἀγκάλῃ. Ν. ἀλλὰ καὶ κείνῳ σῶσαι δέήσει, χαρὶσάμεν τοῖς Διόνυσον, τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθῃ ἰνῶ

nauiculam quandam sceleratorum virorum & ubi monstrauit quantum ferret auri & argenti ac posteaquã in medio ægeo fuerunt insidiantur ipsi nautę. Ille vero audiebat omnia: adherens scaphę. Quandoquidem hæc vocis visa sunt ait, ornatu capto & decantato quadam lugubri carmine de me ipso, spontaneum, sinite præcipitare me ipsum, concesserunt nautę. Et ornatum accepit cecinit valde argute, desiliitque in mare, vt statim omnino moriturus. At ego susceptum, & superpositum mihi ipsum, perduxì continens vsque in tenaron. N. Laudo amorem musicę, dignam enim mercedem reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuní. & Nereidum. NEPTVNVS.

Angustum quidem est hoc mare in quod Helles puella decídit, q̃ Hellespontus ab ipsa vocetur. Verum mortuam vos Nereides accipientes, ad troadem afferte, vt sepeliatur ab incolis. NER. Nequaquam neptune, sed hic in sui nominis pelago sepeliatur, miseremur enim ipsius, quæ miseremur enim ipsius, quæ miserrime à nouerca passionibus affecta est. N. hoc quidem amphitrite, nec fas est & maxime inhonestum, si hic alicubi iaceat, sub arenam ipsam, sed quod dixi, in Troade in Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit ipsi, q̃ paulopost similia tentare & Ino persuadebitur, quę incidet, ab Athamante persequuta, in pelagus, a summo Citherone: qua parte descendet in mare, habens filium in vlnis.

NEREIDVM. Sed & illam seruare oportebit, quo gratificemur Baccho, alumna enim ipsius & nutrix Ino est.

n. iiij.

Π. οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονηρὰν οὖσα, ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ
 ἀχαριστῆν ὥς Ἀμφιτρίτην, οὐκ ἄξιον. Κ. αὐτὴ δὲ ἄρα τί πα-
 θούσα, κατέπεσε ἀπὸ τοῦ κριού, ὃ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρύνθου
 ἀσφαλῶς ὀχθεῖται. Π. εἰκότως, νεανίας γὰρ, καὶ Δάω-
 ται ἀντέχευ πρὸς τὴν φορὰν, ἥ δὲ ὑπὸ ἀκιδείας ἐπιβᾶσα ὁ-
 χήματόν παρὰ δόξου, καὶ ἀποιδούσα ἐσβάθη ἄχανες,
 ἐκπλαγῆσα, καὶ τῷ θάμβει ἅμα σχεθεῖσα, καὶ ἰλλιγγιά-
 σασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν φθιπτήσεως ἀκρατῆς ἐγένετο τῇ
 κεράτῳ τοῦ κριού, ὧν τέως ἀπείληπτο, καὶ κατέπεσε ἐς
 τὸ πέλαγος. Ν. οὐκοῦν ἐχρῆν τῷ μητέρᾳ τὴν Νεφέλῳ
 βοκῆν πιπτονσῃ. Π. ἐχρῆν, ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν φθι-
 νέλης Δυνατωτέρᾳ.

Ιριδο. καὶ ποσειδῶνος.

ΙΡΙΣ.

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὥς πόσειδον, ἀποσπασ-
 σθεῖσα τῆς σικελίας ὑφαλῶν ἐπινήχασθαι συμβέβηκε,
 τανύτῳ φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσῃ ἥδ' ἡ καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίη-
 σον ἥδ' ἡ Δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν, στή-
 ρξας πάνυ ἀσφαλῶς. Δεῖται γάρ τι αὐτῆς. Ποσειδῶ.
 πεπράξεται τοῦτο ὥς ἱρί, τίνα δὲ ὁμῶς παρέξει αὐτῷ τὴν
 χρεῖαν ἀναφανῆσα καὶ μηκέτι πλέουσα; ἱριδος. τὴν
 λητὴν ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκνηῖσαι, ἥδ' ἡ γὰρ πονίρω ὑπὸ τῷ ὥ-
 δίνῳ ἔχει. Ποσειδῶν. τί οὖν οὐχ ἱκανὸς ὁ θυρανὸς
 ἐν τεκῆρι; εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέ-
 ξασθαι Δάωμι τὰς αὐτῆς γυνάεις; Ι. οὐκ ὥς πόσειδον,
 ἥ ηὖτε γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρὰ χρεῖ-
 τῇ λητοῖ τῷ ὥδίνῳ ὑποδοχῆν, ἥ τοίνυν νῆσοις αὐτὴν, ἀνώμο-
 τὸς ἐστὶν ἀφαιρῆς γὰρ ἡμῖν. Ποσειδῶ. σωίημι, στήδι ὥ-
 νῆσε, καὶ ἀνὰ δῖον αὐτῆς ἐκ τοῦ βυθού, καὶ μηκέτι ὑποφέρειν,

N. Nō cōueniēs fuerit, tā sceleratā existentē, verūtamē
 dionysio nō gratificari o Amphitrite, indignū est. NER.
 Ipsa certe q̄ppīā passa / decidit ab ariete: frater vero Phry
 xus secure profectus est. N. Merito iuuenis enī est,
 potens resistere periculo. Illa verō insueta / vbi conscen
 dit vehiculum inopinatum, & respexit in patulam exter
 rita profunditatem, prē timore simul detenta / & vocife
 rauit, ob violentiam casus, impotens reddita est cornuum
 arietis: quē vehementer comprehēderat, & decidit in pe
 lagus. NER. Igitur oportebat matrem nephelen auxi
 liari cadenti. N. Oportebat quidem: sed fatum nephеле
 porentius est.

IRIDIS. & NEPTVNI,

IRIS.

Insulam errantem neptune, separatam à Sicilia, subma
 rinam, emergere contingit. hanc ait Iuppiter, firmam si
 ste modo: atq; cura vt appareat, facitoq; eā Delon in ægeo
 medio firmiter manere: stabilitam valde secure, indiget
 enim in aliquo ipsa. NE. Paulò post fiet hoc iris. Verun
 tamen quam prēbebit ipsi vtilitatem apparens / & nō am
 plius natans? IRIS. Latonam in ipsa oportet partum de
 ponere, iam enī laborat: ob grauedines. NE. Nūquid
 igitur sufficit illi cēlum ad partum? Si vero neq; hoc equi
 dem tota tellus num suscipere posset ipsius liberos? IRI.
 Non neptune. Iuno enim iuramento magno astrinxit
 terram, ne se exhibeat Latonæ grauedinum ministram.
 hec igitur insula ipsa / non addicta iuramento est, eo quod
 tum ne utiquam apparuerit. NEPTV. Intelligo. Siste o
 insula, & emerge rursus ex profundo, nec ampli⁹ subsidas

ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδειξαι ὡς εὐεμεμονεστάτη του
ἀδελφον τὰ τέκνα δύο του ἐκαλλίστους τῶν δεῶν, καὶ ἔν-
μεις ὡς τρίτωνες, διὰ πορθεμένους πλὴν λητῶ ἐς αὐτῶν, καὶ
γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. Δράκοντα δὲ οὐ νῦν ὄξιστρον, αὐτῶν
φοβῶν τὰ νεογνὰ, ἐποθεῖν τεχνῶν αὐτῶν μέτεσι, καὶ τιμω-
ρήσῃ τῇ μητρὶ, σὺ δὲ ἀπαγγελεῖς τοῖς τοῖς, πάντα εἶναι εὐφρε-
νῶν, ἔστηκεν ἡ δὴ λητὴ, ἡ κέτω ἡ λητῶ, ὅτι τικτέτω.

Ξάνθου, καὶ θαλάσσης.

ΕΛΛΗΝΟΙ.

Δέξαι με ὦ θάλασσα Δανά πεποιθότα, κατὰ σβέσόν
μου τὰ τραύματα. Θ. τί ποτὸ ὦ Ξανθεῖ τις σε κατέ

καυσερ; Ε. Ηφαιστ^{ος}, ἀλλ' ἀπηνιδράκωμαι ὥλως ὁ καυ-
κοδ' αἰμωμ, καὶ ζέω. Θ. Διὰ τί δ' ἐσσι ἐνέβαλετό πῦρ;

2. Διὰ τὸν νόμον τῆς. Θέτιδος, ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς
 φρούρας, ἰκέτευσας, ὅδ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἔτι
 πρὸ τῆς νεκρῶν ἀπέφρομττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλέησας τοὺς ἀ-
 θλίους, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θάλασσαν, ὥς φοβηθεῖς ἀπόσχοις
 τοῦ μᾶλλον ῥῶμι, ἐντανύθαι δ' ἠφαιστ' ἔτυχεν γὰρ πλοῆσιον
 τοῦ ὧμι, πᾶν ὅσον, ὅιμαι, πῦρ ἔειχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ
 καὶ εἰποδὶ ἀλλοθι, φέρων, ἐπῆλθε μοι, καὶ ἔκαυσεν μὲν τὰς
 πετελέας καὶ μυρρίκας, ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας
 ἰχθυῖς, καὶ τὰς ἐγγέλους, αὐτὴν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι
 ποιήσας, μικροῦ Διὸς ὀλορὶ ζηνόμ' εἰργασται, ὀργῆς δὲ οὐδ' ὅ-
 πως δ' ἰάκηναι ὑπὸ πῦρ' ἐκκαυμάτωμι· Θάλασσαν.

θολαυρόδ' ὡς ἐξάνθε' ἡλὺ' νιφρμόδ', ὡς ἐικόδ', τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ ἡ
 νεκρῶν, ἡ νιφρμὴ δ' ὡς φῆδ' ἀπὸ τῆς πυρρῆς, ἡλὺ' εἰκότ' ὡς ὡς ἐξάν
 θε, ὡδ' ἐπὶ τὸ μ' ἐμὸ μ' ὑπὸ μ' ὡς μ' ἡσασα, οὐκ ἂν εἴσοθαι εἰς ὅτι Νηρη
 δ' ὡς ὑπὸς ἡν. ἐδ' ὡς εἰς ἡσασα γείτονας ὄντας τ' ὡς φρύγας, ο.
 ἐν ἡφάισον, ὡς οὐκ ἐδ' εἰς ἡσασα. οἷος ὑπὸν ὄντα τὸν Αχιλλεύα.

sed firma mane: ac suscipe o foelicissima, fratris mei liberos duos puicherrimos Deorum. Et vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam: tranquillaque sint omnia. Draconem vero, qui nunc furit ipsam perterrens, ac nouiter genitos, vbi pepererit, protinus adorientur paruuli, ac punient pro matre. Tu vero renūcia Ioui, omnia probe esse acta, stetit Delos, venitque Latona, & peperit.

Xanthi. & Maris.

XANTHVS.

Suscipe mare grauiā passum, extingue mihi vulnera.
 M. Quid hoc est o Xanthe? quis te combussit? X. Vulcanus. Sed ardeo à prunis prorsus infœlix, atque comburo. M. Verum quamobrem tibi iniecit ignē? X. Propter Achillem Thetidis filiū. nam cū ille interimeret Phryges, supplex illū rogauī. at ille nō cessauit ab ira, prae mortuis corporibus obturauit mihi alueum. at ego miseratus summissos, subiitq; in mentem, vt eum submergere, quo territus abstineret à viris troianis. Illic tū vulcanū erat prope alicubi exñs, omnē prorsus, vt puto, ignē tūc simul ille habebat, quantū in Aetna & alibi esset ferens, iniecit mihi, cōbussitq; vlmos, & myrricas, ac interfecit infœlices pisces/atq; anguillas, At ipsum quidē me exilire fecit, parū quoque absuit, vt non integrē aridus redderem. Vides vero, quomodo iaceo propter iniustiones? T. turbidus es o Xanthe, & calid⁹, vt par est, sanguis quidē à mortuis est, calor vero, vt ais, ab igne. Et merito o Xanthe, q; contra meū gnatū cōiurasti, nō veritus, q; Nereidis fili⁹ erat. X. Nū oportuit me misereri propinquorū Phrygū? M. At Vulcanū misereri oportuit Thetidis filij Achillis.

Δωρίδ' Θ. καὶ Θέτιδος.

ΔΩΡΙΣ.

τί Δακρύεις ὦ Θέτι; Θέτις. καλλίστῳ ὦ Δω-

ρίδ' ἰδὼν εἶδ' οὐκ ἐβωτὸν ὅτε πατρός ἐμβληθεῖσάμ, αὐ-
τὴν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον ἐκέλευσε δὲ ὁ πατήρ,
τοὺς ναύτας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἄρ' πολὺ ἄ-
πὸ τῆς γῆς ἀποσπάσσωσιν, ἀφ' ἑναι ἐς πλὴν θάλασσαν, ὥς
ἀπόλοιτο ἡ ἀδελφὴ καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος. Δωρίς.

τίν' Θ. δ' ἔνεκα ὦ ἀδελφὴ. ἐπεὶ ἑμαυτὴς ἀκριβῶς ἅπαντα.

Θέτις. Ακρισίος δ' πατήρ αὐτῆς, καλλίστῳ οὖσαν ἐπαρ-
σένευσεν, εἰς χαλκοῦ τινα θάλαμον ἐμβαλὼν, εἶτα, τὸ μὲν
ἀληθεὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμε-
νον, ῥυθῆναι διὰ τὴν ὀρόφου ἐκ' αὐτῶν, δεξαμένη δ' ἐκεί-
νῳ ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέ-
σθαι, τοιοῦτον αἰσθόμενον ὁ πατήρ ἀγριό τις καὶ ζηλότυπος
γέγονεν, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπότινος μεμοιχεῦσθαι ὀκθεὶς αὐ-
τῶν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἀρτιτετοκνίαν. Δωρίς.

ἡ δὲ τί ἔπραττεν ὦ Θέτι, ὁ πότε καθίκετο. Θέτις.

ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε πλὴν καταδίκην, τὸ
βρέφος δὲ παρητήτο μὴ ἀποθανεῖν, δακρύουσα, καὶ ἔπειτα πᾶν
πρωδικνύουσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν. τὸ δὲ ὅτι ἀγνοίᾳς ἤ κα-
κῶν καὶ ἐμεΔία πρὸς πλὴν θάλασσαν, ὑποπύμπλαμαι αὐ-
τῆς τοὺς ὀφθαλμούς Δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν.

Δωρίς. καὶ μὲν Δακρύσαι ἐποίησας, ἀλλ' ἦσ' ἡ τεθνηῶσιν;

Θέτις. οὐδ' αὖ μῶς, νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸς ἀμφι-
πύρρον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουςα. Δ. τί οὖν; οὐ
χί σώζομεν αὐτῶν τοῖς ἁλιεῦσι τούτοις ἐμβαλόνσαι ἐς
τὰ δίκτυα τοῖς σεριφίοις, οἳ ὅταν σπᾶσαντες σώσουσι. Δηλο-
νότι. Θ. εὐλέγεις, οὕτω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μή-

DORIDIS, & THETIDIS. DORIS:

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimam o Doris puellam, vidi in arcam à patre deiectam. Illam denique ac infantem, prolem nuper genitam precepit pater, vt à nautis susciperentur in arcula, & vbi multum à terra diuulsi fuerint, demittant in mare, quo pereat misera ipsa cum infante. DORI. Cuius verò rei gratia o soror? quandoquidem exacte didicisti omnia. THE. Acrisius pater ipsius, pulcherrimam, deuouit virginem Dijs, in gneum quēdam thalantum immissam. Deinde (quod tamen pro vero non dixerim) aiunt Iouem aurum factū defluxisse per impluuiū ad ipsam, vbi suscepit verò illa in sinum defluentem deum, grauidam factam. Hoc sentiens pater, agrestis quidem, & zelotypus, senex, indignatus est, & ab aliquo vitiatam esse putans/ ipsam deiecit in arcam, nouiter enixam. DORIS. Illa verò quid fecit o Thetis, quando peruenit ad mare? THE. De se ipsa quidem filebat o Doris, & ferebat condemnationem. Infanti verò precabatur, ne mors contingeret, plorans, & patri auo demonstrās ipsum pulcherrimum existentem. Hoc verò ob innocentiam suam malis subridebat vsq; ad mare. Mox irrigauit oculos, lachrymans ex frequenti illius recordatione. DO. Et me lachrymari fecisti. Ad nunquid iam mortui sunt? THE. Nequaquā nauigat enim adhuc in arca circa riphon, viuentes ipsos afferuans. DO. Quid igitur? nonne seruemus ipsam piscatoribus/ iniectam in retia Seriphij? Illi vero deuulsi seruabunt.

THETIS.

Bene dicis, sic faciamus, ne pereat cere

τε αὐτή, μή τε τὸ παθόν οὕτως ὁμ καλόν.

ΕΝΙΠΕΩΣ, καὶ ποσειδῶν. ΕΝΙΠΕΥΣ.

οὐ καλὰ ταῦτα ὦ πόσειδον, εἰρήσεται γὰρ ἑλκήδες,
ὑπελθὼν μου τὴν ἐρωμένην, εἰκασθεῖς ἐμοί, Διεκόρησας τὴν
παῖδα. ἢ δὲ ὦ τοῦ ὦ ἐμοῦ τάντα πεπονθέναι, καὶ διὰ τοῦ
τοῦ παρ᾽ ἐμεῦ αὐτῇ. ποσειδῶ. σὺ γὰρ ὦ ἐνιπεν, ὑπερο-
πτικὸς ἦσθα καὶ βραδύς, ὃς κόρης οὕτω καλῆς, φοιτήσης
ὁ σήμεραι παρὰ σέ, ἀπολυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερώ-
ρας, καὶ εἰχαιρὲς λυπῶν αὐτῇ. ἢ δὲ παρὰ τὰς ὀχθὰς ἀλύ-
σας, καὶ ἐπεμβαίνουσας, καὶ λονομένης, ἐνίοτε εὐχετό σοι ἐντυ-
χεῖν, σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν. Ε. τί οὖν; διὰ τοῦ
τοῦ ἐχρῶ σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ κατυποκρίνεις δα
ἐνιπέα ἀντὶ ποσειδῶν εἶναι, καὶ κακασοφίσασθαι, τὸ τῶ
ρῶ ἀρετῇ κόρην οὖσαν; ποσειδῶ. ζηλυτωθεῖς ὦ ἐνιπεν,
ὑπερόπτης πρῶτερον ὢν, ἢ τῶν δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονδεν,
διομύη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Ε. οὐ μενοῦν, ἔφη γὰρ
ἀπιὼν ὅτι ποσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν
καὶ ἐγὼ τούτο ἠδίκημαι, ὅτε τὰ ἐμὰ σὺ εὐφραίνου τότε, ὅ
περιστήσας πορφύρεον τι κῦμα, ὅπως ὑμᾶς συνέκρυπτε
ἅμα, συνῆσθαι τῇ πατρίδι ἀντὶ ἐμοῦ. Π. σὺ γὰρ οὐκ ἔθε-
λες ὦ ἐνιπεν.

ΤΡΙΤΩΝ. καὶ νηρείδων. ΤΡΙΤΩΝ.

τὸ κῆτος ὑμῶν ὦ νηρείδες, ὃ ἐπὶ τῷ τοῦ κηφέως θυγα-
τέρα τῷ ἀνδρομέδῃ ἐκπέμφατε, οὔτε τῷ παῖδι ἠδίκη-
σεμ, ὡς οἴεσθαι, καὶ αὐτὸ ἠδίκητέσθαι. Ν. ἀπὸ τίνος
ὦ τρίτῳ, ἢ ὦ κηφένε κατάπες δέλεαρ προθεῖς τῷ κόρην,
ἀπεκτενεῖν ἐπιὼν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;
τρίτῳ. οὐκ, ἀλλὰ ἴσθας, οἶμαι, ὦ ἰφιάνασσα τὸν Περσέα,

te ipsa, neque puerulus adeo formosus.

Enipei. & Neptuni.

ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicitur pro vero, q̃ circumueneris à me amatam, similis effectus mihi, virginitatem proinde ademeris puellæ. Illa vero putabat se à me hæc passam esse, & ob hoc exhibuit se ipsam.

NEPT. Tu Enipeu despecticius eras & turbidus, qui puellam sic pulchram euntem quotidie ad te, perditam præ amore contempseris, lætatusque fueris molestijs afficiendo ipsam. At illa circa ripas piscans, & incedens, lauasq; interdum optabat tecum coire, te delicias agere cum ipsa. E. Quid igitur? num ob hoc oportuit te preperere mihi amorem, & mentiri Enipeum pro Neptune, & decipere Tyro simplicem puellam existentem?

NEPT. zelotypia moueris Enipeu. quum prius contempitor tu extiteris, Tyro vero nihil graue passa est, putans se abs te violatam fuisse. E. Non profecto, dixisti enim abiens te neptunum esse, quod & maxime moleste tulit, & ego ob hoc iniuria afficior, q̃ propter mea tu lætaris, circundans purpureum quendam fluctum qui vos operuit simul, & coiuisti cum puella pro me. N. At qui tu non volebas o Enipeu.

Tritonis, & Nereidum. TRITON.

Cetus vester onereides, qui contra cepheï filiam Andromedam missus est, neq; puellam lesit: ut putatis, & ipse iam interiit. N. A quo nam o Triton? nūquid cephe? quasi esca proposita puellam adort? interemit, insidians magna vi? T. non, Sed nosti puto, nymp̃ha Iphianassa, Perseum,

τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἦν τῇ κιβωτῷ ἐμ-
βληθὲν ἐς πλὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτρους, ἐσώσα-
τε οἰκτεῖρασαι αὐτούς. Ν. ὁἶδ' αὖ ὅμ λέγεις, εἰκόθ' δὲ ἦ-
δ' ἡ νεανίαρ εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδέειν.

Τ. οὗτος ἀπέκτανε τὸ κῆτος. Ν. Διὰ τί ὦ τρίτωριον
γαρὶ δὴ σῶστρον ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίναξεν αὐτὸν ἐχθρῷ.

Τ. ἐγὼ ἡμῖν φράσω τὸ πᾶν ὧς ἐγένετο, ἐστάνη μὲν οὕτως
ἐπὶ τὰς ποργόνας, ἀλλόμ' τινὰ πῶτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτε-
λῶν, ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς πλὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρί-
τωριον, μόνος ἢ καὶ ἄλλους συμμαχοὺς ἦγεμι; ἄλλως γὰρ δ' ὕ-
σσωρες ἢ ὁδ' ὅς.

Τ. Διὰ τοῦ ἄερος, ὑπόπτερον γὰρ αὐ-
τὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἐθήκεν, ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν ὁποῦ Διηκῶντο, αἱ μὲν
ἐκάθυστον, οἱ μαι, ὃ δὲ ἀποτεμὼν τῆς μεδούσης πλὴν κε-
φαλῷ, ὥχετ' ἀποσπάμενος. Ν. πῶς ἰδῶν; ἀθέατοι
γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς ἄρ' ἦσ' ἡ, οὐκ ἐτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα ἦσ' οἱ.

Τ. ἡ Ἀθηνᾶ πλὴν ἀσπίδα προφαίνουσα, τοιαῦτα γὰρ ἦ-
κουσα Διὸς ἑλπίου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρομέδαμ, καὶ πρὸς
τὸν κηφέα ὕστερον, ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ ᾧ ἀσπίδι ὕποσι-
βούσης ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρῆσχεν αὐτῷ ἰδέειν πλὴν
εἰκόνα τῆς μεδούσης, εἶτα λαβόμενος τῇ λαῖᾳ ᾧ κόμης,
ἐνοσῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε
πλὴν κεφαλῷ αὐτῆς, καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρὰ λίονταν Αἰθιοπίαμ
ἐγένετο, ἦδ' ἡ πρόσγυος πετόμενος, ὅς ἄρ' ἦν Ἀνδρομέδαμ
προκειμένη ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτοσ' προσπεπαττα-
λευμένην, καλλίστην, ὧ θεοί, καθεμένην πᾶς κόμας, ἡ μίγυ-
μον πολὺ ἐνεσθε τῶν μαστῶν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰ-
κτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς κατα-

Danaes prolem tenellam, quam cum matre in arcam in
iectam in mare à materno auo, seruastis, commiserat
ipsorum. N. Noui quem dicis. at verisimile est talem
modo iuuenem esse, valdeque generosum, ac pulchrum
videri. T. Isest qui interfecit Cetū. N. Propter quid
ò Triton? nō enim mercedē liberationis eiusmodi nobis
persolvere ipsum cōueniebat. T. Ego vobis dicā totū vt
accidit. missus est hic ad Gorgonas/ premiū quoddā regi af
ferēs. Verū vbi peruenit in Libyā. N. Quo pacto ò Tri
ton? solus ne? an & alios auxiliatores duxit secū? alioquin
enim difficilis via est. T. Per aerem. pennatum enim
ipsum Minerva reddidit. Postq̃ vero peruenit vbi degebāt
illē quidē dormiebant, vt puto. verū hic abscindens medu
sę caput, abiit euolans. N. Quo pacto cōspicatus est? in
uisibiles enim sunt. vel qui eas viderit, non insuper aliud
quiddā deinceps cōspiciat. T. Minerę clipeū pręte
dens (nā hec ego audiui prędicatē ipsum apud Androme
dā & Cepheū nouissime) Minerva haud dubie in clypeo
resplendēte quemadmodū in speculo: prębuit ille ipsam
imaginem medusę vt videret. Deinde adcepta læua co
ma inspiciendo imaginem, dextraque falcē habendo, ab
scidit caput ipsius, ac priusquam excitarentur sorores, sur
sum volauit. Verum vbi maritimam hanc Æthiopiam
venit, iam volatu terrę proximus, videt Andromedam
adiacentem in quadam eminenti rupe, paloque affixam,
pulcherrimam, Dii boni, demissa coma, ac seminu
dam multum admodum infra vbera. Et primum quidē
miseratus fortunam ipsius, interrogabat causam condē

δίκη, καταμικρὸν δὲ ἄλουν ἐρωτῶ, ἔχρην γὰρ σε σῶσθαι τὴν
 παῖδα, βουθεῖν δὲ γινώσκων, καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπὶ μάλα
 φοβερόν, ὡς καταποιούμενον τὴν Ανδρομέδα, ὑπεραιώρη
 δαίς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρτιον, τῇ μὲν καθί=
 κνῆται, τῇ δὲ προσεικνύς τὴν γοργόνα, λίθον ἐποίησεν αὐτό, τὸ
 δὲ τέθνηκε γούνη, καὶ πέπληγε αὐτὴ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν
 μέδουσάν. ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ ἐνὶ παρθένου, ὑποσχόμενος
 τὴν χεῖρα, ὑπέδ' ἐξάτο ἀκροποδὶ κατιούσαν ἐν ἐνὶ πέτρᾳ
 ὀλισθηρᾷ, ὅσῃς καὶ νῦν γαμέει ἐν τῇ κηφείᾳ, καὶ ἀπάξει
 αὐτὴν Ἀργεῖ, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν πυχόντα
 εὔρετο. Ν. ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ὥρ' γεγονότι ἄχθομαι τί
 γὰρ ἢ παῖς ἦδ' ἡμεῖς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλύνει τότε, καὶ
 ἡζίου καλλίωρ ἔτι. Τ. ὅτι οὕτως ἄρ' ἡλγιστον ἐπὶ τῇ
 θυγατρὶ μήτηρ γε οὔσα. Ν. μηκέτι μεμνήμεθα ὧς Δωρὶ
 ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν, ἵκα=
 νὴν γὰρ ἡμῖν τι μωρία ἐδῶκε, φωβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί, καί
 φωμεν οὖν τὴν γάμον.

Ζεφύρου. καὶ νότου.

ΖΕΦΥΡΟΣ.

Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρην εἶ=
 δομὴν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι, καὶ πυνέω, σὺ δὲ οὐκ εἶδες ὧς
 νόται; Ν. τίνα ταύτῃ λέγεις ὧς Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
 ἢ τίνες οἱ πῆλποντες ἦσαν; Ζ. εἰδίστου θεάματος ἔ=
 πελεῖφθης διορ οὐκ ἄλλο ἰδοίς εἴ τι. Ν. παρὰ τὴν ἔρη=
 νον γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμεναι, ἐπέπνευσαν δέ τι καὶ μέ=
 ρος ἐνὶ ἰνδικῇ, ὅσα παρὰ λίαν ἐνὶ χώρᾳ, οὐδὲν οὖν οἶδ' αὖ=
 ὦρ λέγεις. Ζεφύ. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγνήνορα
 εἶδες; Νότ. ναί, τὸν ἐνὶ Εὐρώπῃ, πατέρα. τί μὲν;

nationis, Paulopost vero amore capt⁹ (cōueniēs nāq; erat
vt seruareſ puella) adminiculo eſſe eidē dignū duxit. Pla
ne poſtea q̃ cetus acceſſit impenſe terribilis, tanq̃ deuora-
turus Andromedā, demittēs oculos iuuenis/ ſtriſtam que
habens ſalcem, vnā quidē manū oſtendit, altera vero pro
ferens gorgona lapidē cōfecit ipſum. Ille ita q; morte ſub
latus eſt. induruerunt deniq; multa eorū que conſpicata
fuerūt meduſam. Porro ille ſolutis vinctis virginis, ſuſti
nens manū, ſuſcepit ſummis pedibus deſcēdētem ex rupe
proclui. & nunc eā ducit i vxorē in ipſa domo Cephei ab
ducet q; ipſam Argos. ideo q; pro morte, nuptias has ſeli-
ces inuenit. N. Ego quidē nō admodū ex hoc faſto moe
rore afficior. in quo enim puella offendit nos, ſi quo modo
mater gloriata eſt aliquando, & preſumpſit ſe pulchriorē
eſſe? r. Verū tñ etiā mirū in modū doluit ob filiā mī. N.
Nō ampli⁹ meminērim⁹ doris illorū, ſi quid Barbara mu
lier vltra hoc q̃ decuit locuta eſt. ſufficiētē em̃ nobis pœ
nā dedit territa ppter filiā. Cōgratulemur igitur nuptijs.

ZEPHYRI. & NOTI.

zephyrus.

Nunquam pompam ego magnificentiorē vidī in
marī ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid ò noteſ
no. Quæ nam hæc eſt quam dicis ò zephyre pompā?
aut qui ducentes pompam erant? z. Suauiffimo ſpe
ctaculo caruiſti, quo ſit non aliud videre poſſis poſt hac.
N. Iuxta rubrum mare occupatus ſpirabam, atque in
partē indici maris, oībus deniq; maritimis illius regionis.
nihil igit̃ eorū noui que dicis. z. Attñ ſidonīū Agenorē
vidiſti? N. Profecto vidī europe genitorem. quid tum?

Ζ. περὶ αὐτῆς ἐκείνης Δικηγέσομαι σοί. Ν. μῶν ὅ
 τι ὁ Ζεὺς ἐραστῆς ἐκ πολλοῦ τῆς παρθένου, τοιοῦτον γὰρ καὶ
 πάλα, ἥπιστάμην. Ζ. οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα,
 τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἦδη ἄκυστον, ἢ μὲν Εὐρώπην κατελκύνει
 ἐπὶ πλὴν ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παρὰ λαβοῦσα.
 ὁ Ζεὺς δὲ ταύτης ἐκείνης ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλι-
 στος φαινόμενος λευκόστε γὰρ ἢ ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέραια
 εὐκάμπες, καὶ τὸ βλέμμα ἡμέρο, ἐσκήρτα οὖν καὶ αὐτὸς
 ἐπὶ τῆς ἡϊόνου, καὶ ἐμυκάτο ἡΐστον, ὥστε πλὴν Εὐρώπην
 τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι ἀνδρῶν, ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Δρο-
 μάιος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ πλὴν θάλατταν, φέρων αὐ-
 τὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών, ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγεῖσα ὄφ' ἑσπέρ-
 ματι, τῇ λαίᾳ μὲν ἔχετο τὴν κέρατ' ὥς μὴ ἀπολισθάνοι,
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμω μλύον τὸν πέπλον ζυγῆχε. Ν. ἦδ' οὐ
 τοιοῦτο θέαμα ὃ ζέφυρε ἱεῖδες καὶ ἐρωτικὸν, νηρόμενον τὸν
 Δία φέροντα πλὴν ἀγαπω μλύω. Ζ.

καὶ μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδ' ἰὼ παρὰ πολλὸν ὃ νότε. ἦ τε
 γὰρ θάλαττα ἐνδὺς ἀνέμων ἐγένετο, ὃ πλὴν γαλήνῃ ἐπὶ
 σπασσά μλύν λείαν παρῆχεν ἑαυτῇ, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχί-
 αμ ἄγοντες, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον ἦν γιγνομλύνων,
 παρῆκολυθόμεν, ἔρωτες δὲ παρὰ πεπλώμενοι μικρὸν ὑπὲρ
 τὸ θάλατταν, ὥς ἐνιότε ἀκροῖς τοῖς πρὸν ἐπιφάνειν ἦ ὕδατος,
 ἐμμένειν τὰς δ' αὖτις φέροντες, ἡδονάμα δ' ὑμείνων, αἰνε-
 ρεῖδες δὲ ἀναδ' ὕσαι, παρὰ πτενοῖ ἐπὶ τῶν Δελφίνων ἐπιπρο-
 τισαί, ἡμίγυμνοι, αἰ πολλὰ τότε ἦ ξιτώνων γένος, καὶ εἴ-
 τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδ' ἦν τῶν θαλαττίων, ἅπαντα παρῆ-
 χόρειν πλὴν παῖδας, ὃ μὲν δ' προσεδ' ὦν ἐπιβεβηκώς ἄρματος,

z. De ea ipsa narrabo tibi. n. Profecto Iupiter amator fuit ex multo tempore puellæ: quod & olim sciebam. z. Ita que amorem quidem nosti, verū quæ subinde acciderunt nunc audi. Europa illa descendit ad littus lusura, coætaneis secum simul assumptis. Porro Iupiter tauro adsimulatus ipse, colludebat illis, pulcherrimus apparens, candidus nam que erat vndique, cornua proinde illi sinuosa, & aspectus benignus, saliebat plane & ipse in litore, & mugiebat suauissime. quapropter europa ausa est inscendere ipsum. Quo pacto, pleno cursu Iupiter exiit in mare, ferens ipsam, vehendo que incidens. Illa vero vehementer territa ex hac re, læua quidem tenebat cornu: ne periret, altera vero vento concitatum peplum continebat. n. Suaue hoc spectaculum ò zephyre, quod vidisti, & amatorium quod præstabat Iupiter, nando ferens dilectam. z. Atqui quæ post hæc acciderunt suauiora multo note. Etenim mare statim non fluctuans factum est, & tranquillitatem ostentans, planū exhibuit se ipsum. At nos omnes quietem agentes nihil aliud quam spectatores facti eorum quæ fiebant sequebamur. Porro (Cupido Venus que) amores aduolantes pedetentim super mare, vt interdum summis pedibus attingerent aquam, accensas faces ferendo, canebant si mul hymeneum. Nereides vero emergentes, equitum ritu delphinis vectabantur, applaudentes feminudæ. Ad hæc tritonum genus, & si quæ alia sunt marinarum, quæ terribili non sunt aspectu. Omnia saliebant circa puellam. Et quidem neptunus conscendens currū,

ΔΙΑ. ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ

παροχούμενος τε, καὶ τὴν ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεννη-
 τῶς, προσδοκῶν ὡς ἐκχομῶν ἔθελ' ἀδελφῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ
 τὴν ἀφροδίτῃ δ' ὅς τ' ἐπὶ τῶν ἐφεσθ' ἐπὶ κόγχῃς κατακει-
 μῶν, ἄθ' ἡ παντοῖα ἐπιπλάττουσαν τῇ νύμφῃ, ταῦτα ἐκ
 φοινίκης ἄχρι ὅτι κρήτης ἐγένετο, ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ ὁ
 μὲν τὰν ῥοδὸν οὐκ ἔτι ἐφάνετο ἐπιλαβόμενος δὲ ὅτι χαρὸς ὁ
 Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν εὐρύκλιν ἐς τὸ Δίκταον αἵτητον ἐρυνδρῶ-
 σαν ἢ κατὰ ὄρεσσαν, ἢ πίοστατο γὰρ ἡδ' ἡ ἐφ' ὅτι ἄγοιτο
 ἡμῶς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλοι πελάγους μέρους δι-
 κυμαίνομεν. Ν. ὦ μακάριε Ζεφυρε ὅτι Νέας, ἐγὼ δὲ γυν-
 τας, ἢ ἐλέφαντας, ἢ μέδαντας ἀνθρώπων ἐώσω.

ΝΕΚΡΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διογένηος καὶ πολυένκου.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ω ΠΟΛΛΗ ΔΕΙΚΝΕΣ, ἐντελλομαι σοι ἐπεὶ ἀνταγ-
 σα ἀνέλθῃς, σὸν γὰρ ἐστὶν ὁμοῖον τὸ ἀναβιῶναι ἀν-
 ριόν, ἢ τὸν ἴδ' ἡς μὲν ἵππον τὸν κύνα, εὐροῖς δ' ἂν αὐτὸν ἐν
 κορίνθῳ ἢ τὸ κρᾶνιον, ἢ ἐν Δυκείῳ, ἢ ἐν εἰζοντῶν πρὸς ἄλ-
 ληλους φιλοσόφων καταγελῶντα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν, ὅτι
 σοὶ ὡς μὲν ὥπερ, κελύει ὁ Διογένης, εἰ σοι ἱκανὸς τὸ ὕψος
 γῆς καταγεγέλασται, ἡμεῖς ἐνθάδε πολλὰ πλείω ἐπιγε-
 λασόμενοι ἐκείνῳ γὰρ ὡς ἀμφιβολῶ σοι, ἐπὶ ὅ γε ὡς ἢ
 καὶ πολλοὶ δ' ἐπὶ τῷ ὅτι ταῦτα μετὰ τὴν βίαν, ἐπὶ τῶν
 ταῦτα παύσῃ, ἐξ ὧς γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μᾶ-
 λιστα, ἐπεὶ ἀν' ὅρας τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

ἀνέλθῃς, ἀνέλθῃς
 ἀνέλθῃς ἀνέλθῃς
 ἀνέλθῃς ἀνέλθῃς
 ἀνέλθῃς ἀνέλθῃς
 ἀνέλθῃς ἀνέλθῃς

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ
 ἀναβιῶναι πρὸ

transferens'que, & Amphitriten precedebat hilaris, ostentans viam Ioui fratri natanti. Inter omnes vero Venerem duo tritones ferebant / in concha iacentem, flores varios aspergentem sponsæ. Hæc ex phoenicia vsque Cretam sic contigerunt. Verum vbi peruenit ad insulā, taurus non amplius apparebat. arrepta vero manu Iupiter, abduxit europam in dictæum antrum, erubescen-tem demissis in terram oculis. sciebat enim iam ob quod duceretur. At nos infidentes, alius aliam in pelagi partē fluctibus redimus. O beatum zephyrum, qui talia viderit. Verumtamen ego gryphes, & Elephantes, & nigros homines conspiciam.

MORTVI DIALOGI.

DIOGENIS. & POLLVCIS.

DIOGENES.

Pollux, commēdo tibi, postquam celerrime ad superos redieris (tuū ē em̄ arbitror reuiviscere cras) sicubi videris Menippum canem, inuenies vero ipsum Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceō, contendentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis ad eum: Quoniam tibi menippe iubet Diogenes. Si tibi satis terrena deriseris, vt venias huc, multo amplius habiturus quod irrideas. Alibi equidem in ambiguo tibi adhuc est, cuiusmodi risus sit, & certe multum hoc. Quis enim omnino agnoscat ea quæ sunt in vita? Hic vero non quiesces a constanti risu, quemadmodū ego nunc. Et maxime, vbi videas diuites, satrapas, &

Notantur impudentes, Hoies appellati ut canis

[illegible]

neben in Form

πορῶνους οὕτως ταπεινούς, καὶ ἀσήμερος, ἐν μόνῃ οἰκίᾳ
 γῆς διαγίνωσκοντες, καὶ ὅτι μαλακοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰ-
 σι, μεμνημένοι τῶν αἰῶν, ταῦτα λέγει αὐτοῖς, καὶ προσέτι ἐκ
 πλησάμενον τὴν πῆραν ἡκέρυ δερμάτων τὴν πολλῶν, καὶ εἰ-
 ποὺ εὐροῖς τῇ τριόδῳ ἐκάτης δέξωνον κείμενον, ἢ ὡς ἔν
 καδασίου, ἢ τὴν τοῦτο. Π. ἀλλ' ἀπαγγέλω ταῦ-
 τὰ ὅτι Διόγενες, ὁ ὅπως δὲ εἶδ' ὡς ἀριστὰ, ὁ ποῖος τις ἐστὶ τῆ
 ὄψης. Δ. γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχωρ πολὺ
 θυρόν, ἀσάντι ἀνέμῳ ἀναπτεώτατον, καὶ ταῖς ἐπίπτου-
 χαις τῶν ῥακίῳ ποικίλον, γελᾷ δ' αἶ, καὶ τὰ πολλὰ τῆ
 ἀλαζονείας τούτους φιλοσόφους, ἐπισκώπτει.
 Π. ῥάδ' οὐκ εὐρεῖς ἀπὸ γε τούτων. Δ. βονλα καὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντεῖλοναί, τι τοῦ φιλοσόφους.
 Π. λέγει, οὐ βαρεὺς γὰρ οὐδὲ τῶτο. Δ. τὸ μὲν, ὅ-
 λον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγυᾷ ληροῖσι, καὶ περὶ τῶν
 ὅλων ἐρίσσι, καὶ κερὰτα φησὶν ἀλλήλοισι, καὶ κρόκοις
 λουεῖ ποιοῦσι, καὶ ταῦτα ἀποραῖν ἐρωτᾷ δι' ἀσκήσου, τὸν
 νοῦν. Π. ἀλλ' ἐπεὶ ἀμαθὴ καὶ ἀπαιδεύτη ἐῖναι φησὶν,
 κατηχεσθῆναι τῆς σοφίας αὐτῶν. Δ. σὺ δὲ οἰμώζεις
 αὐτοῖς παρ' ἐμὸν λέγει. Π. καὶ ταῦτα ὅτι Διόγενες ἀ-
 παγγέλω. Δ. τοῖς ὅλοις τοῖς δὲ ὅφις τὰς τοῦ πολυεύ-
 κιον, ἀπαγγέλει ταῦτα παρ' ἡμῶν, τί ὅμως αἰοῖ τὴν εὐσέ-
 φυλάττεται τῇ δὲ τιμωρῶσθαι αὐτοὺς, λογιζομένοι τοὺς
 τεκνοὺς καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοισι σωτίζοντες, οὐκ χρῆ-
 να ὀβολοὶ ἔχοντας ἡκέρυ μετ' ὀλίγοις. Π. εἰρηκεται
 καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους. Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε,
 ἢ ἰσχυροῖς λέγει, μεγάλῳ τε ὡς κορινθίῳ, καὶ δαμοζένῳ
 ὡς παλαιῇ, οὐ παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ ἑσθὴν κομῆ, ἢ οὔτε ἰα χροῖα

Tyrus id est Vindicta. Tyrus per malum iudiciorum et differentiam hinc autem
Tyrus id est exultatio et fortitudo. differentia exultationis com-
affligere propriam sollicitudinem. Tyrus id est quod sit maior visus patrum
superiores proprias mediantes sepe mali iudici et apud tyrannos
fabula superbitur exultatio TOKOUS.

Et pergentes exiit. Viram defestantes appellarunt. Tunc
 a. Tunc. Spario. per ratio. seductio. in. satis. nos. deat.
 munus. fr. simile. Viram. qui. efficit. ut. quod. et.
 pariat. remus. fac. minus.

tyrannos sic deiectos, & neutiquam insignes, ex solo eius
latu cognitos, & quàm molles & degeneres sint recorda-
tes eorum quæ sunt apud superos. Hæc illi prædica. pro
inde vt impleta pera veniat lupino multo, & alicubi re-
perta in triuio hecatæ coena apposita, aut ouum ex pur-
gatione/vel quid huiuscemodi. p. Sed renunciabo hæc
o Diogenes. quo pacto autem agnouero eum maxime?
qualis nam vultu est? d. Vetulus, caluus, laceram ve-
stem habens multo aditu, omni vento peruiam, & super-
ne plicas panniculorum quàm plurimum. Ridet vero sem-
per, & frequenter arrogantes philosophos obseruat p. Fa-
cile eum fuerit inuenire apud illos. d. Velis & ad illos
ipsum referre mandati quippiam philosophos. p. Dic, nō
molestum enim hoc est. d. Hoc quidem: vt in totū tē-
perent sibi ab allegatione nugarum / & ab omni verborū
pugna, quæ cornua generant illis mutuo, crocodilos q; fa-
ciunt, & hæc dubia inquirunt, cum de hoc doceat sensus
p. At me indoctum & rudem esse dicent / accusantem
sapientiam eorum. d. Tu verò plorare ipsis à me
manda. p. Et hæc Diogenes renuntiabo. d. Di-
uites verò amicissime Pollux, affare hisce à me verbis,
Quid o vani aurum amatis? Quid verò excruciatīs vos-
ipsum, computantes vsuram, & talentum super talenta
addentes: quibus necesse est vnum obolum habentes, ve-
nire post pusillum? p. Dicam & talia ad illos?
DIOGENES. Verum tamen & formosis, & præualia-
dis dic Megillo, Corintho, & bamoxeno luctatori, quo
nam apud nos, neque flaua coma, aut faciei venustas

*alludit ad præsentem transactionis cū dicit q obolum
olent affici nonnumbris meistris immenso plurali pronuntiat addere
tribum numero singularis. postea: epiphetai xai xaxta
ποσσ. φειροvs.*

*Sed minimis
Vita crastina
Vixit Hodie.*

*o τοις τοις xai
THY OTTY I
qualis est ore*

*Proculina argum
ta dicta sunt xai
ep. xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai*

*Nota est fides
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai*

*Nota est fides
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai*

*Nota est fides
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai
xai xai xai*

τορ...
compromittunt ab iudis
h. equalis et tunc
Hortor precor...

Εκλευσθαι...
λελυσθαι...
λελυσθαι...
λελυσθαι...

δικτεία...
δικο...
δικο...

χμεινους...
ονος...
ναος...
αμινος...
αμινος...

εφνοδα...
αφ...
αφ...

παιροικου...
παιροικου...
παιροικου...

βιω...
βιω...
βιω...

compromittunt...
substantia ab aoristo...
et imperativum...

ΔΙΑ. Λ ΟΥΝΟΙ

ἢ μέλανα ὄμματα, ἐρῶνμα ἐπὶ τῇ προσώπῳ ἐτὶ ἐστίν.
ἢ νεύρα εὐτόνα, ἢ ὦμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μὴ καὶ
νιφασί, κροσσὶ γυμνὰ τοῦ καλλοῦ. Π. οὐ χαλεπὸν οὐ
δὲ τὰντα ἐπεὶ πρὸς τοὺς καλοῦς, καὶ ἰσχυροῦς.

Δ. καὶ τοῖς πενκσίρῳ δόκω, πολλοὶ δὲ ἴσι καὶ ἀχθο
πενόι (ω) πρᾶγματι, καὶ ἀκτεῖρουτε, σὺν ἀπορίᾳ, λέγε
μὴτε δακρυῖν, μὴτε ὀμνῶν, δακρυῖν μὲν, τὸ ἐπὶ τὰ
σοτήρια, καὶ ὁτιοῦνται τοὺς ἐκείνους, οὐδὲν ἄμει
νονε αὐτῶν, καὶ δακρυῖν αἰμονίᾳ δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δὲ
κεῖ, πρὸς ἐμὸν ἐπιτιμησὸν λέγων ἐκ λελύσθαι αὐτοῦ.

Π. μὴ δὲ μὲν Διόγενες, περὶ δακρυῖν αἰμονίᾳ λέγε, οὐ γὰρ
νέζομαι γε, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφῆσα, ἀπαγγεῖλω.

Δ. ἔα σμερτὸν τοῦς ἐπεί σοι Δοκῆ, σὺ δὲ οἷς προῖσιν,
ἀπὸ ἐνεγκαι παρ' ἐμὸν τοὺς λόγους.

ΠΛΟΝΤΩΝΟΣ. ἢ κατὰ Μενίππου. ΚΡΟΙΣΟΣ.

οὐ φερόμεν δὲ πλόντων, Μενίππου τοῦτον δὲ κινῶ πα
ροικουῖν, ὥστε ἢ ἐκείνον ποι κατὰ στήσιν, ἢ ἡμῶς μετοικῆ
σμερτεῖς ἑτέρου τόπου. ΠΛΟΝΤΩ. ἢ τίς ἐμῶς δὲ
νὸν ἐφαρκεταὶ ὁ Μενέκροσ ὡς; Κ. ἐπεὶ δὲ ἡμῶς οὐ μὴ
ζομεν καὶ σμερμεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἀνὰ μὲν αὐτῶν
αὐτοῖς τῇ γενεᾷ, ἀφ' ἀνάπαλος δὲ οὐ πολλὰς τρυφῆς, εἰ
γὰρ δὲ τῶν δόκων ἐπιγεῖα. C. ἐξουδέν, ἀνδραποδῆ
καὶ καθαρά, καὶ ἡμῶς ἀποκαλῶμεν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὁδὸν ἐπιτα
ραττε ἡμῶν τὰς οἰμώγας, καὶ ὁδὸς αὐτῆρος ἐστὶ
πλόντων. τί τὰντα φασὶν ὦ Μενίππε;

Μενίπ. ἀλλήθ' ὦ πλόντων, μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς
καὶ ὀλεθροῦς οὐκ, οἷς οὐκ ἀπεχρῆσε βιώναι κακῶς,
ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἐτὶ μεμνηταὶ καὶ περιέχοντα

*καλεσται dicuntur viri qui a nobis fragrosi hic complexitur
hoc quoniam tubiamus. verum illuminant
canem utrumque sunt fluxat.*

DIA. LVCIANI.

Fo. lxiij.

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adsunt, non
nerui robusti, aut humeri validi, sed omnia quæ de nobis
dicuntur / vnus est puluis, caput nudum forma. P. Nō
graue, neque hæc mihi fuerit dicere ad formosos / & viri
bus prestantes. D. Et pauperibus o spartane, (multi
enim sunt dolore affecti in rebus / & miseri ob egestatē) dic
ne lachrymentur: nec eiulent: narrando quam hic habitu
ri sint equalitatē & q̄ visuri sint diuites nihil meliores ip
sis. Et lacedæmonijs tuis talia (si visum fuerit) à me di
cens, ex cruciatu liberaueris ipsos. P. nihil o dīo, de lace
demonijs dic. non enim accipiā. Quæ verò ad alios di
xisti, renuntiabo. D. Dimittimus hæc tuæ coniecturæ.
tu verò illis prædica: refer que mihi eorum sermones.

PLUTONIS. VEL ADVERSUS MENIPPVM.

C R O E S.

Non ferimus o pluto, menippum hunc canem, cohabitā
tem, quapropter aut illum aliud colloca, aut nos commi
grabimus in alium locum: P. Quid nobis molesti fa
ciat paris conditionis mortuus? C. Postquam nos in
fletum prorumpimus, & gemimus, illorum recordantes
que sursum sunt midas quidē tanti auri, sardanapal⁹ vero
multijugē voluptatis, porro ego thesaurorum, irridet ille
semper & exprobrat, mancipia & scelestos nos cognomi
nās, interdū vero & cātans, cōturbat nobis fletū. Deniq;
omnino molestus est. P. Quid hæc de te dicunt menippe
m. Vere o pluto, odio namq; ipsos degeneres & pernicio
sos existentes, quibus non profuit viuere perperam, ve
rum & morientes recordantur, mentēque concipiunt

q̄ ij

*Rubor vultus
hic complexitur
verum illuminant
canem utrumque
sunt fluxat.
floratibus
puluis o umbra
sumus.
pauperibus
finit dno grania
parulisse olera
ait tullius. Sene
intem se et pau
peratent.
Uergili
Et metris et male
suada sumus ex
turpis egestas.
Abeyandis
hic tacite volat lau
demonios my cupi
tatem impetij qui
libertate vitarum anit
ere malus mlti q̄
saud formitate hodi
inter...*

*Paris condi
ostenditur isoteria
quid inferos.*

*Corpora capta ma
im dicto micipm.*

[illegible]

quæ sunt in vita. Gaudeo ergo molestiis afficiens eos. P.
Sed non oportet. tristantur enim non paruis rebus orbat.
M. Et tu stulte agis Pluto, suffragium præbens talibus su-
spirijs. P. Nequaquam. haud enim velim seditionem mouere
inter vos. M. Atqui o flagitiosissimi Lydorū, Phrygū
& Assyriorum, sic dinoscite: quod mihi non detur quies,
quo enim iueritis molestiis afficiēs & occinēs: sequar vos
irridendo. C. Heccine contumelia? M. Non sed il-
la cōtumelia est quā ipsi vobis fecistis, adorari vos dignū
iudicantes & à liberis viris delicias capiētes, mortisq; om-
nino nō recordantes, ita q; deflete omnia illa nunquā quie-
turi. C. Multas Dijs boni, & magnas possedi o-
pes. M. Quantum vero ego auri? S. Quantas
ego voluptates? ME. Euge, sic facite, dolorēque affer-
te vobis ipsis, veruntamen ego verbum hoc, agnosce te ip-
sum, sapius obijciens, cantabo vobis, decet nanque tali-
bus suspirijs adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi, & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos quidem Trophonie, & Amphiloche, mortui cū
sitis nescio quo nam modo tēplis donati extiteritis, vates
que videamini, vani denique homines deos vos esse arbi-
trentur. T. Quid igitur nobis imputandum fuerit, si p-
inscitiā illi talia de mortuis opinantur? M. Verūtame-
hæc nō fuissent opinati nisi & vos cū viueretis, eiusmodi
portēta ostēdissetis, tanquā futurorū pscij, & pdicere po-
tētes interrogātibus. T. Menippe, Amphiloche certe hic
nouit quomodo ipsi respondendū sit pro se. Ceterum ego

*Tres nationes
Lydon et molit
abundantes.*

*Liberis
Virus intelligit
signantes cū
dicit a liberis
viris*

*Uel est miseris
ingere sa que
faciunt redup-
vati non possunt*

ΔΙΑΛΟΓΙΚΑΝΟΥ

ἤρωε εἰ μὴ, καὶ μὴ τεύομαι ἢ τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ, σὺ δὲ
 εἰσὶν οὐκ ἐπίδωκ' ἡμῖν κενὸν λεβαστὸν τὸ παρὰ πᾶσι, οὐ γὰρ
 ἐπίσταντες σὺ τούτοις. Μ. τί φησὶ εἰ μὴ ἐξ λεβαστῶν
 γὰρ παρέλθω, καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὁδόναις, γελοιῶς μά-
 ζαμ' ἢ τὰ μ' χερσὶν ἔχω, ἐσέρπυσω διὰ τῆς στομίου τὰς
 πένου οὐκ ἐξ τῶ σπλάχνου, οὐκ ἂν ἐδ' ὠνάμην εἰδέναι, ὅτι
 νεκρὸς εἰώσω πᾶσι ἡμῖν, μὴ τῇ γοητείᾳ διαφέρω, ἀλλὰ
 πρὸς οὐ μὴ τῆς, τί δὲ ὁ ἤρωε ἐστὶν; ἀγνοῶ. Τ. ΕΞ
 ἀνδρῶν ποῦ τι, ἢ οὐ θεοῦ σωζέτο; Μ. ὁ μὴτε αἰδρῶ-
 πορ εἰ μὴ ὡς φησὶ μὴτε θεοῦ, καὶ δύναμφάτερον ἐστὶ, νῦν οὖν
 πού σου τὸ θεοῦ ἐκενο ἡμίτομον ἀπελήληθε; Τ.
 χρᾶν μὲν ὡς γὰρ βοιωτῖα. Μ. ὁκ' οἷός τ' ὡς
 νε, ὅτι καὶ λέγεται, ὅτι μὴ τοι ὅλος εἰνέκρος, ἀκρίβως δὲ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ, καὶ καλλιόχημιδ' α. ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.

σὺ δὲ ὡς καλλιόχημιδ' α, ὡς ἀπέθανες; ἐγὼ μὴ γάρ, ὅτι
 παρὰ σὶ τ' ὡς Δανίου, πλέω τῇ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπε-
 πνίγην, οἷσθαι, παρῆς γὰρ ἀποθνήσκον τί μοι. Κ.
 παρῶν ὡς ζηνόφαντες, τὸ Δ' ἐμὸν παρὰ δ' ὅσον τι ἐγένετο, οἷ-
 σθα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πτοιοδωρὸν τὸν γέροντα. Ζ.
 τὸν ἄτεκνον τὸν πλῆστον, ὡς σὲ τὰ πολλὰ ἡίδεαι συνόντα;
 Κ. ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ εὐδραπέυω, ὑπισχνόν μιν τ' ἐπὶ
 ἐμοί, τεθνήξουσιν, ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐξ μῆκιστον ἐπεγί-
 νετο, καὶ ὅπως τὸν τι θανόντα γέροντα ἐξῆ, ἐπίτομόντινα ὁδὸν
 ἐπὶ τὸν κλῆρον ὁξενέρον, παρὰ μιν γὰρ φάρμακον, ἀνέ-
 πασσα τὸν οἶνοχόρον, ἐπεσθ' αὖ τάχιστα ὁ πτοιοδωρὸς αὐτῆς
 ση πῖναι, πῖναι δ' ἐπιπικρὸς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα,
 εἰτοιμοῦν ἔχον αὐτὸ, καὶ ἐπὶ δ' ὄναι αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ ποιεῖν,

herus sum? vaticinorq; si quis descenderit ad me. Tu vero videris non adijisse Lebadiam omnino. alioquin non incredulus esses rebus illis. **M.** Quid ais? nisi Lebadiam fuisset profectus, amictus linteis, ridicule offam manibus gestans, irrepsisset per angustum aditum in specum, nequaquam fieri potuisset, ut viderem quod mortuus es, perinde atque nos, sola prestigiatura differens: sed per diuinandi artem. Quid tandem est heros? non enim intelligo. **T.** Ex homine quiddam & deo compositum. **M.** quod neq; homo sit (vt ais) neq; deus, verum pariter vtrumq;. Nunc igitur quo tua diuina illa dimidia pars recessit? **T.** Oracula reddit meñ. in Lebaida. **M.** Haud scio Trophonie quid dicas. quandoquidem totus es mortuus, vt ego plane video.

ZENOPHANTAE & CALLIDEMIDAE. zeno. Tu Callidemides, quo nam modo interijsti? Nam quod ego parasitus existens diuine / immodice me ingurgitans prefocatus sim, tu quidē nosti. aderas enim mihi morienti. **C.** Aderam zenophantes verū mihi inopinatum quiddam accidit. Nosti equidē & tu Ptoeodorum senem. **Z.** Orbū illū diuitē, cui te assidue videbā commorantem? **C.** Illū ipsum semper colēs captabā. promittēs mihi fore, vt in rē meā quāprimū moreretur. verū cū ea res in longissimū pferret, videlicet vltra trithonios annos sene viuentē, cōpēdiariā quādā viā ad hereditatē perueniēdi inueni. Si quē emēdo venenū, persuasi pocillatori, vt simul atq; Ptoeodorus posceret bibere (bibit autē plixi⁹) p̄senti⁹ iijceret i calicē paratū hñdo qđ porrigeret illi qđ si fecisset

λευθέρον ἔπαυσά μιν ἀφίστην αὐτόν. Ζ. τί οὖν ἐγένετο; πάνν γάρ τι παρὰ δόξον ἔρῃ ἔοικας.

Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο ἦδ' ἡ δ' μερικαίης κοῆς κύλικας ἐτοίμους ἔχων πλὴν μὲν ἔρῃ πτοιοδῶρ πλὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, πλὴν δ' ἑτέραν ἐμοί, σφαλεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, πτοιοδῶρ δὲ τὰ ἀφάρμακτορ ἐπέδωκεν, ἔπειτα δ' μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλ' ἐκτάδην ἐκείμην, ὑπεβολιμαῖος αὐτ' ἐκείνου νεκρός, τί τοιοτέλας ὦ Ζηνόφαντες; καὶ μὲν οὐκ ἔδει γὰρ ἐταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν. Ζ. ἀστῆα γὰρ ὦ καλλιθέμειδ' ἡ πέπονθας. ὁ γέγωνν δὲ τί πρὸς ταῦτα; Κ. πρῶτον μὲν ὑπετάδην πρὸς τὸ αἰφνίδιον, ἔπειτα συνείδομαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλασθαι αὐτὸς διότι ὁ νοσοχόος ἐργασαι. Ζ. πολλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ πλὴν ἐπίτομον ἐχρῶν τραπεζῇ ἦκε γὰρ αὐτοὶ διὰ τοῦ λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

Κινήμων, καὶ Δαμνίππου. ΚΝΗΜΩΝ.

τοῦτο ἐκείνο τὸ φησὶ παροιμίας, ὁ νεβρός τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανακτῆς ὦ Κινήμων; Κ. συνδάνη ὅ, τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιν καταλέλοιπα, κατασοφίσθεις ὁ ἄλλος, οὐδὲ βουλόμην ἄρ' μάλιστα σχῆν τὰ μὰ παρὰ λιπῶν. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο;

Κ. ἐρμόλαον τὸν πάνν πολούσιον ἀτεκνον ὄντα, ἐξερῆσεν ἐπὶ θανάτῳ καὶ κῆνθ' οὐκ ἀκοῶς πλὴν θεραπείαν προσέειπε, εἰδὼς Δῆμον καὶ σοφόν, τοῦτ' εἶναι, θεσθαὶ διαθήκας εἰς τὸ φανερόν, ὃν αἱ ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰ μὰ πάντα, ὡς καὶ κῆνθ' ἐκλώσθη καὶ τὰ αὐτὰ πράξῃ.

Δ. τί οὖν Δῆ ἐκῆνθ'; Κ. ὅ, τι μὲν οὖν αὐτὸς ἐνέ-

manumittendum à me, iureiurando affirmabam illum.
 z. Quid igitur accidit? nam valde inopinatum quid-
 dam narraturus mihi videris. C. Posteaquam nunc
 loti venissemus: duo iam puer pocula parata habebat: al-
 terum Ptœodoro, habens venenum: alterum vero mihi.
 Errat autem nescio quomodo, mihi venenum, Ptœodo-
 ro innoxium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val-
 de porrectim sternebar, supposititium illius loco funus.
 Cur hæc rides zenophanta? Atqui non conuenit amicū
 virum irridere. z. Lepide p̄fecto Callidemides ti-
 bi res euenit. Senex vero quid ad hæc? C. Primum
 quidem conturbatum est ad subitum casum. Deinde in-
 telligens, puto quod acciderat, risit & ipse huiusmodi quæ-
 pocillator fecerat. z. Verum enimvero, neq; te ad cōpē-
 dium hoc oportuit diuertere. venisset enim tibi per vul-
 gatā viam quod fuisset tutius & si paulo serius extitisset.

CNEMONIS. & DAMNIPPI. Cnemon.

Hoc illud est quod vulgo dici solet: hinnulus leonem.
 d. Quid conquereris Cnemon? C. Interrogas quid
 conquerar? Hæredem p̄ter animi sententiam reliqui:
 astu delusus miser: quos volebam maxime habere: bo-
 nis meis relictis. DAMNIPPVS. Quidnam istuc
 euenit? C. Hermolaum illum valde diuitem, orbū,
 captabam: inseruiens imminente morte. neque ille gra-
 uatim officium admisit meum. Visum vero erat mihi
 cōsultū esse, si proferrē testamentū in publicū: in quo illi
 reliquisssem res meas omnes, vt & ille me imitaret, idē q;
 faceret. d. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

ἤρξατο αὖτε ἑαυτὸν διαθήκαις οὐκ οἶδ' αἶ, ἐγὼ γὰρ αὖτ' ἀφ' ἡμῶν
 πῶς θάνατον, τοῦ τέγου μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἐρμόλα-
 ος ἔχει τὰ μακρότεραις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκυστρον τοῦ Δε-
 λέατι συγκατασπᾶσθαι. Δ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸν σὲ πῶς ἀλίστα, ὥστε σόφισμα καὶ σ' αὐτοῦ σωτέθεικα.
 Κ. ἔοικα, διμῶζω τοῖς γούρῳ.

ΣΙΜΩΝ. καὶ πολυστράτου. ΣΙΜΩΝΟΣ.

ἦκερ ποτὲ ὦ πολυστράτε καὶ σὺ παρ' ἡμῶν, ἔτη, οἷ-
 μαι, οὐ πολὺ ἀποδιδόντα ἢ ἑκάτῳ βεβιωκώς. Π.

ὅκτω ἐπὶ τοῖς ἐννεήκοντα ὦ Σίμουλε. Σ. πῶς δὲ τὰ
 μετ' ἐμὲ τὰ ἄλλα ἐβίωσθαι ἰσχύοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβδό-
 μηκοντά σου ὄντα ἀπέθανον.

Π. ὑπερήφισα, εἰ καὶ σοὶ παρὰ δόξαν τὸ τοιοῦτον. Σ.

παρὰ δόξαν, εἰ γέρωμ' ἐγώ, καὶ ἀσθενής, ἀτεκνός τε προσέτι,
 ἦδ' ἐσθλὰ τοῖς ἐν τοῖς βίω ἐβύνασο. Π. δὲ μὲν πρῶ-
 τος ἅπαντα ἐβύναμην, ἐπὶ καὶ παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοί,
 καὶ γυναῖκες ἀβροτάται, καὶ μῦτρα, καὶ οἶνος ἀνδρῶν μίας,
 καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν σικελίᾳ. ΣΙΜΩΝ.

καὶ νῦν τὰ ἐγὼ γὰρ σε πάνυ φειδόμενον ἢ πιστάμην.
 πολυστρά. ἀλλ' ὑπέρβει μοι ὦ γενναῖε παῖ, ἄλλων τὰς
 γὰρ θά, καὶ ἑωθέρι μὲν εὐθύς, ἐπὶ δὲ νύκτας ἐφοίτων μάλα πολ-
 λοί μετὰ δὲ πάντοτε μοι Δῶρα προσήδετο ἅπαντα χόθην
 ἐδινῆς κάλλιστα. Σ. ἐπύραινῃσας ὦ πολυστράτε μετ'
 ἐμῇ. Π. οὐκ, ἀλλ' ἐραστὰς ἔχον μεθύουσιν. Σ. ἐγέ-
 λαα, ἐραστὰς, σὺν τηλικούτοις ὡς οὐδ' οὐδ' αἶ, τέτταρας ἔχωμι
 πολυστράτ. ὅνδρα, τοὺς ἀρίστους γε πᾶσι ἐν τῇ πόλει, καὶ
 γέροντά με, καὶ φαλακρόν, ὡς οὐδ' ὄντα, καὶ λευκῶντα προσέτι,

scripserit suo testamento, ignoro. Cæterum ego subito è
vita sublatum sum: tecto me opprimente, & nunc hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamum cū
esca pariter conuulsisset. D. Non solum hoc, sed & te
ipsum piscatorē simul abstulit. Ita q; technā istā in caput
tuū struxeras. C. Apparet sic factū. deploro iō q; istuc.

SIMYLI, ac POLYSTRATI. Simylus.

Venisti tandem Polystrate, & tu ad nos, annos (vt puto)
haud multo pauciores centum quum vixeris. POLY.

Octo supra nonaginta, simyle. SIMYLVS. Qui
nam post me vixisti triginta annos? Ego enim fere te se-
ptuagenario existente, periij. P. Quam suauissime,

& si tibi inopinatum hoc esse videatur. S. Inopinatum
certe: si vetulo tibi, inualido que, insuper & orbo, iucun-
dum esse quicquam in vita potuerit. P. Principio om-

nia poteram. Denique & pueri formosi aderant multi.
tum mulieres nitidissimæ, vnguenta, vinum, fragrans,
mensæ postremo lautiores sicutis. SIM. Noua hæc
sunt. nam ego te apprime parum credebam. POLI.

At scatebant mihi vir præclare, ex alijs opes. Tum di-
luculo protinus ad fores meas veniebant quàm plurimi,
simul que ex omnium rerum genere mihi dona affere-
bant, quæ vbiuis terrarum habentur pulcherrima. S.

Num regnum gessisti Polystrate post me? POLYSTR.

Minime. sed amātes habui innumeros. S. Nō possum
nō ridere. Tu ne amātes? tātus natu quum esses, dētes.

iiij. vix habens. P. Per Iouē optimates eorū habebā qui
fuerūt i ciuitate, etiā senex, calu⁹, vt vides, & isuplippiēs,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερῴοντο θεραπείοντες, καὶ μακάριος ἦν
αὐτῶν, ὅντινα ἄν καὶ μόνον προσέβλεψα. Σ.

μὴ καὶ σὺ τίνα ὥσπερ ὁ φάωρ πλὴν Αφροδίτης ἐκ Χίου
Δισπόρθευσας, εἰτά σοι εὐξαμύνω, ἔδοκε νέον εἶναι καὶ κα-
λὸν δ' ἐν ὑπαρχῇ, καὶ ἀξίεραστος. Π. εὐκὲς ἀλλὰ τοῖς
τῷ ὡμῶν, περιπόρητος ἦν. Σ. ἀνίγματα λέγεις.

Π. καὶ μὴν πρόδηλός γε δ' ἔρω, οὐ τοσὶ πολλὰ ὡμ, ὁ περὶ
τῶν ἀτέκνων καὶ πλουσίων γέροντας. Σ. νῦν

μανθάνω σου τὸ κάλλος ὡς θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τὴν χρυσῆν
Αφροδίτην ἦν. Π. ἀτὰρ ὡς σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐρα-

στῶν ἀπαλέλκυνκα, μονονουχὶ προσκυνούμεν, ὑπ' αὐτῶν
καὶ ἐθρυπτομὴν δὲ πολλὰ καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
ἐνίοτε, οἱ δὲ ἐμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν
τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ. τέλει δ' οὐκ ὥς ἐκεί-
θεν, περὶ τῶν κτημάτων. Π. ἐς τὸ φανερόν μὲν ἐ-

καστόν αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφασκεν, ὃ δ' ἐπι-
στεύετε, καὶ καλακρυτικώτερον παρ' ἐκείνου ἔαυτον, ἄλ-
λας δὲ τὰς ἀληθεῖς Διαθήκας, ἐκείνας ἔχω κατέλιπον,
οἰμώξην ἅπασιν φάσας. Σ. τίνα δ' αὖτε τελευταῖαι κλη-

ρονόμον ἔσχωρ; ἢ που τιὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;

Π. οὐ μαδί', ἀλλὰ νεώτερόν τινα ἢ μερακίῳ τῶν
ῥακίῳ φρονέειν. Σ. ἀμφὶ πόσα ἔτη ὡς πολὺ στρατεῖ;

Π. σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑικοσι. Σ. ἦδ' ἡ μανθάνω ἅ-
τινά σοι ἐκείνος ἐχαρίζετο. Π. πολλὰ ἀλλὰ πολὺ ἐκεί-

νων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βαρβαρος ἦν καὶ ὅλε-
θρος ὢν ἦδ' ἡ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι θέραινοντο, ἐκείνῳ
τοῖν κληρονομῶντί μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδασι ἀ-
ριθμεῖται, ὑπερῴον μὲν τὸ γένος καὶ βαρβαρίζων.

cæcutiēs'q; ac naribus muccosis, inseruientes. deniq; beatus erat ex ipsis quęcunq; etiā solum aspexissem. s. Nūquid & tu quendā vt phaon ille, Venerem ex Chio transuexisti, quę deinde tibi optanti dederit vt iuuenis esses. ac formosus denuo fieres/amabilis'q;? P. Haūd quāq; sed talis existens, vt dixi, supra modū amabilis erā, s. Enigmata narras. P. Atqui notissimus est amor ille, in multis existens, erga orbos ac diuites senes. s. Nūc primū disco, vnde tibi forma profecta fuerit vir egregie, nimirū ab aurea illa Venere. P. Verumtamen simyle, non modicas ab amātib; utilitates tuli, propemodū etiā adorat' ab ipsis. Porro illudebā illis etiā sepius excludens nōnullos eorū interdum. verū illi tū decertabant: ac mutuo sese præferebāt apud me quadā ambitione. s. Tādē vero de tuis quid statuisti facultatibus? P. In propatulo qdē vnū quęq; ipsorū heredem me relicturū dicebā. quod vbi crederent illi, obsequentiorē se quis'q; eorum exhibebat. alteras autem veras testamenti tabulas habens: illas reliqui, in quibus plorare omnes iussi. s. Quem vero extreme pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? P. Non per Iouem, sed nouitium quendam adulescētulorū formosum, phrygiū. s. Quot propemodū annos agebat. P. Ferme viginti. s. Iam intelligo cuiusmodi te ille obsequijs demeruerit. P. Attamen multo illis dignior, qui hæres esset, etiam si Barbarus erat ac perditus, quem iam ipsi etiam optimates colunt captantes. Is igitur hæres extitit mihi: & nunc inter patritios numeratur: subraſo mento, Barbaro'que cultu ac lingua.

κόδρου δὲ εὐγενέσεις, καὶ Νιρέως καλλίωρ, καὶ ὁδυσσεὺς
σωετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ. οὐ μοι μέλει, καὶ σα-
τηγησάτω ῥῆ ἐλλάδ'· εἰδοκῆ, ἐκῆνοι δὲ μὴ κληρονομεί-
τωσαν μόνον.

κράτης. καὶ Διογένης.

ΚΡΑΤΗΣ.

Μοίριχον τὸν παλόνσιον ἐγίνωσκες ὡς Διογένης· τὸν
πάνυ παλόνσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς ὁλκάδας
ἔχοντα, δυνάμενος Ἀριστέας παλόνσιος καὶ αὐτὸς ὦρ, τὸ δὲ
μεικρόν ἐκῆνο ἐβόησε ἐπιλέγειν, ἢ μὲν ἀνάει, ἢ ἐγώ σε. Δ.
τίνας, ἔνεκα ὡς κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; ΚΡΑΤ. το
κλήρου, ἔνεκα ἐκάπερος ἡλικιωτάι ὄντες, καὶ τὰς Διαθήκας
ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστέα μόν' ὁ Μοίριχος εἰ προα-
ποθῆνοι, Δεσπότην ἀφείδε ἦν αὐτοῦ πάντων. Μοίριχον
δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ παρόαθλοισι αὐτοῖς, ταῦτα μὲν ἐγγρά-
πτο. οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολα-
κῆα, καὶ οἱ μάντιες, εἴτε ἀπὸ ἧν ἄστρον τεκμαιρόμενοι
τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ πῶν ὀνειράτων, ὡς γε χαλδαίων παλαιῶν
ἀλλὰ καὶ ὁ Πύρριος αὐτὸς ἄρτι μόν' Ἀριστῆ παρῆχε τὸ
κράτος, ἄρτι δὲ Μοίριχ'· καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ
παιτομ, νῦν δ' ἐκῆνον ἔρριπεν, Διογ. τί οὖν παρῆκε ἐγένε-
το ὡς κράτης ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κ. ἀμφω πεθνήσκει ἐπὶ
μῆρας ἡμέρας, οἱ δὲ κλήροι ἐς εὐνόμιον καὶ ὁρσασυκλέα περιήλ-
θον, ἀμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους,
οὕτω γενέσθαι ταῦτα, Διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶν ἐς
Κίρρα, καταμέσσω τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες ὧρ
Ἰάπυγι, ἀνετράπησαν. Δ. εὖ ἐποίησαν, ἡμεῖς δὲ ὁπότε
ἐν ὧρ βίω ἡμεῖς, ὁυδὲμ τοιοῦτον ἐνενοῦμεν πρὶ ἀλλήλων,

quin Codro generosiorē, nireo formosiorē, & Vlyſſe prudentiorē eum eſſe prædicant. s. Non mihi admodum curæ eſt, etiam ſi imperet toti græciæ, vbi libeat illi modo non potiantur hæreditate.

CRATES. & DIOGENIS.

Crates.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui vltra modum diues erat, ex Corintho profectus/multas naues onuſtas mercibus poſſidens, cuius conſobrinus Ariſteas ipſe quoque diues Homericum illud ſolebat in ore habere. Aut me confice, aut ego tete. DIOGENES. Cuius rei gratia Crates, captabant ſe mutuo? CRATES.

Hæreditatis cauſa, vtrique æquales quū eſſent. & teſtamenta in publicum propoſuerant. Ariſtean quidē moerichus, ſi prior moreretur, dominū reliquit rerum ſuarū omnium. moerichū verò Ariſteas, ſi prius decederet è vita ipſa. Hæc ſiquidē cōſcripta erāt. Illi verò captabāt ſe mutuo, alter alterū ſuperare cōtēdēs adulationē. Porro vates ſiue ex aſtris cōiectātes futurū, ſiue ex ſomnijs, quēadmodū Chaldei faciūt, quin & Pythius ipſe nūc Ariſtean fore victorē, nunc moerichū pronūciabat, & trutina modo ad hunc, modo ad illū ſe inclinabat. D. Quid igitur tādē euenit crates? nā audire eſt opere præciū. C. Ambomorui ſunt i vna die. ceterū hereditates ad eunomiū & thraſyclē deuenerūt, ābos illi cognatos exñtes, ne vnq̃ aliqd prædicētib⁹ vatib⁹/ q̃ videlicet futura eſſent talia. nauigātes em̃ ex ſiciōe i cirrhā, i medio curſu vadū ex obliq̃ i cīdētes, orto Iapyge eo depulſi ſunt. D. recte factū, nos verò aliqn̄, dū i vita eram⁹, nihil tale cogitabam⁹ alter de altero

οὔτε πώποτε ἐυζάμην Ἀντισθένην ἀποθανόντα, ὥς κληρονομήσαιμι φησὶ βακτηρίᾳς αὐτοῦ, εἴχην δὲ πάνυ κάστερα ἐκ κοτίνου ποικισάμενος, οὔτε οἷμα, σὺ δὲ κράτης, ἐπεθύμεις κληρονομῆναι ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖνον, ὅτι πλὴν πήραρ χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσιν.

Κ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἐδίδες, ἀλλ' οὐδὲ σοὶ δὲ Διόγενες, ἀγὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένους ἐκληρονομήσας, καὶ ἐγὼ, σοὺ πολλὰ μείζων καὶ σεμνότερα φησὶ περὶ ὧν ἀρχῆς.

Δ. τίνα ταῦτα φησὶ; Κ. σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. νῆ Δία, μέμνημαι τοιοῦτον διαδέξασθαι τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένους, καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπὼν. Κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουσιν ἢ τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐδεράσσειν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἐβλεπομ.

Δ. εἰκότως, οὐ γὰρ εἴχοι ἐνθα λείξαντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, δι' ἐξυγκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαρδὰ ἢ βαλαντίων, ὥστε εἴποτε καὶ ἐμβάλλῃ τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν ἐνδὺς, καὶ διέρρηξεν, τοι πυθμένος στέγην οὐ διασπασμένου, οἷόν τι πᾶσιν χουσίρῃαι τοι Δαναοῦ αὐταὶ παρθένοι ἐς τὸν πετρυνημένον πῖνον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνου καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κ. οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἔχουσι κομίζοντες, καὶ τοιοῦτον ἄχρητον πορθόμεως.

Ἀλεξάνδρου. Ἀντίβου. Μίνως, καὶ Σκηπίων.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Εμὲ δὲ προκεκρίσθαι σου ὦ λίβυ, ἀμείνων γὰρ εἰμι.

ΑΝ. οὐ μινουν, ἀλλ' ἐμε. ΑΛ. οὐκοῦν ὁ Μίνως Δικαστὴς

neque vnquam optabam, Antisthenes vt moreretur: quo hereditate accederet mihi illius bacul⁹. habuit vero egregie validum, oleaginū, à se factū. Neque opinor Crates, tu desyderabas successionem me mortuo, rerum mearū: puta doli/ ac peræ, pro uiatico duos lupinos habentis. C. Neque enim mihi his rebus opus erat, sed nec tibi Diogenes. quę enim ad rem pertinebāt: quęq; tu Antistheni succedens accepisti, & ego: tibi multo potiora atq; splendidiora sunt, q̃ vel persarū imperiū. D. Quenā hęc sunt quę ais? C. Sapiētiā dico sufficientiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. D. Per Iouē, memini illarū me fuisse successorē opū post Antisthenē: tibiq; etiā longe maiores reliquisse. C. Verū tamē alij aspernabant huiusmodi possessiones: nec quisq̃ captabat nos ob spē potiū de hereditatis: sed ad aurū omnes itēdebāt oculos. D. Haud iniuria. nō em̃ habuerūt vbi adciperēt hęc à nobis tradita, rimosi ob delicias velut marcida receptacula. quapropter si qñ immittat quis in eo sapiētiā/ libertatē/ aut veritatē: elabit protinus: atq; perstillat: fundo retinere nō valēte. Cuiusmodi quiddā accidit panaī filiabus, in pertusum doliū haustam aquam importātibus, quū tamē aurū dentibus ac vnguib; omniumq; conatu seruarent. C. Igitur non possi debimus etiā hic nostras opes: at illi obolū veniētes portant solum, & hunc ne vltius quidē q̃ ad portitorem.

Alexandri. Annibalīs. Minois. Scipionis.

ALEXANDER.

Me oportet præponi tibi Libice. melior enim sum. AN.
Nonequidem: sed me. ALEXA. Igitur minos iudi-

τω. Μ. τίνας δ' ἔστε; ΑΔ. οὗτος μὲν Αννίβας
ὁ καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Αλέξανδρος ὁ φιλίππου. Μ. νῆ
Δία, ἀμφοτέροι ἐνδοξοὶ γὰρ ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις;
ΑΔΕΞΑΝΔ. περὶ προεδρίας, φησὶ γὰρ οὗτος ὅτι
μείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαν
τες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνου, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν ὅν
πρὸ ἐμοῦ, φημὶ Διενεγκῆν τὰ πολέμια.

Μ. οὐκοῦν ὅν μερὲς ἐκάπερος εἰπάτω, σὺ δὲ πρῶτος ὁ λί
βυς λέγε. ΑΝ. — ἐμὲ μὲν τούτο ὧ μίνως ὠνάμην, ὅτι
ὅν τὰντα καὶ πῶν ἐλλάδα φωνῶν ἐξέμαθον, ὥστε οὐ δὲ
ταύτην παλὸν οὗτος ἐνέγκαιτό μου, φημὶ δὲ τούτους μάλι
στα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν εἶς ἀρχῆς ὄντες, ὅ
μως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν, δάωαμιντε περὶ
βαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς, ἐγὼ γοῶν μετ' ἐλί
γων ἐξομήσαρ ἐς πῶν Ἰβηρία, τὸ πρῶτον ὑπαρχος ὢν
τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἡζώδων ἄριστος, κρηδεῖς καὶ τούτῃ
κελτίβηρας εἶλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα τῶν εὐπερίων,
καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν ἡριδανὸν ἅπαν
τας κατέδραμον, καὶ διαστάτους ἐποίησα τοσαύτας, πό
λεας, καὶ πῶν, πεδὺν ἰταλίαν ἐχερυσάμην, καὶ μέχρι
ὅν προαστείων τῆς περὶ χούσης πόλεως ἦλθον, καὶ τοσού
τους ἀπέκτεινα μῖα, ἡμέρας, ὥστε τοὺς Δακτυλίους αὐτῶν
μεδ' ἱμνοῖς ἀπὸ μετ' ἔσσαι, ὅτι τοὺς ποταμούς γεφυρώσαι νε
κροῖς, καὶ τὰντα πάντα ἐπραξα ὅντε Αμμωνος υἱὸς ὀνομα
σόμενος, ὅντε θεὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μη
τρὸς Διεξίον, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγοῖς
τε τοῖς σωετατάτοις ἀντεξετάζομενος, καὶ στρατιώταις
τοῖς μαχιμωτάτοις συμπολεκόμην, ὅν μηδ' οὐ καὶ

cet. M. Quinam estis? A L. Hic quidem Annibal cartaginensis: ego vero Alexander filius philippi. M. Per Iouem, gloriosi vtrique. sed, circa quod vobis est contentio? A L. De praestantia, dicit enim hic meliorem se fuisse ducem exercitus: ego vero quemadmodum omnes sciunt. Neque hoc solum, sed omnes quasi qui praecesserunt me / affirmo mihi cedere in re militari. M. Igitur in parte, vterque dicat. tu verò primus Libyce dic. A N. Vnum quidem hoc minus me iuuat: quòd hic quoque graecum sermonem perdidici: quapropter neque in hoc plus ille tollat lucrum me. Aio autem illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab initio existentes / tamen ad magna euasere à se ipsis: potentiamque adciipientes / & digni visi sunt principatu. Ego igitur cum paucis adpulsi ad Iberiam: primum primas existens fratri / maximas ad res gerendas iudicabar optimus. Proinde & Celtiberos cepei. Gallos deuici Hesperiae. magnos montes transmigraui, quæ circum Eridanum sunt omnia transcurri: vastationem feci eorum quæ illic erant: vrbes / & planam Italiam subiugauì, vsque ad suburbia preeminentis ciuitatis (Romæ) veni. Tantos deinde occidi vna die vt anuli ipsorum modiis mensurati sint. Postremo fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hæc omnia gessi nec Ammonis filius nominatus, neque deum me esse ex composito prædicans, vel in somnia matris narrans, sed hominem plane me esse confitens, ducibus sapientissimis comparatus, & militibus pugnandi arte clarissimis congregiens.

Non medos &
f ij

ἄρμενίους ὑποφeyγοντας περὶ Διώνειρτινα, καὶ τοῦ
 μήσαντι παραδιδόντας ἐνθὺ πλὴν νικῶν, Ἀλέξανδρος δὲ
 πατρώων ἀρχὴν παραλαβὼν, ἠνέχετο καὶ παρὰ πολλὸν ἔξε-
 τανεν, χρῆσάμενος τῇ τῆς τύχης ἐρμῇ, ἐπεὶ δ' οὐκ ἐνίκησέ
 τε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκένον Δαρῖον, ἐν ἴσῳ γέ καὶ ἀρβή-
 λοις ἐκράτησεν, ἀποστὰς δ' αὖ πατρώων, προσκυρῖσθαι ἡ-
 ξίου καὶ Διαιτὰν πλὴν μηδὲ τὴν μετεδίδηκεν ἑαυτῷ, καὶ ἐ-
 μιαιφόνους ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ συσιλάμ-
 βανεν ἐπὶ θανάτῳ, ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπίσης τῆς πατρίδος,
 καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στῶ-
 λῳ ἐπιπλευσάντων τῆς Διῶνης, ταχέως ὑπήκουσα, ἰδίῳ
 τὴν ἐλαυτὸν παρέσχωρ, καὶ καταδικασθεὶς ἠνεγκά. εὐγυν-
 μόνως τὸ πρᾶγμα, καὶ τὰν τ' ἐσραζα βάρεβας ὦν, καὶ ἀ-
 πέδευτο παλδίας τῆς ἑλληνικῆς. οὔτε οὔτε ὁμηρον ὥς περ
 οὐτ' ἐραφώδου, οὔτε ὑπὸ ἀριστοτέλει τοῦ σοφιστῆ παι-
 δευθεὶς, μόνη δὲ τῇ φυτῇ ἀγαθῇ χρῆσάμενος, ταῦτά ἐστιν,
 ἃ ἐγὼ Ἀλέξανδρος ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων,
 οὐ τοσί διότι Διὰ θέματι πλὴν κεφαλῷ διεδίδετο, μακροὺς
 σιμὸν ἴσως, καὶ ταῦτα σεμνὰ, οὐ μὴν Διὰ τοῦ ἀμείνων
 Δοξίην ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός τῇ γνώμῃ πλέ-
 ον ἢ περὶ τυχῇ κεχρημένον. ΜΙ. ὁ μὲν εἰρηκεν οὐκ
 ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς λίβω ἐκός ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ σύ δὲ
 ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φησὶς. ΑΔ. ἐχρῶ μὲν ὦ
 μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασυῖ, ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη
 διδάξαί σε οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς. οἷος δὲ οὐτ' ἄλλος
 ἐγένετο, ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα. ὅς
 νεῖ ὦν ἐτι, παρελθὼν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, καὶ πλὴν ἀρχὴν
 τεταραγμένῳ κατέσχωρ, καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenios fugientes priusq̃ sequatur quispiam & auden-
ti tradentes statim victoriam. Alexander vero patriū
regnum adceptum illud admodum ampliavit: vsus for-
tunæ impetu. Postquam verò vicit miserū illum dariū
inisso & arbilos deuicit: recedens à patrio more, adorari
se passus, & modum viuendi medorum consequutus/in-
teremit in conuiuio amicos, & auxiliari eis conatus in
morte. Ego vero dominatus sum æqualiter patriæ. Et
postquam reuocabar è prælio, magna classe traiiciens
in Libyam / continuo parui, & priuatum hominem me
exhibui, damnatus quetuli æquanimiter rem ipsam.

Atque hæc feci Barbarus existens, & expers disciplinæ
græcanicæ, neque Homerum quemadmodum ille edidi-
ci, neque sub Aristotele præceptore sum eruditus sed so-
la natura optima vsus sum.

Hæc sunt, quibus ego me Alexandro meliorem prædico
Si vero est pulchrior, quia diademate caput ornauerit:
macedonibus quidem similis, quibus hæc venerāda sunt.
non tamen propter hæc melior videbitur generoso duce,
viro consilio magis quàm fortuna vso. MINOS.

Hic quidem, dixit non ingenerosam orationem, neque
vt Libycum decuit. Tu vero Alexander, quid ad hæc
diciſ?

ALEXANDER.

Oportuit quidem d
Minos, nihil ad hominem sic confidentem responde-
re. Satis enim fama ostendit tibi qualis ego sim rex:
cuiusmodi vero hic latro fuerit. Tamen vide si in par
illū vicerim qui iuuenis quū adhuc essem aggressus sum
res: & regnum perturbatum obtinui. Interfectoris patris

μετ' ἡλθον, καταφοβήσας τὴν ἐλλάδα τῇ θηβαίων ἀπω-
 λείᾳ, στρατογός ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μα-
 κεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἀρχερὶ πόσων ὁ πα-
 τὴρ κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γλῶσσαν, καὶ δα-
 νόμῳ ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσῃμι, ὀλίγους ἄ-
 γων, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπίτε τρανὴν ἐκράτησα
 μεγάλη μάχην, καὶ τὴν λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ-
 γίαν, καὶ ἔθλω τὰ ἐν ποσίμαί χερσὶ μου, ἡλθον, ἐπί-
 σόμ' εὐδα δαρεῖσθ' ὑπέμενε, μυριάδας πολλάς στρατοῦ
 ἄγων, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧ μίνω, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους ὑμῖν
 νεκροὺς ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ καίετο μετὰ, φησὶ παῦ ὁ πορθμεύς,
 μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδὶός δια-
 πηξάμενους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι, καὶ τανύ-
 τα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων, καὶ τιτρώσκεσθαι
 ἄξιόν, καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δὲ τὰ ἐν ἀρβήλοισι διη-
 γήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι μέχρισ' ἰνδῶν ἡλθον, καὶ τὸν ὠκεας
 νόμ' ὄρον ἐποικασάμην πῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐ-
 τῶν ἱλιν, καὶ πῶρον ἐχειρῶσάμην, καὶ σκνῆσας δὲ οὐκ ἐν-
 κατοφρονήτους ἀνδρας, ὑπερβὰς τὸν πόντον ἐνίκησα με-
 γάλῃ ἵππομαχίᾳ, καὶ τοὺς φίλους ἔν' ἐποίησα, καὶ ἐ-
 χθρὸν ἡμυράμην, εἰ δὲ καὶ δεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνδρά-
 ποῖς, συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος ἧν πρᾶγ-
 μάτων, καὶ τοιοῦτόν τι πιστέυσαντες περὶ ἐμοῦ,
 τὸ δ' οὖν τελευτᾶν ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον,
 οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὦν παρὰ περσίαν, τῷ βίβυνῳ
 κατὰ περ ἄξιον ἢ πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα,
 ὥς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν οἷον, οὐκ ἴσχυι,

ultus sum. Terrui græciam / thebarum subuersione:
 dux'que illis præpositus / indignum putauī, macedonum
 me regno cōtēptū esse, sed cupidus imperandi vltra hoc
 quod pater reliquerat: totam sperans terram: & molestū
 putans / si non omnibus imperarem. paucos ducens / su-
 stulī in Asiam: & apud granium vici magna pugna: Ly-
 diam capiens, Ioniam, & phrygiam. Et omnino quæ
 transierim semper subiugans / veni ad ipsum ission vbi
 parius expectabat: infinitum exercitum ducens.
 Et ab eo tempore ò minos, vos scitis quantos vobis mor-
 in vna die miserim.

Dicit igitur portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc
 scapham, sed ligna multa adiungens / multos ipsorum trās-
 uexisse. Et hæc quidem feci ipse periculis expositis / &
 vulnerari non timens. Et vt non quæ in tyro / neque in
 arbilis narrem, sed & vsque ad Indos veni: atque Ocea-
 num mei terminum feci regni, ac elephantes eorum coe-
 pi: porrum'que subegi: & scythas non aspernandos vi-
 ros.

Transiens deinde tanaïm / vici magna, equestri pugna,
 Amicis benefeci: & de inimicis ultus sum.

Quod si & deus visus sum hominibus, digni venia sunt,
 præ magnitudine rerum tale quippiam credentes de me.
 Igitur tandem ego regno potitus moriebar.

Hic verò Annibal, in exilio fuit apud perusiam, Bithy-
 nium.

Quæadmodū decuit in p̄bissimū & crudelissimū hoīem
 Quod vero vici Italos, omitto dicere, qm̄ non virtute

ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ λόγοις, νόμιμον δὲ ἢ προφανές οὐδὲν, ἐπεὶ δ' ἐμοὶ ὠνεΐσθη πλὴν τρυφῶν, ἐκλελῆσθαι μοι δοκεῖ, διὰ τοιοῦτον καπνὸν, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοὺς πολλέ μου καίρου, ὃ δ' αὖμαςιορ καθήκοντα παρῶν, ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξα, ἐπὶ πλὴν ἔω μάλλον ὠρμησά, τί ἄρ' μέγα ἐπραξα, ἰταλίας ἀναιμωτὶ λαβὼν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέχρι γαλιείων ὑπαγόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀξιόματα ἐδόξε μοι ἐκθῆναι, ὑποπτήσσοντα ἡδὲ καὶ δεσπότην ὁμολογούντα εἰρηκκα, σὺ δὲ ὦ μίνωρ, Δίκαζε, ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ τάντα.

Σ. μὴ πρότερον ἢ καὶ ἐμοὶ ἀκούσῃς. Μ. τίς γὰρ εἰ ὦ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν εἶς; Τ. ἰταλιώτης σκηπῶν στρατηγὸς ὁ καθ' ἑλῶν καρχηδόνος, καὶ κρατήσας λιβύων μεγάλας μάχαις. Μ. τί οὖν καὶ σὺ εἶς;

Σ. Αλέξανδρου μὲν ἥττωμαι εἶναι, τοῦ δ' Αινίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίδωξα νικῆσας αὐτὸν, καὶ φυγῆν καταναγκάσας ἀτίμως, πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὗτος, ὃς πρὸς Αλέξανδρον ἄμιλλᾷται, ὦ οὐ δὲ σκηπῶν ἐγὼ δυνεκηκῶς αὐτόν, παρὰ βάλαισθαι ἀξιῶ. Μ. νῆ Δί' εὐγνώμονα φῆς ὦ σκηπῶν, ὥστε πρῶτον μὲν κεκρίσθαι Αλέξανδρος, μετ' αὐτόν δὲ σὺ, εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Αινίβας, οὐ δὲ οὗτος ἐνκαταφρόνητος ὦν.

Διογένηος καὶ Αλέξανδρου.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

τί τοιοῦτον ὦ Αλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥστε ἡμεῖς ἅπαντες; Α. ὁρᾷς ὦ Διόγενε; οὐ παρὰ δόξος δὲ εἰ ἀνθρώπος ὦν ἀπέθανον.

Διογ. οὐκοῦν ὁ Αμμων ἐφενόετο, λέγων ἑαυτὸν σε εἶναι υἱόν, σὺ δὲ φιλίππου ἄρα ἦσθας; Αλέ. φιλίππου

sed malicia, & perfidia, ac verbis id egit, iusti vero nec memor vnquā. Verū quoniā mihi probro dedit delicias, obliuisci mihi videtur, qualia admisiit in Capua, mulieribus deditus, & belli tempore mirabilis ille vir ijs inserviebat. Ego vero (quum parua quę in occidente gessi videantur) ad orientē magis impulissē, & quid magni effecissem, Italiā incruētus accipiens / & Lybiā: vsque ad Gades imperans! Sed indigna visa sunt mihi illa: formidantia me nunc & dominum confitentia, dixi. Tu vero ò mihi nos iudica. sufficientia enim ex multis hæc sunt.

s c. Non priusquā & me audias. M. Quis tu es optime vir, aut unde: vt cum his contendas? s c.

italus Scipio, dux aduersus Carthaginem, & deuincens Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu contendis? s c. Alexandro quidem præstare: ipsiq; Annibali melior esse, qui persequens vicium, ac fugere compulsi ignominiose. Quomodo igitur non erubescit ille, qui ante Alexandrum certat, cui neque ego Scipio, qui eum deuici, me comparari dignum puto. M. Per Iouē, recta dicis ò Scipio. Quapropter primus quidem Alexāder, post ipsū vero tu, deinde (si visum fuerit) tertius Annibal sit, neque ille spernendus existens.

DIOGENIS. & ALEXANDRI: Diogenes.

Quid hoc rei est Alexander? Ita ne & tu mortuus es perinde atque nos omnes? A. Vides Diogenes nimirū. Minime tamē admirandū est, si homo existens mortuus sim. D. Igit̃ ammō ille Iupiter mētiebat̃, dicēs te suū esse filiū. An ṽo philippo p̃re ppugnat⁹ eras? A. Philippo

Διλάδῃ δὲ οὐ γὰρ ἄρ' ἔτεθνήκειν Ἀμμωνίου. Δ. καὶ
 μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὁμοίᾳ ἐλέγοντο, Δράκοντα
 ὀμιλεῖν αὐτῇ καὶ βλέπεσθαι ὅν τῇ ἐννῇ, ἔπειτα οὕτω σε τεχνῆ-
 ναι, τὸν δὲ φίλιππον ὄζα πατὴρ σῶσαι, οἰόμενον πατέρας σε
 εἶναι. Α. καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σὺ, καὶ δὲ ὄρω,
 ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ οὔτε οἱ ᾧ Ἀμμωνίῳ προσφη-
 ταὶ ἐλέγον. Δ. ἀλλὰ τὸ φειδύσας αὐτῶν οὐκ ἄχρη-
 σόμην, ὡς Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο, πολλοὶ
 γὰρ ὑπέπτης σὺν, θεοὶ εἶναι σε νομίζοντες, ἅτῳ εἰ πέμποι-
 τίνι τῷ τοσάντῳ ἀρχὴν καπαλέλοιπας. Α. οὐκ οἶδ' ὡς
 Διόγενες οὐ γὰρ ἐφθασας ἐπισκεψαί τι πρὶ ἅπα-
 ρτος, ἢ τοῦτο μόνον ὅτι ἀποθνήσκων περδίκηκα τὸν Δαπύλιον
 ἐπέδωκα, πλὴν ἄλλὰ τί γε λάξ ὡς Διόγενες. Δ.
 τί γὰρ ἄλλοι ἀνεμνήσθην, οἷα ἐποίησ' ἡ ἑλλάς, ἅρτί σε πα-
 ρελκόμενα τῶν ἀρχῶν κολακεύοντες, καὶ προστάντων ἀερό-
 μνοι καὶ στρατήγοι ἐπὶ τοῖς βασιλεύουσιν, ἐνίοι δὲ καὶ τοῖς
 Δωδεκάθεοις προστιθέντες, καὶ νεῶς οἰκοδομοῦντες, καὶ
 θύοντες ὡς Δράκοντες ὑπὸ ἄλλ' ἐπεμοί, πρὸς σε διμακεδόν-
 νες ἐδίαψαμ. Α. ἔτι ὅν βαβυλῶνι κῆμαι τρίτῳ ταύ-
 τῳ ἡμέρα, ὑπὸ σελήνῃ δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπάσπιστος, ἦν
 ποτε ἄγ. γῆ σχολῶν ἀπὸ τῶν πορνεύων τῶν ὅν ποσὶν, ἐξ
 Αἰγυπτίου ἀπαγαγὼν μεθ' αὐτὸν ἐκείως γενοίμην, εἰς τῶν
 Αἰγυπτίων δεῶν. Δ. μὴ γελάσῃς, ὡς Ἀλέξανδρε,
 ὄρω καὶ ὅν ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα ἄννου-
 βιν ἢ ὅσιν γενέσθαι, πλὴν ἄλλὰ πάντα μὴν ὡς δειώτατη, μὴ
 ἐλπίσῃς, οὐ γὰρ θέμις ἀνελθῆναι τινὰ τῶν ἀπ᾽ Διαπλευσάν-
 των τῶν λίμνῶν, καὶ ἐξ τὸν εἰσωτῆ Σομίῳ παρὶ λθόντων, οὐ
 γὰρ ἀμελεῖς ὁ Αἰακός, οὐ δὲ ὁ Κέρβερος, εὐκαταφρόνητος.

haud dubie. nō enim obiissem Ammonis filius existens. D.
 Atqui de Olympiade cōsimilia dicebātur. puta draconē
 cōgressum fuisse cum ea, vīsum'q; in cubiculo. deinde sic
 ex eo te peperisse. porro philippū errare, credentem se pa-
 trē tibi esse. A. Atego quoq; hęc audierā vt tu: nunc ve-
 ro video, quoniam nihil sani mater / neque Ammonij va-
 tes dixerunt. D. Attamen mendacium ipsorum non in-
 utile tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi enim me-
 tuebant te, deum esse credentes. Sed dic mihi, cui nam
 ingens illud imperium reliquisti? A. Ignoro diome-
 des, non enim (cum preuentus essem subita morte) statui
 quicq; de hoc præter hoc vnū. q. moriens perdicce anulū
 tradidi. Sed quid rides Diogenes. D. Quid enim aliud
 agam? An meministi quid fecerint græci, nuper arrepto
 imperio adulantes: & ob hoc eligentes te ducem aduersus
 barbaros, aliqui proinde duodecim dijs addiderunt, pha-
 na ædificauerunt: sacrificantes tibi tanquam draconis fi-
 lio? Sed dic mihi, vbi te macedones sepelierunt? A.
 Etiamdū in Babylone iaceo tertium iam diem. Porro
 promittit ptolomeus ille satelles meus, si quando detur
 ocium à tumultibus rerum, qui instant, ægyptum se de-
 portaturum me / vt sepeliar illic: vnus'que fiam ex dijs
 ægyptijs. D. Quomodo non rideam Alexander, vi-
 dens & in inferno adhuc te desipientem, sperantem'que
 fore, vt Anubis / aut Osiris fias? Verum hæc o diuinissi-
 me, ne speres. non enim fas est reuertī quempiam / qui se
 mel transmiserit paludem, & in hiatū specus descenderit.
 non enim negligens est æacus, neq; Cerberus cōtēnēdus.

ἐκείνη δὲ ἠδ' ἔως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεται ὁ πότμος
 ἂν νοήσῃς, ὅσῳ ἐνδεμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν ἀφίξαι, σω-
 ματοφύλακα, καὶ ὑπασπιστὴν, καὶ στρατάρχη, καὶ χρυ-
 σὸν ποσούτομ, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ βαβυλῶνα, καὶ
 βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμῶν, καὶ δώζων, ὅτι
 ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδεμνύοντα νίαν λευκὴν τῇ
 κεφαλῇ, πορφυρίδα ἐμπεπορημνύον, οὐ λυθεῖ τανύτα
 σε ὑπὸ πλὴν μνήμων ἴονταί τι δ' ἀκρύβης ὧ μάταια· οὐ δὲ
 τανύτα σε ὁ σοφὸς ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ οἴσθαι βαί-
 βωτα εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης·

Α

σοφὸς· ἀπάντων ἐκείνων κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν, ἐ-
 μέμονον ἔασον τὰ ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἠιτῆσε
 παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέσελλεν, ὥς δὲ κατεχρήτο μου τῇ περὶ
 παιδείαν φιλοτιμίᾳ, ὥς περὶ κατέχρητό μου τῇ περὶ
 τοῦ κάλλους, ὥς ὅτι τοῦτο μέγιστον ἄγαθόν, ἄρτι δὲ τὰς
 πράξεις ὅτι τὸν πολυτόμ, καὶ γὰρ αὖ ὅτι τοῦ δ' ἀγαθὸν ἠγῶ
 εἶναι, ὥς μὴ ἀισχύοιτο ὅτι αὐτὸς λαμβάνωμ, γόνης ὧ διό
 γενεῆς ἀνθρώπου ὅτι τεχνίτης, πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπο-
 λαυκὰ αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυθεῖσθαι ὥς ἐπὶ μεγίστοις
 ἀγαθοῖς ὅτι κατηρησμένης μικρῶν γε ἐμπροσθεν.

Δ' ἀλλ' οἴσθαι ὅτι δρᾷσθαι ἄχρητον σοι τῆς λύπης ὑπο-
 ρήσομαι, ἐπεὶ ἐν ταῦθ' ἀγε ἐλλέβορος οὐ φύνεται, σὺ δὲ καὶ
 τὸ Λήθης ὕδωρ χανόνον ἐπιπασάμενος πῶς, καὶ εὐδίας
 πῶς καὶ πολλὰς, αὐτὸν γὰρ ἂν παύσῃ ἐπὶ τοῖς ἀριστοτέ-
 λους ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος, ὅτι γὰρ καὶ κλείτομ ἐκείνο ὄρω, καὶ
 καλλίστην, καὶ ἄλλους πολλὰς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας ὥς διασ-
 πᾶσθαι καὶ ἀμνύνειν τὸ σε, ὥς εἰδέναι αὐτοῦς ὥστε τῇ
 ἐτέρᾳ, σὺ τανύτην βάδιζε, ὅτι πῶς πολλὰς, ὥς ἐφύω,

Illud vero iucunde admodum velim discere abs te, quomodo feras quoties in mentē venit, quanta felicitate in terra derelicta, huc accesseris. puta corporis custodibus, satellitibus, ac ducibus, tū auro tanto, ad hæc populis qui te adorabāt. præterea Babilone, Bactris, immanibus illis beluis, dignitate, gloria. Deinde quæ eminebas cōspicu⁹, dū vetereris reuinctus amiculo cādido caput, purpura circūamictus. Nūquid discutiāt hæc te immemoriā subeuntia. Quid fles stulte? Nū hæc te sapiens Aristoteles docuit, ne putes firma esse quæ pendent à fortuna? A. Sapiens? omnium ille quum sit adulatorum perditissimus. Me solum sine quæso Aristotelis facta scire, quàm multa petierit à me pro quibus mittendis scripserit. deinde quomodo abusus sit mea doctrina ambitione, colens simul ac laudans nunc ob formā, tanquam & ipsa pars sit summi boni, nūc ob res gestas, atque opes. Nam post & has inter bona putabat collocanda. ne vitio sibi verteretur, quū & ipse eas adciperet. Præstigiosus ò Diogenes plane homo, & fraudulentus. Verum illud fructus tuli ex ipsius sapientia, quæ nunc excrucior vt de maximis bonis quæ tu commemorasti paulo ante. D. At nū scis quid facies? remediū enim tibi molestiæ ostendam. Quandoquidem hic veratrum non nascitur, tu Lethæi fluminis aquam abundanter attrahens bibe, iterum quæ bibe, ac sæpius, sic quæ desine de illis, Aristotelis bonis discruciarī. Sed & Clitū illū video ac Callisthenē aliosque multos ad te rapti se mouētes, quæ discrepāt atque puniāt, ob ea quæ cōmisisti quodā in illos. quare in alterā te hanc ripā conferas, & bibe crebrius, vt dixi.

ΜΟΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΤΙ ΚΛΑΪΕΣ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ; ἢ ΤΙ ΣΕ ΑΥΤὸΝ ὁ ΔΙΩΞΕΙ ΕΠὶ Τῇ ΛΙΜΝῃ
Εἰστώε; Τ. ὍΤΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑ ὑΠὸ Τῷ ΔΙΨΩΕ.

Μ. ΟὐΤΩΣ ἈΓΓΕΛΕΙ, ὥΣ ΜΗ ΕΠΙΚΝΥΦΑΣ ΠΙΣΤΗ, ἢ ΚΑὶ ΝΗ ΔΙΨΑ-
ΕΥΣΑΜΕΝΟΙ ΚΟΙΛῃ Τῇ ΧΕΡΙ; Τ. ΟΥΔΕΡ ὉΦΕΛΟΣ Εἰ ΕΠΙΚΝΥ-
ΦΑΜΙ, ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὙΔΩΣ ΕΠΕΘ' ἈΜ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ἌΙΣΘΗΤΑΙ
ΜΕ ἢ Ρ ΔΕΠΟΤΕ ΚΑὶ ἈΡΥΣΩΜΑΙ, ΚΑὶ ΠΡΟΣΕΙΝΕΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, Οὐ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ἈΧΡΟΝ Τὸ ΧΘῆΛΟΣ, ΚΑὶ ΔΙΑ Τ' ΔΑΚΤΥΛΩΝ ΔΙΑΨ
ΕΥΕΜΙΔΟΥΚ ΔΙΔ', ὅΤΩΣ ἌΥΘΙΣ ΑΠΟΛΕΙΠΕ ΖΗΡᾶΜ ΠΛὺ ΧΘΕΡᾶΜΟΥ.

ΜΕΝΙΠ. ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑΣΧΕΣ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ἄΤΑΡ ΕἰΠΕ
ΜΟΙ, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑὶ ΔΕΚ ΤΟΥ ΠΙΘΕΜ, Οὐ γὰρ ΣΩΜΑ ἔΧΕΙ; ἈΛΛ' ΕΚΘΕΝΟ
ΜΗΝ ΕἴΝ ΛΥΘΙΑ ΠΑΤΕΡΑ ΠΤΑΙ, ὅΤΩΣ ΚΑὶ ΠΕΝΕΛΩ ΚΑὶ ΔΙΨΩ ΕἰΣ
ΝΑΤΟ. Σὺ ΔΕ ἢ ΨΥΧῇ, ὅΤΩΣ ἌΜ ΕἴΤΙ ἢ ΔΙΨΩΙΚΗΣ ἢ ΠΙΝΟΙΣ;

Τ. ΤΟΥΤ' ΑὐΤὸ ἢ ΚΟΛΑΣΙΣ ΕἴΣΤΙ, Τὸ ΔΙΨΩ ΜΕ ΠΛὺ ΨΥΧΛΩ
ὍΣ ΣΩΜΑ ΟΥΣΑΜ. Μ. ἈΛΛΑ ΤΟΤΟ ΜΟΝ ΟὐΤΩ ΠΙΣΕΥΣΟ-
ΜΩΝ, ΕΠΕΙ ΦΗΕ Ὡς ΔΙΨΑ ΚΟΛᾶΞΕΣΘΑΙ. ΤΙ Δ' ΟὐΝ ΣΟΙ Τὸ ΔΕΙΝΟΝ
ΕἴΣΤΑΙ; ΔΕΔΙΑΣ ΜΗ, ΕἴΝΔΕΙΑ Τῷ ΠΟΤΟΥ ΑΠΟΘΛΗΚΗΣ; ΟΥΧ' ὅΡΩ γὰρ
ἌΛΛΟΝ ΜΕΤὰ ΤΟΥΤΟΝ ἈΔΩΝ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΥΤΕΛΕΣΤΗΜ ΕἰΣ ΕΤΕ-
ΡΟΝ ΤΟΠΟΝ. ΤΑΝΤΑΛ. ὅΡΩΣ ΜΟΝ ΛΕΓΗΣ, ΚΑὶ ΤΟΤΟ

Δ' ΟὐΝ ΜΕΡΟΣ Πῆς ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠΙΘΥΜΕΝ ΠΙΘΕΜ ΜΗΔΕΜ ΔΕΘ-
ΜΑΝΟΝ. Μ. ΛΗΞΘΕ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ΚΑὶ ὥΣ ἈΛΗΘΩΣ ΠΟΤΟΥ ΔΕΙΣ-
ΘΑΙ ΔΟΚΕῖ; ἈΚΡΑΤΟΥ ΓΕ ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, ἢ ΔΙΑ, ὅΤΟΙΣ ΤὸΝ ΝΑΝΤΙΟΥ
ΤΟΙΣ ὑΠὸ Τῷ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΟΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΠΟΝΘΑΣ,
Οὐ Τὸ ὙΔΩΣ, ἈΛΛΑ ΠΛὺ ΔΙΨΑΜ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΩΣ. Τ. Οὐ ΔΕ

ΤὸΝ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ ΠΙΘΕΜ, ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΟΙ ΜΟ-
ΝΟΝ. Μ. ΝΑΞΕΘΕ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ὥΣ ΟὐΤΕ Σὺ, ΟὐΤΕ ἌΛΛΟΣ ΠΙΣ-
ΤΑΙ Τῷ ΝΕΚΡΩΝ, ἈΔ' ὙΝΑΤΟΝ γὰρ, ΤΟΙΣΤΟ Οὐ ΠΑΝΤΕΣ ὍΤΩΣ Σὺ ΕΚ
ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, ΔΙΨΩΣΙ Τῷ ὙΔΑΤΙ ΟΥΧ' ὑΠΟΜΩΝΤΟΣ,

MENIPPI. & TANTALI. Menippus.

Quid ciulas ò tantale? aut cur te ipsum mœrore afficis
 stagno imminens? T. Quoniam menippe enecor ob si-
 tim. M. Adeo ne piger es, vt nō pronus incūbens bibas:
 aut hauriens caua vola? T. Nihil vtilitatis consequor si
 procumbā. refugit enim aqua simul atque admoueri, me
 propi⁹ senserit. verū si quādo hausero: ac applicare conor
 ori: nō preuenio effluxū: rigans tantū summa labia: & in-
 ter digitos aqua elabitur. haud scio quomodo rursus relin-
 quit aridā manū mihi. M. Prodigiosum quiddā tibi ac-
 cidit tantale. verū dic mihi: quid opus est tibi bibere, cū
 nō habeas corpus? nā illud in Lydia sepultū est quod bi-
 bere ac sitire poterat. tu verò anima cū sis, quinā post hac
 sitire queas, aut bibere? T. Hoc ipsum supplicij quiddā
 est: vt sitim sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic
 esse credimus: qñquidē ais te siti excruciarī. verū quid tibi
 acerbi ob hoc accidet? Nū metuīs, ne inopia potus mo-
 riare? nō video enim alios intra hos inferos, nec mortem
 aliā, si hinc migraueris, quę tibi eueniat in alio loco. T.
 Recte quidem dicis. at hęc certe pars est supplicij: deside-
 rio angī bibendī, vbi nō opus sit. M. Desipīs tantale,
 & vere potu egere videris mero veratro. nā per Iouē,
 diuersum ab his qui à rabiosis canibus morsu lesi sunt pa-
 teris, qui non aquam / sed sitim horreas. T. Neque
 veratrum menippe recusauero bibere, si liceat mihi solū
 M. Confide tantale sic futurum: vt nec tu / nec alius quisq̃
 bibat mortuorū. ipossibile em̃ id quanq̃ nō oēs vt tu affi-
 ciantur hac poena vt sitiant aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΜ, ἢ ΚΑΛΑΙ ὧ ΕΡΜΗ; ΖΕΥΔΑΓΗΣΟΝ ΜΕ ΝΕ-
ΛΩ ὄντα. ΕΡΜ. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΝ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΠΛΩΝ
ΚΑΤ' ΕΚΘΕΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ ὧΣ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ, ΕΝΘΑ ΧΑΚΙΝ-
ΘΟΣ ΤΕ ΕΣΙ, ΚΑΙ Δ ΝΑΡΚΙΣΣΟ, ΚΑΙ ΝΙΡΕΥΕ, ΚΑΙ ΑΧΙΛΛΕΥΕ, ΚΑΙ
ΤΥΡΩ, ΚΑΙ ΒΛΕΝΚ, ΚΑΙ ΛΗΪΑ, ΚΑΙ ὅΛΩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΛΗ ΠΑΝ
ΤΑ. Μ. ΘΣΤΑ ΜΟΝΟΜ' ὄρω ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ Πῶ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
ὁΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ. Ε. ΚΑΙ ΜΩΝ ΕΚΘΕΝΑ ΑΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣΙΜ' ΟΙ
ΠΟΙΚΤΑΙ ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ ὅΣΑ, ὧΜ ΣΥ ΕΟΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙ.
Μ. ὍΜΩΣ ΠΩΝ ΒΛΕΝΩ ΜΟΙ ΔΕΞΟΜ', ΟΥ' ΓΑΡ ἄμ ΔΙΑΓΝΩΙΩ
ΕΓΩΓΕ. Ε. ΤΟΥΤ' ΕΠΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ἢ ΒΛΕΝΚ ΕΣΙΜ. Μ.
ΕΙΤΑ ΑΙ ΧΙΛΙΑΙ ΝῆΕΣ ΔΙΑ ΤΟΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΜ' ὅς ΑΠΑΣΗΣ
ΦΙ ΒΛΛΑΔ', ΚΑΙ ΤΟΣΟΝΤΙ ΕΠΕΣΟΜ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡ-
ΒΑΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΜ;
Ε. ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΙΔΕΣ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕΖΩΣΑΜ ΠΩΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΕΦΚΕ
ΓΑΡ ἄμ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΝΕΜΕΣΗΚΤΟΜ ΕΙΝΑΙ,

ΤΟΙῃ Δ' ἄμ ΦΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΩΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΛΓΕΑ ΠΑΣΧΕΙΜ
ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ἄνδρ' ΖΗΤΑ' ὄντα ΕΙΤΙΕ ΒΛΕΠΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΠΩΝ ΒΑΦΩΝ ΑΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΥΤΩ Δ' ὅΞΕΑ ΜΟΝ, ΤΟΙ ΑΥΘΕ ΚΑΙ
ΕΧΕ Τ' ΧΟΡΙΑΡ ΚΑΛΛΙΣΤΑ ΕΣΤΙΜ. Μ. ΟΥΚΟῦΝ ΤΟΤΟ ὧ
ΕΡΜΗ ΘΑΥΜΑΖΩ, ΕΙ, ΜΗ ΣΥΝΙΕΣΑΜ ΟΙ ΑΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ
ΟΥΤΩΣ ὀλιχρονίου, ΚΑΙ ΞΑΔ' ὡΣ ΑΠΑΝΘΩΝΤ' ὧ ΠΟΝΟΥΠΕΣ.
Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΜ ΣΟΙ, ὥΣΤΕ ΕΞ
ΠΙΛΕΖΑΜΕΝ ΤΟΤΟΜ ΕΝΘΑ ἄμ ΕΙΔΕΛΗΣ, ΚΕΙΣΟ ΚΑΤΑΒΑΛΩΜ
ΣΕ ΑΥΤΟΝ, ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ἄλλους ΝΕΚΡΟΥΣ ἦΔ' ΗΜΕΤΕΛΕΥΣΟΜΑΙ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὧ ΚΕΡΒΕΡΕ', ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΥ-
ΤΟΣ ὧΜ, ΕΙΠΕ ΜΑ ΠΡΟΣ ΠΩΝ ΣΤΥΓΟΕ', ΟΙ ἦμ ὅ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

MENIPPI. AC MERCVRII.

Menippus.

Vbi nam formosi illi sunt, aut formosæ ò Mercuri hospitem excipe me recens huc profectum. M.

Haud ocium est mihi Menippe. Verum istuc ipso loco respice dextror sum. Illic hyacinthus est, narcissus, nireus, achilles, tyro, helena, ac leda. Denique omnino quicquid est veterarum formarum omne. MEN.

Ossa solum video, & caluarias carnibus renudatas, similia proinde sunt omnia. M.

Atque hæc sunt quæ omnes poetæ mirantur, ossa videlicet quæ tu videris contemnere. MEN.

Attamen helenam mihi ostende. non enim dignosco ego. M.

Hæc caluaria helenæ est. MEN.

Et quidem mille naues ob hæc impletæ sunt, ex oibus græcis acto delectu, tantiq; confluxerunt græci ac barbari, tot de inde vrbes euerse sunt. M.

Cæterû, nō vidisti Menippe, viuam hæc mulierem. diceres enim sic & tu vitio dandū non esse: Pro tali muliere diu tollerare labores. Deniq; & flores arefactos si quis conspiciat, abijcientes colorem, deformes nimirum ipsos videri contingit. ijdem florentes ac detinētes colorē, speciosissimi sunt. MEN.

Igit hoc Mercuri demiror, si non intellexerūt græci, pro re vsque adeo momentanea, ac facile emarcescente, laborare. M.

Non vacat mihi Menippe philosophari tecum quare de lecto loco, vbi velis prosterne te ipsum, ego enim alias

vmbras habeo traducendas.

MENIPPI. & CERBERI.

Menippus.

O Cerbere, qñquidē tibi cognat⁹ sum, canis & ipse ex nīs, dic mihi per stygiā paludē, quomodo se habeat Socrates

ὅποτε κατῆι πρὸς ὑμᾶς; εἰκόες δέ, σε δεῶν ὄντα, μὴ ὑλά-
 κτῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπον ὡς φθέγγεσθαι ὅπου ἐθέ-
 λουσιν. **Κ.** πῶς ἔρωθερ μὲν ὧς μένιππε, πάντ' ἀπασιν
 εἰδοίκει ἄτρεπτον τῷ πρῶτον πρὸς ἰέναι, καὶ οὐ πάνυ διε-
 ναι τὸν θάνατον Διοκῶν, ἢ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω τ' σομίου
 ἐστῶσιν ἐθέλον, ἐπεὶ δὲ κατέκνυεν εἰσω χάσματος, ἢ εἰ-
 δεὶ τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐτι διαμέλλοντα αὐτὸν δ' αὖτ' ὡς
 νείω κατέσπασσά τοι ποδὶός ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε, τὰ
 αὐτοὺς παρὰ δ' ἰαώδ' ὕψετο, καὶ παντοῖ' ἐγένετο. **Μ.**
 οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος ἦν, ὅτι οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνεν
 τῶν πραγμάτων. **Κ.** οὐκ, ἀλλ' ἐπεὶ περ ἀναγκαῖον αὐτὸ
 εἶδεν, κατεθρασύνετο ὡς Διὶ θερ οὐκ ἄκωρ πεισόμενον ὅτι πάν-
 τως εἶδε παθεῖν, ὡς θαυμάζονται δι' ἑαταί, καὶ ὅλως περὶ
 πάντων γε τῶν τοιούτων εἰδῆν ἄρ' ἔχοιμι, ὥς τοι σομίου
 τολμηροὶ καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθερ ἐλεγχος ἀκριβής.
Μ. εἰ γὰρ Δε πῶς σοι κατεληλυθέναι εἰδοῖς;
Κ. μόνον ὧς μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογέ-
 νης πρόσον, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆετε, μὴ δ' ὠθούμε-
 νοι, ἀλλ' ἐβελονσίοι, γελῶντες, ὁμώξην παρὰ γαίαντες
 ἅπασιν.

Χάρωνος, καὶ μένιππου. **ΧΑΡΩΝ.**

Ἀπόδος ὧς κατάρτατε τὰ πορθημῖα. **Μ.** βόα εἰ τοιο-
 τοῖς ἡδίων ὧς Χάρων; **Κ.** ἀπόδ' ὅφημι, ἀνδ' ὦν σε διεπορ-
 θμευσάμεν. **Μ.** οὐκ ἂν λάβοις πρὸς τοι μὴ ἔχοντ'. **Κ.**
 ἔστι δὲ τις ὁβολὸς μὴ ἔχω; **Μ.** εἰ μὲν καὶ ἄλλός τις
 οὐκ εἶδ' αἰ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω. **Κ.** καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν
 πλούτωνα, ὧς μίαν, ἢ μὴ ἀποδ' ὧς. **Μ.** καὶ γὰρ τοῦ ζύλου

quando descendebat ad vos. Verisimile est autem, cum deus sis, non latrare solum: sed & humano more loqui quādo velis. C. Procul quum esset Menippe, omnibus apparuit interrito vultu accedere, & nō valde formidare mortem visus est, ac ostendere se talem illis qui extra specum stabant volens. Posteaquam verò despexit in hiatus: vidit que caliginem: & ego insuper contantē ipsum mordendo, aconito corripere pedes: quemadmodum infans eiulabat: suos que liberos deplorabat: omniformis factus. MENIPP. Igitur fucate sapiens homo erat: nec vere contemnebat res omnes. C. Haud vere. sed vbi necessitatem ipsi incūbere vidit, confidens fuit, quasi verò non inuitus passurus esset quod omnino opus erat eum pati. quo miraculo esset spectatoribus. quod omnino de omnibus istiusmodi viris dicere possum, vsque ad fauces specus audaces sunt ac viriles: atqui intus depræhenderis & pueros. M. Ego vero quinā tibi subijisse specū visus sum? C. Solus menippe, dignus genere apparuisti: & diogenes prior te: eo quod nō coacti subieritis, nec intrusi, sed vltronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

CHARONIS, & METIPPI. charon:

Redde ò perfide malum. MENIPPVS. Vociferare si isthuc tibi voluptati est? CHAR. Redde inquam pro eo quod te transuexi. MENIPPVS. Non accipies certe à non habente. CHAR. Est ne quispiā qui nec obolū habeat? M. Siquidē & alius quisquā sit haud scio, ego certe non habeo. CHAR. Atqui præfocabo te, per dītē, ò impurissime, nī reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξας Διαλύσω τὸ κρανίον. Χ. μάττω οὐκ ἔστι
 πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν; Μ. ὁ εἰς ἡμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ
 σοὶ ἀποδότης, ὅς με παρέδωκέ σοι. Εἰς. νῆ Δία, ὄναίμι,
 εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνασθαι τῶν νεκρῶν. Χ. οὐκ ἀπο-
 στήσομαι σὺν. Μ. τούτου γε ἕνεκα νεωλκήσας δ' ἔπει-
 θηφόρην παράμενε, πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;
 Χ. σὺ δ' οὐκ ἴδεις ὥς κομίζεμαι δέου; Μ. ἴδωμαι μὲν, οὐκ
 εἶχον δὲ, τί οὐκ ἐχρῆν δια τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;
 Χ. μόνος οὐκ ἀνυπόστης, προῖκα πέπλευκέναι. Μ. οὐ
 προῖκα ὦ βέλτιστε, καὶ γὰρ ἦν τλησά, καὶ τῆς κώπης ἐπε-
 λαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.
 Χ. οὐδὲν ταῖς ταῖς τὰς πορθεῖς, τὸν ὀβολὸν ἀποδου-
 ναίσεις Δεῖ, οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι. Μ. οὐκοῦν ἀ-
 πάγαγέ με αὐτὸς ἐς τὸν βίον. Χ. χαίρειν λέγεις, ἵνα ὦ
 πλεονέκτης ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω. Μ.
 μὴ ἐνόχλει οὐκ. Χ. Δεῖξον τίς τῶν πῆρας ἔχεις.
 Μ. δέξομαι εἰ θέλεις, καὶ γὰρ ἐκάτης τὸ Δεῖπνον. Χ.
 πόθεν τοῦτο; Μ. ἐγὼ μὲν τὸν κύνα ἡγάγετο; οἷός τις καὶ ἐλά-
 λει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε-
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνον ὁ ἄδων διμωζόντων ἐκεί-
 νων. Ε. ἄγνοεις ὦ Χάρων ὁποῖον ἄνδρα διεπορεύμεν-
 σας; ἐλεν δ' ἐροῦν ἀκριβῶς, καὶ οὐδ' ἐνόεον τῶν μέλει, οὐτ' ὅστις
 μένει πρὸς. Χ. καὶ μὴν ἄρ' οὐκ ἔλαβες; Μ. ποτὲ ἄρ'
 λάβης ὦ βέλτιστε; Δίς δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

Διογένους, καὶ μαυσώλου.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτι-
 μάσθαι ἀξιοῖς. Μ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ ὦ σίνω-
 πει, ὅς ἐβασίλευσα καρίας μὲν ἀπάσης, ἡρξά δὲ καὶ

tibi illiso comminuam caput. C. Gratis igitur fueris transfuectus tanto traiectu? M. Mercurius pro me tibi reddat: qui me tradidit tibi. M. Per Iouem, bene mecum agitur: si deinceps & persolvere debeam mortuorum nomine. C. Haud omittā. M. Huius rei gratia trahēdo cymbā, in proposito persiste. verūtñ quod non habeo quinā auferes? C. At tu nesciebas quid tibi fuerit apportādū? M. Sciebā quidē: sed nō habebā. quid igit nū oportuit ea gratia me nō emori? C. Solus igitur gloriaberis, gratis te fuisse transfuectū? M. Haud gratis ò p̄clare, si quidē exhausti sentinā & remū arripui, neq; eiulaui solus inter alios qui vecti sunt. C. Nihil hoc ad nauulum. obolū reddere oportet. haud em̄ fas est aliter fieri. M. Igitur reuehe, me rursus in vitā. c. Belle dicis: vt & verbera ob hoc ab æaco accipiam. M. Ne igit sis molestus. c. Ostende quid in pera habeas. M. Lupinū si velis, & hecate comā. cl. Vnde hūc nobis mercuri adduxisti? tum qualia garriebat inter nauigandum, vectores omnes irridens, dicterijs que incessens, vnus proinde cantillans, plorantibus illis. M. An ignoras Charon quem virum transuexeris? Liberum plane, & cui nihil curæ sit. Hic est menippus. C. Atqui si vnquā post hac te recepero? M. Si receperis aliunde ò p̄clare denuo quidem non possis recipere.

DIOPENIS, & MAVSOLI. DIOGE.

Ohe tu Car. quare insolens es, & omnibus nobis p̄poni dignum ducis? M. Equidem ob regnū ò sinopēsis quippe qui imperaui Carię vniuersę. Dominatus sum p̄terea

Λυδῶν ἐνίωρ, καὶ νήσους δὲ τινὰς ὑπεργαγόμεναι, καὶ ἄχρη
 μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ φθιωνίαι κατασφρόμεναι,
 καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερός, τὸ δὲ
 μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνήμα παμμέγεθες ἔχω
 ἐπικείμενον, ἡλικίον οὐκ ἄλλῃ νεκρός, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ
 ἐς κάλλος ἐξήσκημένον, Ἰσώων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέ-
 στατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου, διορ δὲ νεῶν
 εὖρη τίς ἄν ῥαδίως, οὐ δοκῶ σοι Δικαίως ἐπὶ τούτοις μέ-
 γα φρονεῖν. Δ. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τοῦ κάλ-
 λει, καὶ τοῦ βάσει τοῦ τάφου. Μ. νῆ Δί', ἐπὶ τούτοις.
 Δ. ἀλλὰ ὧ καλὲ Μανύσολε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἔτι σοι ἐκείνη,
 οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν, εἰ γοῶ τινὰ εἰλοίμεθα Δίκαστῶν
 εὐμορφίας πᾶσι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρατίον
 ποροτιμῆσθαι ἂν τοῦ ἐμοῦ, φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά,
 καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἀφῆρημένα, καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ τάφῳ, ὅ-
 τι πολυτελεῖς ἐκένθ' λίθοι, Ἀλικαρνασσένσι μὲν ἴσως εἴερ
 ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς ξενοῦς. ὡς Δί
 τί μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ, σὺ δὲ ὧ βέλτιστε, οὐχ ὅ-
 ρω, ὅτι ἀπολαύειν αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μάλ-
 λον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.
 Μ. ἀνόνητα οὐ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται
 Μανύσωλε καὶ Διογένης. Δ. οὐκ ἰσότημος ὧ γενε-
 ναίότατε, οὐ γὰρ Μανύσωλ' μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνη-
 μέν' ὅτι ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷσ' εὐδαιμονεῖν ὤλετο, Διογένης δὲ
 καταγελάσεται αὐτοῦ, καὶ τάφοις μὲν ἐν Ἀλικαρνασσὶ
 εἶρε ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας φθιγναικῆς καὶ ἀδελφῆς

Lydiæ gentibus quibusdam, & insulas quasdam subegi.
 Miletum vsque perueni, multis partibus Ionæ deuasta-
 tis. ad hæc formosus eram, ac procerus, & in rebus bel-
 licis præualidus. Deniq; (quod maximū est) in halicar-
 nasso monumentum per magnum humi, quantum non
 alius quisquam defunctorum: sed neque pari pulchritudi-
 ne conditum: equis & hominibus diligentissime expres-
 sis lapide pulcherrimo, adeo vt neq; phanum simile quis
 facile inueniat. Num videor tibi iniuria ob hæc efferrī
 animo? D. Nunquid ob imperium ais, formam, atq;
 molem sepulchri? M. Per Iouem, ob hæc inquam. D.
 Sed ò formose mausole, neq; robur adhuc tibi illud/neque
 forma adest. Si igitur quempiam elegerimus qui iudicet
 de forma: non habet quid dicat, cuius rei causa tua caluaria
 præferenda sit meæ. calua enim vtraque est & nuda, den-
 tes deinde pariter eminus ostentamus, ac oculis orbatī, na-
 ribus sumus simis. cæterum sepulchrum, & sumptu ma-
 gno extructos illos lapides, halicarnasseis forsitan licebit
 ostentare atque gloriari erga hospites, tanquam quædam
 magna structura apud ipsos sit. tu vero vir egregie, nō vi-
 deo quomodo fructū capias ex ipso, nisi hoc dicas, quod
 plus oneris atque nos sustines, sub tantis saxīs pressus. M.
 Inutilia igitur mihi fuerūt illa omnia, & parīs cōditionis
 erunt mausolus & diogenes? D. Haud parīs cōditionis ò
 generosissime, imo mausol⁹ discruciabī recordatione eo-
 rū quę sunt in terra: qbus feliciter agere cōsueuit. at cōtra
 diogenes irridebit eū. atq; ille qdem de halicarnasseo mo-
 numento memorabis, sibi ab Artemisia vxore, ac sorore

κατασκευασμῶν, ὃ Διογένης δὲ τοῖς μὲν σώματος εἶ καὶ
τινα τάφοι ἔχει, οὐκ οἶδ' ἐμ, οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου
λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβιωκὸς ὑψηλότερον ὥς καὶ ἄνδρα ποδ' ὠδ' ἐστάτε
τοῦ σου μνήματος, καὶ ἐν βεβαιότητι χωρὶς κατέσκευασ-
μένον.

Νίξεως, καὶ Θερσίτου, καὶ Μένιππου. Ν

Ἰδοὺ δ' ἡ Μένιππος οὕτως Δικαστὴν πρότερος εὐμορφώ-
τερος εἰμι, εἰπέ ὡς Μένιππος, οὐ καλλίω σοι δοκῶ. Μ.

Τίνες δὲ καὶ ἐστὶ πρότερον οἱμαί, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

Ν. Νίξεως, καὶ Θερσίτης. Μ. πρότερος ὁ Νίξεως, καὶ πρό-

τερος οὖν ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον. Θ.

Ἐμὲν ἡδ' ἡ τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὁμοῖος εἰμι σοι, καὶ οὐδὲν πηλικού-

τον διαφέρεις, ἡλικίᾳ σε ὁμῆρος ἐκένος ὅτι φλόξ ἐπ' ἤνεσεν,

ἅπαντων εὐμορφώτατον προσεπῶν, ἀλλ' ὁφοξὸς ἐγὼ, καὶ

χερδνός, οὐδὲν χεῖρων ἐφάνην ὅβ' Δικαστῆ, ὥρα δὲ σοι ὡς μέ-

νιπώω, ὅντινα καὶ εὐμορφώτερον ἡγῆ. Ν. Ἐμέγε δ' ἂν Ἀγ-

λαίας, καὶ Χάροπος, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίῳ ἦλ-

θον. Μ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γυνῶ, ὡς οἱμαί, κάλλιστος

ἦλθες, ἀλλὰ τὲ μὲν ὅσθ' ὁμοῖα, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον

ἄρα Διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον

τὸ σὸν, ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

Ν. καὶ μὴν ἔρου ὁμῆρον ὁποῖοτ' ἦν ὁπότε σωεστράτευον

τοῖς ἀχαιοῖς. Μ. ὁνεῖρατά μοι λέγεις, ἐγὼ δὲ ἄβλέ-

πω, καὶ νῦν ἔχεις, ἐκέννα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

Ν. οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερος εἰμι ὡς Μένιπ-

πος; Μ. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος, ἰσοτιμία γὰρ

ἐν ἄλλοις, καὶ ὁμοῖοι ἅπαντες. ΘΕΡΣΙΤ. εἰμι

parato, prout lubeat. verum Diogenes hoc de suo corpore an aliquod sepulchrum habeat, minime nouit. neq; enim curę est sibi ea res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam vitam, celsiorem ò Carum abiectissime, tuo monumento, ac firmiore in loco substructam.

NEREI. AC THERSITAE.

Nireus

En, vel Menippus hic iudicabit, vter nostrum formosior sit. Dic Menippe, num pulchrior tibi videor. M. Qui nam sitis, prius puto inquirendum. necesse est enim & hoc scire. N. Nireus, ac Thersites. M. Vter Nireus, & vter Thersites? nondum enim hoc liquet. T. Vnum quidem nunc habeo hoc, quòd similis sum tibi. neque tantopere excellis, quantum te Homerum ille cæcus extulit, omnium formosissimum appellans. Quin fastigiato vertice ego, rarisque capillis, nihilo minor visus sum hoc iudice. Contemplare vero tu ò Menippe, quenam formosiores arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeque progenitum, Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni. Menippus. At non sub terram (vt puto) formosissimus venisti, sed ossa omnia sunt similia. Verum caluaria tua hoc solum diiudicari à Thersitæ caluaria poterit, quòd mollis est. at effœminatum certe hoc, indecorum denique viro fuerit. N. Verum tamen percontare Homerum, qualis fuerim cū pugnarem inter Græcos. M. Sōnia mihi narras. ego vero quę video attēdo: quęq; nūc tibi pręsto sunt. Cæterū illa alia qui tūc viuebāt norūt. N. Igit nūquid hoc formosior ego sum. Menippe? M. Neq; tu, neq; alius formosus hic. equalitas enim apud inferos est, paresque sunt oēs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

ΜΕΝΙΨΧΟΥ. καὶ χείρωνος, ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ἤκουσα ὡς χείρωνος, ὡς θεός ὡς, ἐπιθυμήσας ἀποθανεῖν.

Χ. ἀληθῆς ταῦτ' ἤκουσας ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρα,
ἀθάνατος ἐν αὐτῷ Διναμίδι. Μ. τίς Δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου

τὸ ἔσχατον ἀνεράσους τοῖς πολλοῖς χρημάτων; Χ. ἐγὼ πρός
σέ οὐκ ἄσινετομ ὄντα, οὐκ ἤμ' ἐτι ἡδὺν ἀηλεύεμαι τὴν θανάσιον.

Μ. οὐκ ἡδὺν ἤμ' ἔχοντα ὄρα τὸ φῶς; Χ. οὐκ ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ, τὸ

γὰρ ἡδὺν ἔγωγε ποικίλον τί καὶ οὐκ ἀπλοῦν ἡγούμαι εἶ-

ναι, ἐγὼ δὲ ζῶν, αἶψά καὶ ἀπολεύωμαι ὁμοίω, ἡλίου, φωτός,

τροφῆς, αἶψαι δὲ αἰαυταί, καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξ ἧς ἐ-

καστομ ὥσπερ ἀκολυθούτα θάπρον θάτ' ἐρ, ἐν ἐπλήθει

γούμ' αὐτῶν, οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἶψά, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετὰ

σχῆμ' ὅλως τὸ τελευτῶν ἦν. Μ. εἰ λέγεις ὡς χείρωνος, τὰ ἐν ἅ-

δου δὲ πῶς φέρεται, ἀφ' οὗ προελόμην αὐτὰ ἤκει. Χ.

οὐκ ἄνδ' ὡς ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ; γὰρ ἴστοιμία πάνυ δημοτικόν, καὶ

τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ μ' ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτίζεσθαι, ἢ ἐν σκότειν,

ἀλλωσπερ οὐδ' ἐν φῶς ὥσπερ ἄνω, οὐτε πενίᾳ Δεῖ, ἀλλὰ ἀνεπί-

δείξει τούτων ἁπάντων ἐσμέν. Μ. ὄρα ὡς χείρωνος, μὴ πε-

ριπίπτῃς σε αὐτῷ, καὶ ἐξ τοῦ αὐτοῦ σοὶ ὁ λόγος περὶς. Χ.

πῶς τοιοῦτος; Μ. ὅτι εἰ πῶς ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον, αἶψά

καὶ ταῦτόν ἐγένετό σοι, προσκορὲς καὶ ἐν ταῦθα ὅμοια ὄντα,

πρόσκορ' ὁμοίως, ἄμ' γείνοιτο καὶ Δείσῃ μεταβολήν γε ζῆ-

τεμτινὰ, καὶ ἐν τεῦθ' ἐμ' ἐξ ἄλλου βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνα-

τον. Χ. τί οὖν ἄμ' πάντοις ὡς ΜΕΝΙΨΧΕ; Μ. ὅπερ οἶ-

μαι, καὶ χρὴ, συνετὸν ὄντα, ἀρεσκείῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τοῖς πα-

ροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶσθαι.

τῷ θεῷ Δόξα.

quidem & hoc fat est.

MENIPPI, & CHIRONIS.

Menippus.

Audiui ò Chirón, cū esses deus/defyderaſſe tamen te mortē. C. vera ſunt quæ audiuiſti menippe, mortuus q; ſum/vt vides:cū immortalis eſſe potuerim. M. Quenā te cupidō mortis tenebat,horrendę vulgo rei? C. Dicā ad te nō imperitū, haud amplius iucundū erat mihi frui im- mortalitate. M. Iniucūdū erat te viuere/lucēq; intueri? C. Nō hoc menippe:ſed iucūdū ego quod variū/& non ſimplex arbitror exiſtere.at ego viuēs ac perpetuo fruens iſſdē ſole,luce,cībo,cumq; horę redirēt egdē:& reliquorū oīm q̄ cōtingūt foris qđ libet, veluti cōſequēs reciproco quodā ordine ſuccederet,ſatiabar illis. nō em̄ in hoc ipſo quod perpetuo eſt tenore/ſed in permutādo oīno de lecta- tio. M. Probe dicis Chirō:ſed illa quę apud inferos agunt quō ſers? cū ad hęc tāq̄ potiora te cōtuleris. C. Nō inſua- uiter menippe, ſiquidē equalitas admodū eſt populare qđ dā.& hoc rei eſt:nihil plane habet quod interſit:in luce q; agat/aut in tenebris.pręterea neq; ſitire/vti apud ſuperos, neq; eſurire nobis neceſſe eſt: ſed minime egētes harū re- rū oīm ſumm⁹. M. Vide Chirō ne inuoluasteipſum,& eo dē tibi ſermo recidat. C. Quare iſtuc aīſ? M. Qm̄ ſi ea quę in vīta ſūt ſimilia ſemp & eodē tenore fuerit tibi, reſelles pari rōne quę his ſunt ſimilia oīa,ac ſatiaberis eque, fiatq; neceſſe eſt/cōmutatio in aliā quādā vitā. verū vt hic in aliā migres/exiſtimo ipſſibile. C. qđ igit̄ faciēdū eſt M. M. vti puto.& vulgo prædicāt,ſapiēs cū ſis,boni cōſule ac dilige præſentia:nihil q; in illis intollerabile arbitreris.

